

BURMESE
CLASSIC
COM

စိတ်နှယ်ကျွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

အောင်ခင်စိုး

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
အမှတ်ခွင့်ပြုချက်
ထုတ်ဝေသူ
ပုံနှိပ်(အတွင်း+အပုံး)
အတွင်းဖလင်
ပုံနှိပ်ရေ
ပုံနှိပ်ဝေသည့်လ
ပုံနှိပ်ဖွဲ့

- ၂၆၇/၂၀၀၄(၄)
- ၃၀၀/၂၀၀၄ (၄)
- ဦးကျော်ဟင်
ယုံကြည်ချက်စာပေ
အမှတ်(၁၁၁)၊ တတိယထပ်၊
၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်။
- ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်
(မြင့်သီရိပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၂၀၈၊ လမ်း ၃၀၊ ရန်ကုန်။
- AZ
- ၅၀၀
- ၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
- ၆၀၀ ကျပ်

စိစဉ်သူ

လှလှနွယ်

စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

GINA-CERMINARA

BY

MANY MANSIONS

အောင်ခင်စိုး

လှလှနွယ်စာပေ

အမှတ် ၈၄၇၊ ဦးဌေးကိုင်လမ်း (၄၁) ရပ်ကွက်၊
၁၇မြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

၁။ နိဒါန်း ၁

၂။ သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် သဘာဝလွန်မြင်သိစိတ် ၈

၃။ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ရှိသော အက်ဂါကေစီ ၁၆

၄။ အက်ဂါကေစီနှင့် တမလွန်ဘဝပြဿနာ ၄၂

၅။ ကေစီ၏ ကံတရား ဟောစာတမ်းများ ၆၈

၆။ သရော်လှောင်ပြောင်ခြင်း၏ ကံတရား ၈၄

၇။ ဝေဖန် သုံးသပ်ခြင်း ၉၆

၈။ ကံတရား၏ အကျိုးပေးဆိုင်ငံမှု ၁၀၆

၉။ ကေစီ၏ ကျန်းမာရေး ဟောစာတမ်းနှင့် ကံတရားပြဿနာ ၁၂၄

နိဒါန်း

စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်များ အမှန်ပင်ရှိကြောင်းကို ဒေါက်တာ ဂီနာစာမိနရာ (Gina Cerminara) ဆိုသူ စိတ်ပညာပါရဂူ အမျိုးသမီးသည် သူမ၏ 'Many Mansions' အမည်ဖြင့် ရေးသားသော စာအုပ်၌ ကြောင်းကျိုးညီညွတ်စွာ သဘာဝကျကျ တင်ပြထားပါသည်။

အထူးသဖြင့် လူတို့၏ အတိတ်ဘဝ အကြောင်းရပ်များကို ဆူးခြားသော သဘာဝလွန် မြင်သိစိတ်ဖြင့် ကြည့်မြင်တော့ပြထားသော 'ကေစီ' ဆိုသူ အမေရိကန်သားတစ်ယောက်၏ အမြင်ပေါက် ဘဝဟောစာတမ်းများကို အခြေခံ၍ တမလွန်ဘဝနှင့် ကံတရားတို့၏ ဝေဖန်ပုံကို ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင်တုံ့ပညာနှင့် စိတ်ပညာနည်းစနစ်တို့ကို အသုံးပြု၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တင်ပြထားလေသည်။

ကံနှင့် တမလွန်သဘောတရားကို ဉာဏ်မီသမျှ သုံးသပ်၍ ဒေါက်တာဂီနာစာမိနရာ (Gina Cerminara) ၏ ဝေဖန်တင်ပြချက်မှာ လေးနက်၍ အကွက်စေ့လှ၏။ ကံအကြောင်းတရားမျိုးလည်း ခိုလှသည်။ သူမမြင်သော ရှုထောင့်မှ သူမ သဘောပေါက် နားလည်သည့်

အတိုင်း သူနည်း၊ သူဟန်ဖြင့် တင်ပြထားပုံမှာ စိတ်ဝင်စားကောင် သလောက် ဖတ်၍လည်း ကောင်းနေပေသည်။

အတိတ်ဘဝအကြောင်းများကို အမှတ်မထင် ပြောမိသော မစ္စတာကေစီသည် လူတို့၏ အတိတ်ဘဝကို သိမြင်နိုင်သော စွမ်းရည် ထူးကို သူမည်ကဲ့သို့ ရလာသည်ကို သူကိုယ်တိုင်ပင် မသိပေ။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်သော သူ၏အယူအဆအရ အတိတ်ဘဝအကြောင်းများကို သူ့နှုတ်မှ အမှတ်မထင် ပြောဆိုမိသော အခါ လက်ဦးတွင် သူကိုးကွယ်သောဘာသာတရားနှင့် ဆန့်ကျင်နေ လေပြီလားဟု များစွာစိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လိုက်ရသေးသည်။

မစ္စတာကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် ဟောစာတမ်းများကို နှိုက် ချွတ် ဝေဖန်၍ အတိတ်ဘဝရှိကြောင်းကို တင်ပြလာသော ဒေါက်တာ ဂိနာစာမိနရာကိုယ်တိုင်လည်း ယင်းအချက်၌ အခက်တွေ့ရတော့၏။ စာပေဗဟုသုတ ကြွယ်ဝ၍ အတွေးအခေါ် အယူအဆကျွမ်းကျင်သော ဒေါက်တာသည် အကိုးသာခက ယုတ္တိသဘာဝများပြု၍ ခက်ခက် ခဲခဲနှင့် အကျဉ်းအကျပ်မှ ရုန်းထွက်ခဲ့ရပါသည်။

ဒေါက်တာဂိနာစာမိနရာ၏ Many Man Sions စာအုပ်ကို ၁၉၅၀ ခုနှစ်မှ စတင်ထုတ်ဝေရာ ၁၉၆၂ ခုနှစ် (၁၂)နှစ်ကာလအတွင်း (၁၃)ကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရ၏။ လူကြိုက်များ၍ ကျော်ကြားလှ သော ထိုစာအုပ်ကြောင့်ပင် ကမ္ဘာကျော် ဘရိုက်ဒီမာဖီ (Bridey Murphy) အရေးတော်ပုံသည် အမေရိကန်ပြည်၌ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်။ အမေရိကန်ပြည် ကော်ကိုရာဒိုပြည်နယ် (Colorado)၊ ပွေဗလို (Pueblo) မြို့မှ ကြွယ်ဝသော လူငယ်ကုန်သည်တစ်ဦး ဖြစ်သလို စိတ်ညှို့ပညာကို ဝါသနာအလျောက် လေ့လာလိုက်စားနေ သူလည်းဖြစ်သော မော်ရေးဘန်းစတီန်း (Morey Benn Stein) ဆိုသူ

သည် ထိုစာအုပ်၌ တမလွန်ဘဝအမှန်ရှိကြောင်း ရေးသားတင်ပြထား သည်ကို ဖတ်ရသောအခါ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အလျောက် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံရေးသားထားသည်ဟု ထင်မှတ်ကာ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး အလိမ်ဖော်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်) သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မစ္စတာ အက်ဂါကေစီ ကွယ်လွန်သည်မှာ (၁၁)နှစ်ခန့် ရှိပေပြီ။ သူ၏ သားဟူး(ဂ်)လင်းကေစီက ဗန်းစတီန်း အား ကေစီမှတ်တမ်းများနှင့် ဟောစာတမ်းများကို ထုတ်ပြသဖြင့် ဗန်းစတီန်းသည် စာရွက်စာတမ်းများကို သေသေချာချာ ကြည့်ရှုစစ် ဆေး၍ ဟောစာတမ်းများနှင့် သက်ဆိုင်သူများကိုလည်း လူကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီးနောက် လုပ်ကြံရေးသားထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း အတိအကျ သိရှိရသဖြင့် ကျေနပ်စွာနှင့် ပွေဗလိုသို့ ပြန်သွားတော့၏။

ပွေဗလိုသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူကိုယ်တိုင် စမ်းသပ် ကြည့်လိုသဖြင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို စိတ်ညှို့အိပ်မွေ့ချပြီးလျှင် သူ၏ အတိတ်ဘဝကို ပြောပြရန် ညွှန်ကြားချက်ပေးလိုက်၏။ ထိုအမျိုးသမီး က သူသည် ၁၉ ရာစုအတွင်းက အိုင်ယာလန်ပြည်၌ လူဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သူ့အမည်မှာ ဘရိုက်ဒီမာဖီ (Bridey Murphy) ဖြစ်ကြောင်းမှစ၍ သူ၏အတိတ်ဘဝကို ခရေစတုတွင်းကျ အသေးစိတ် ပြောပြတော့ သည်။ ထိုအမျိုးသမီးပြောသမျှကို အတိအကျမှတ်သားထားပြီး အချိန်ယူ၍ အိုင်ယာလန်အထိ သွားရောက်စုံစမ်းလေ့လာသောအခါ အသေးအဖွဲ့မှအစ အားလုံးမှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် 'The search for Bridey Murphy' စာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်၏။

ထိုစာအုပ်ထွက်လာသောအခါ အမေရိကန်ပြည် ဘာသာရေး လောကတစ်ခုလုံး အံ့ကြွလာကာ ကျေနပ်သူများက ဩဘာပေးကြ

သလို မကျေနပ်သူများက ပြစ်တင်ရှုတ်ချကြတော့သည်။ အချို့ကမူ လုပ်ကြံအကွက်ချ၍ ရေးသားထားသည်ဟု ထင်ကာ ဘရိကဒီဗာဇီ၏ အတိတ်ဘဝဇာတ်ကြောင်းအမှန်ကို ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ပင် ချေဖျက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြလေသည်။

သို့သော် အမှန်တရားသည် ချေဖျက်၍ ရစကောင်းသော အရာမဟုတ်ပေ။ မကျေနပ်သူတို့ အံ့ကြွလာလေလေ စာအုပ်က တွင်ကျယ်လေလေဖြစ်ရာ စာအုပ်စတင်ထွက်ပြီး (၅)လအတွင်း (၁၀) ကြိမ်မျှ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပေးရ၏။ အမေရိကန်ပြည်ရှိ သတင်းစာ (၅၁)စောင်က စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာကို အခန်းဆက် အဖြစ် နေ့စဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးကြလေသည်။ ပါရာမောင့်ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီကြီးက စာမူကိုဝယ်ယူ၍ သတင်းမှတ်တမ်းရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးလိုက်၏။ ဟော်လန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ၊ ဒိန်းမတ်၊ ဆွီဒင်၊ စပိန်၊ ဖိုင်လစ်ပိုင်များအတွက် ဘာသာပြန်၍ ထုတ်ဝေပေးရသည်။

ယင်းဘရိကဒီဗာဇီအရေးတော်ပုံကား 'စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ် ဆန်းများ' အမည်ဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားသော Many Man Sions စာအုပ်မှ မြစ်ဖျားခံသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

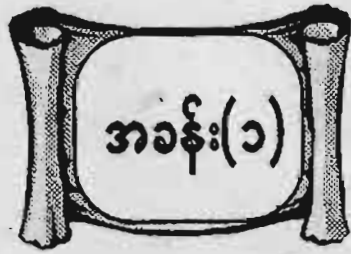
သို့ဆိုလျှင်ပင် မူရင်းစာအုပ်နှင့် စာရေးသူ၏ အဆင့်အတန်းကို ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်ပါပြီ။ မူရင်း အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကို ရေးသားသော ဒေါက်တာဂီနာစာမိနရာသည် အနောက်တိုင်းစာပေနှင့် သမိုင်းတွင် ထင်ရှား၍ လူသိများသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဖြစ်အပျက်များကို နာမည်မျှသာ ဖော်ပြ၍ စာအုပ်၌ ကိုးကားဖော်ပြထား၏။ ဤစာအုပ်၌ ဒေါက်တာဂီနာစာမိနရာ ယူဆသော ကံတရားသည် ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ ကံတရားနှင့် နီးစပ်သော်လည်း သူမ၏ တမလွန်ဘဝ အယူအဆ မှာမူ ဝိညာဉ် (Soul) အစွဲ၊ အတ္တအစွဲ ထင်းလင်းရှိနေသော နယ်ပယ်

အတွင်းမှ တွေးခေါ်ယူဆခြင်းဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ တမလွန်ဘဝနှင့် ခြားနားနေသေးကြောင်းကိုမူ သတိပြုဆင်ခြင်ရမည့်အချက် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍သာ ဒေါက်တာဂီနာစာမိနရာသည် ဗုဒ္ဓဝါဒီစစ်စစ် တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါမူ 'ကေစီမှတ်တမ်းများကို ဗုဒ္ဓဘာသာရှုထောင့်မှ ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်မည်ဖြစ်ရာ အတ္တ=ဝိညာဉ်မပါသော ရုပ်၊ နာမ်သက်သက် ဖြစ်ပျက်အစဉ်မျှသာ ဖြစ်သည့် တမလွန်ဘဝကို မှန်ကန်စွာ တွေးခေါ်၍ တင်ပြနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသတည်း။ ။

လေးစားစွာဖြင့်

အောင်ခင်စိုး

သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် သဘာဝလွန် မြင်သိစိတ်

နှစ်ဆယ်ရာစု ခေတ်လွန်သိပ္ပံကိရိယာများသည် ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်လည်တွင် ယုံကြည်နိုင်စရာမရှိသော မမြင်ရသော်လည်း ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လှသည့် ဒြပ်နှင့် စွမ်းအင်လောကကြီးတည်ရှိနေသည်ကို ထုတ်ဖော်ပြသလိုက်သည့် အချက်များသည် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မစဉ်းစားဘဲနေ၍ မဖြစ်တော့ပေ။

လူ့သမိုင်းကို ပြန်၍ ကြည့်လျှင် အချို့သောအရာများကို ကြားနိုင်၊ မြင်နိုင်စွမ်းရှိသော ဆန်းကြယ်သည့် စိတ်နယ်လွန်အာရုံ သိစိတ်များ အမှန်တကယ်ရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့နိုင်ပေသည်။ ဆွီဒင်နိုင်ငံသား ၁၈ ရာစုနှစ် သင်္ချာ၊ သိပ္ပံပညာရှင်နှင့် တွေးခေါ်ရေး ပညာရှင် ဆွီဒင်ဘော့ (E.Swedemborg) တွင် ထိုစိတ်နယ်လွန်အာရုံ သိစိတ်များရှိကြောင်းကို သူ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားသူများက ဖော်ပြ ခဲ့ကြ၏။ သူ၏ စိတ်နယ်လွန်အာရုံ သိစိတ်နှင့်ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ် တစ်ခုမှာ ၁၈ ရာစုနှစ် ဂျာမန်တွေးခေါ်ရေးပညာရှင်နှင့် သဘာဝတ္ထ ပညာရှင်ကြီး အင်မဲညူယက်ကန် (Immanuel Kant) အပါအဝင်ဖြစ်

သော ထင်ရှားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကပင် သက်သေခံကြသဖြင့် ကမ္ဘာ ကျော်အောင် ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့သော ညနေ ၆ နာရီအချိန်တွင် ဆွီဒင်ဘော့သည် ဆွီဒင်ပြည် ဂိုသင်းဘတ်မြို့ (Gothenburg) တွင် သူ့မိတ်ဆွေများ နှင့်အတူ ညစာ စားနေကြ၏။ ထိုအခိုက် သူသည် ရုတ်တရက် စိတ်လှုပ်ရှားလာကာ စတော့ဟုမ်းမြို့ (Stockholm) တွင် ကြောက် စရာကောင်းသော မီးကြီးလောင်နေကြောင်း အထိတ်တလန့် ပြောဆို လိုက်သည်။ စတော့ဟုမ်းမြို့မှာ ဆွီဒင်ဘော့၏ ဇာတိမြို့ဖြစ်၍ ဂိုသင်း ဘတ်နှင့် မိုင်ပေါင်း ၃၀၀ မျှ ကွာသေးသည်။ ခဏကြာသော် မီး မှာ သူ့အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိအိမ်ကို လောင်နေပြီး သူ့အိမ်ကိုလည်း ကူးတော့မလိုလို ဖြစ်နေကြောင်း ပြောနေပြန်၏။ (၈)နာရီအချိန်တွင် သူသည် သက်မကြီးချလိုက်ကာ သူ့အိမ်နှင့် နှစ်အိမ်ကျော်ရှိ အိမ်တစ် အိမ်မှာပင် မီးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာပြောပြလေသည်။

နောက်နှစ်ရက်ကြာသောအခါ ဆွီဒင်ဘော့၏ စိတ်အာရုံ တွင် မီးလောင်မှုထင်မြင်လာသော (၆)နာရီအချိန်မှာပင် မီးစတင် လောင်ကျွမ်းကြောင်းမှစ၍ ဆွီဒင်ဘော့ပြောပြချက်အားလုံး မှန်ကန် နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ စစ်ဆေးတွေ့ရှိကြရလေသည်။

ဆွီဒင်ဘော့၏ အဖြစ်အပျက်သည် သမိုင်းနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ များတွင် တွေ့ရသော အလားတူအဖြစ်အပျက် ရှာပေါင်းများစွာ အနက်မှ တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်၏။ ၁၉ ရာစု နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ပေါ်ထွက် လာသော အမေရိကန် ဟာသစာရေးဆရာကြီး မတ်တို့န်း (Mark Twain)၊ အမေရိကန် ကျွန်စနစ်ကိုဖျက်သိမ်းခဲ့သူ (၁၆)ဆက်မြောက် အမေရိကန်သမ္မတ အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း (Abraham Lincoln)၊ ၁၉ ရာစုတွင် ထင်ရှားခဲ့သော ပြင်သစ်ဂီတစာဆို စန်ဆား(န်)

(Saint Saen) တို့သည်လည်း မိမိတို့စိတ်အာရုံတွင် ရုတ်တရက် ထင်ပေါ်လာသော အဝေးမှအဖြစ်အပျက်များကို နေ့၊ ရက်၊ နာရီ၊ မိနစ်နှင့် တကွ တိတိကျကျ အသေးစိတ် ပြောပြနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ဆွဲဒင်းဘော့၏ စိတ်နယ်လွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည်မှာ နောက်ပိုင်းတွင် ပို၍အားကောင်းလာကာ ကြာရှည်တည်တံ့သည့် စွမ်းရည်အဖြစ် သို့ ရောက်လာလေသည်။ အချို့အဖြစ်အပျက်များတွင် သူ၏ စိတ်နယ်လွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည်မှာ အကျဉ်းအကျပ် အခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြုံမှသာ ပေါ်ပေါက်လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်တိုင်းသားများသည် ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်ဆန်းများကို ကြားသိရသောအခါ သံသယစိတ်နှင့် စောင့်ငဲ့ကြည့်ရုံမျှသာ ကြည့်ခဲ့ကြ၏။ ယင်းအဖြစ်ဆန်းများ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထား မည်မျှပင် ခိုင်လုံနေသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်ဂုဏ်သရေရှိ ပညာရှင်ကြီးများက သက်သေခံနေကြသည်ဖြစ်စေ၊ မျက်စုံးကိုပင့်၍ ပခုံးကို တွန့်လိုက်ကာ...

“ဒါက တိုက်ဆိုင်မှုပါ”

“အင်း...စိတ်ဝင်စားစရာတော့ ကောင်းသားပဲ” ဟူသော စကားများဖြင့်သာ ဂရုမစိုက်သလို အမှတ်မထင်နေလိုက်ကြ၏။

သို့သော် ယင်းအဖြစ်မှန်တို့ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထား၍ မရတော့သောအချိန်ကား ကျရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

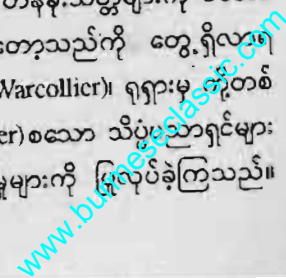
ရှင်းပြ၍ မရနိုင်သော အဖြစ်အပျက်များထဲမှ အဖိုးတန် တွေ့ရှိချက်များ ရနိုင်သည်ကို ယုံကြည်ကာ နား၊ မျက်စိကို အမြဲတစေ ဖွင့်ထားကြသော သုတေသီများနှင့် ယနေ့ခေတ်အခါတွင် မုချလိုအပ်သည့်အရာများနှင့် သိပ္ပံနည်းကျ အယူအဆများ အရေးပါပုံကို သိရှိထားကြသော အမြင်ကျယ်သူများအတွက်မှာ လူသားတို့၏

မီးခဲပြာဖုံးဖြစ်နေသော ဆန်းကြယ်သည့် စွမ်းရည်နှင့် ပတ်သက်သည့် ယင်းအကြောင်းရပ်များသည် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသလို အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိနေပေသည်။

အချို့သော အမြော်အမြင်ကြီးသည့် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးများသည် အာရုံငါးပါး သိစိတ်ဖြင့် လက်လှမ်းမမီသော တစ်နည်းဆိုရသော် လူသား၏ သာမန်အာရုံသိစိတ်ဖြင့် မသိနိုင်သောအရာများကို စနစ်တကျ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်သင့်သည်ဟု ယူဆကြပြီး စမ်းသပ်မှုအချို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဂျူတက္ကသိုလ်မှ သိပ္ပံပညာရှင် ဒေါက်တာဂျော့ဘီရိုင်း (Dr.J.B.Rhive of Duke University) သည် သူ၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့်အတူ လူတို့၏ တယ်လီပသီ (Telepathy) နှင့် ဒီဗွစက္ခု (Clairvoyance) စွမ်းရည်တို့ကို (သို့မဟုတ်) စိတ်ချင်းဆက် နားလည်မှုနှင့် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်တို့ကို ၁၉၃၀ ခုနှစ်မှစ၍ ကျယ်ပြန့်စွာ လေ့လာလိုက်စားခဲ့၏။

ထိုသို့လေ့လာရာတွင် သူသည် စေ့စေ့စပ်စပ် ကွပ်ကဲ၍ အထပ်ထပ် လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုနှင့် တင်းကျပ်၍ တိကျသော သိပ္ပံနည်းစနစ်တို့ကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ သို့နှင့် သူသည် လူများစွာတို့တွင် သာမန်အာရုံ သိစိတ်ထက် ထက်မြက်သော တန်ဖိုးများရှိကြကြောင်းကို ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် လက်တွေ့ပြသနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဒေါက်တာရိုင်း၏ စမ်းသပ်တွေ့ရှိချက်များကို သင်္ချာသဘောအရ အကဲဖြတ်ကြည့်သောအခါ အဆိုပါတန်ဖိုးသတ္တိများကို မတော်တဆ တိုက်ဆိုင်မှုများဟုဆို၍ မဖြစ်တော့သည်ကို တွေ့ရှိလာတော့၏။ ပြင်သစ်မှ ဝါးကော်လီယေး (Warcollier)၊ ရုရှားမှ တို့တစ် (Kotik) နှင့် ဂျာမနီမှ တစ်ရှနား (Tichner) စသော သိပ္ပံပညာရှင်များကလည်း အလားတူ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် သူတို့သည် အချင်းချင်းဆက်သွယ်မှု လုံးဝ (လုံးဝ) မရှိကြဘဲ စမ်းသပ်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး သူတို့အသီးသီး ရရှိကြသော အဖြေအားလုံးမှာ ဒေါက်တာရိုင်း၏ အဖြေနှင့် တစ်ထပ်တည်းပင် ဖြစ်နေလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သိပ္ပံနည်းကျ သက်သေသာဓကများကို ပို၍ စမ်းသပ်တွေ့ရှိလာသည်နှင့်အမျှ တယ်လီပသီနှင့် စိတ်နယ်လွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည်တို့အပေါ် အနောက်တိုင်းသားတို့ ထားရှိသော သံသယများသည်လည်း တစ်စတစ်စ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားကြသလို ထိုတန်ခိုးစွမ်းရည်များ လူသားတွင် အမှန်ပင် ရှိသည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံလာကြတော့၏။

သဘာဝယုတ္တိရှုထောင့်၊ သမိုင်းရှုထောင့်၊ သိပ္ပံပညာရှုထောင့်တို့မှနေ၍ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်လျှင် လူသားများ၏အကြား မြင်စွမ်းရည်ကို ပို၍အားကောင်းလာအောင် တိုးချဲ့ပေးနိုင်ကြောင်းမှာ ယုံကြည်ဖွယ်ရာအကြောင်း ရှိနေပေသည်။

ထိုသို့ တိုးချဲ့ပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းမှာ သဘာဝယုတ္တိအရ ကြောင်းကျိုးစီလျော်ပါသည်။

သက်သေခံ အခိုင်အမာရှိသော ဖြစ်ရပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့ တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်မှာ သမိုင်းအရ မှန်ကန်မှုပင် ဖြစ်၏။

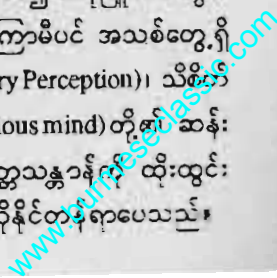
လူသားတွင် ပကတိအာရုံသိစိတ်ငါးပါးထက် တန်ခိုးဆက်သော အသိစိတ်များရှိသည်ဆိုသော အခြေခံသဘောကို ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှုက ထုတ်ဖော်ပေးလိုက်ခြင်းမှာ သိပ္ပံပညာအရ မှန်ကန်မှုဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် စိတ်နယ်လွန် မြင်သိစိတ်ကို ဖြစ်နိုင်စရာရှိသော အာရုံ သိပ္ပံသိနည်းတစ်ခုအနေဖြင့်သာ ဓာတ်ခွဲခန်းက အတည်ပြုပေး

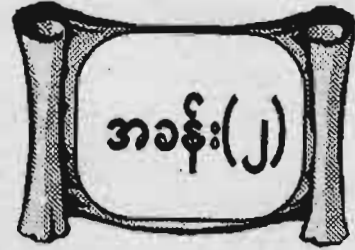
ခဲ့သည်။ လက်တွေ့အသုံးချ၍ ရမရကိုမူ စမ်းသပ်မကြည့်ခဲ့ရသေးပေ။ အကယ်၍သာ မျက်စိကိုဖြစ်စေ၊ နားကိုဖြစ်စေ မမိမတွယ်ရဘဲ မြင်စိတ် ကြားစိတ်ဖြစ်နိုင်ပါမူ လူသားသည် သူနှင့်သူနေထိုင်ရာ ကမ္ဘာလောကကြီးအကြောင်းကို သိရှိရေးအတွက် အရေးပါလှသော ကိရိယာအသစ်တစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လူသည် ရာစုနှစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ရသဖြင့် ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုကြီးများကို ရရှိခဲ့၏။ သူ၏ ခွန်အားနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုတို့က အာကာသနှင့် ရုပ်ဝတ္ထုတို့ကို သူ့အလိုကျ ဖန်တီးချယ်လှယ်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ကို သူ့အား ပေးအပ်ခဲ့၏။ သူ့တွင် ခွန်အားနှင့် အသစ်တီထွင် ဖန်တီးနိုင်သည့် စွမ်းရည်များ ရှိသော်လည်း သူ၏ လောကံခံကို ခံနိုင်သည့် စွမ်းရည်မှာမူ နနယ်လျက်ပင် ရှိပါသေးသည်။ သူ၏ ဗဟိန္ဒအောင်မြင်မှုများမှာ များပြားလှသော်လည်း သူ၏အသိဓာတ်မှာမူ အားအင်ချည့်နဲ့၍ တွေဝေလျက်ပင် ရှိသေး၏။ သူသည် ယဉ်ကျေးမှု၊ ပျိုးထောင်မှုနှင့် အနုပညာအောင်မြင်မှုများကို ရရှိခဲ့သော်လည်း မွေးဖွားသည်မှ သေဆုံးသည်အထိ သူ့နောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်နေသော ဒုက္ခတရား၏ အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပတ်သက်၍မူ သူ့မှာ ယောင်ဝါးဝါးသာလျှင် ရှိနေသေးသည်။

လူသည် မကြာလှသေးသောအချိန်ကစ၍ အနုမြူ၏အတွင်း သဘောကို ထိုးထွင်းသိမြင်လာခဲ့၏။ များမကြာမီပင် အသစ်တွေ့ရှိသော အပိုအာရုံအသိစိတ်များ (Extra Sen Sory Perception)၊ သိစိတ် (Conscious mind) နှင့် မသိစိတ် (Unconscious mind) တို့၏ ဆန်းပြားသော ဆက်သွယ်မှုများဖြင့် သူ၏အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်မည့်အချိန်မှာ မဝေးတော့ပြီဟု ဆိုနိုင်တန်ရာပေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာကြာသောအခါ လူ
သည် ဘဝ၏ အခြေခံပြဿနာကြီးများအတွက် သိပ္ပံနည်းကျ၍
ကျေနပ်လောက်သော အဖြေများကို တွေ့ရှိကောင်း တွေ့ရှိနိုင်ပေလိမ့်
မည်။ ။

စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ရှိသော အက်ဂါကေစီ

ဒီဗွစက္ကူစွမ်းရည် သို့မဟုတ် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်၏ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့်သဘောကို တွေးတောဆင်ခြင်ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်တက်ကြွဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါသည်။ ထိုစွမ်းရည်မျိုးရှိသူ တစ်ဦးဦးသည် သူ၏စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ကို အများအကျိုးအတွက် လက်တွေ့အသုံးချလျက်ရှိကြောင်းနှင့် ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနအတွက် အသုံးချလျက်ရှိကြောင်းကို ကြားသိရသောအခါ ထိုထက်ပင် ပို၍ စိတ်တက်ကြွဖွယ်ရာ ကောင်းပေသေးသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် တစ်ခါက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သူ့အမည်ကား အက်ဂါကေစီ (Edgar cayec) ပင်တည်း။

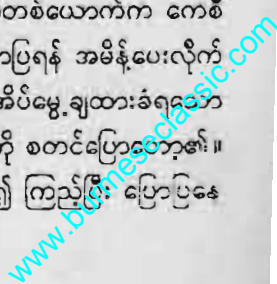
မစ္စတာကေစီမှာ ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်)မှ အံ့ဖွယ်လူသား (The Miracle Man of Virginia Beach) ဟူ၍ပင် နာမည်အတတ်ခံလိုက်ရပါသေးသည်။ စင်စစ်မှာ ကေစီတွင် လူနာတို့ကို ရောဂါပျောက်ကင်းစေနိုင်သော တန်ခိုးမရှိပေ။ သူ၏အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းသော စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ဖြင့် လူနာကိုကြည့်ပြီး ရောဂါဖြစ်ပျက်ပုံနှင့်

ကုသနည်းတို့ကို လူနာအား ပြောပြရုံမျှသာ ပြောပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိုင်ပေါင်းများစွာဝေးသော ဒေသ၌ရှိသည့် လူနာကိုပင် ဤနည်းဖြင့် ညွှန်ကြားပေးနိုင်ခဲ့၏။ ကေစီ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာကုသကြသော လူနာများမှာ ရောဂါမပျောက်သူဟူ၍ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူ၏အံ့ဩစရာအမြင်သတ္တိမှာ သူ့ကိုယ်သူ အိပ်မေ့ချသောအခါမှသာ ပေါ်ပေါက်လာလေ့ရှိ၏။

ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် အမြင်စွမ်းရည်နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်ရပ်များကို ဖော်ပြလိုပေသည်။ အမေရိကန်ပြည်အယ်လဘားမားပြည်နယ် (Alabama)၊ ဆယ်လ်မာမြို့ (Selma) မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် စိတ်ဖောက်ပြန်နေရာ မည်သည့်ဆရာဝန်နှင့်မျှ ကုသ၍ မရသည့်အဆုံးတွင် စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံသို့ ပို့ထားလိုက်ရသည်။ ကေစီ၏ သတင်းကို ကြားသိထားသော ထိုမိန်းကလေး၏ အစ်ကိုသည် မိန်းကလေးကို ကုသပေးရန် ကေစီအား တောင်းပန်လေသည်။

ကေစီသည် သူ၏ခံတန်းလျားပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်လိုက်ပြီးလျှင် အသက်ပြင်းပြင်း နှစ်ခါသုံးခါမျှ ရှူရှိုက်လိုက်ကာ သူ့ကိုယ်ကို အိပ်မေ့ချလိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့အဖော်တစ်ယောက်က ကေစီအား မိန်းကလေး၏ ရောဂါဖြစ်ပျက်ပုံကို ပြောပြရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ အိပ်မေ့ချထားခံရသော ကေစီသည် မိန်းကလေး၏ရောဂါအကြောင်းကို စတင်ပြောတော့၏။ သူပြောပုံမှာ လူနာ၏ကိုယ်ကို ဓာတ်မှန်ကပ်၍ ကြည့်ပြီး ပြောပြနေသည်ထက်ပင် တိကျသေချာလှ၏။

“မိန်းကလေးရဲ့ အံဆုံးဟာ ပိညပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီသွားဟာ ဦးနှောက်ကလာတဲ့ အာရုံကြောတစ်ခုကို ဖိမိနေတယ်။ သွားနှုတ်ပစ်လိုက်ရင် အာရုံကြောလွတ်သွားပြီး မိန်းကလေး နဂိုစိတ် ပြန်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်”

ရောဂါဖြစ်ပုံကို ပြောပြပြီးနောက် ကေစီ၏အဖော်က ကေစီ ကို နှိုးလိုက်သည့်အခါ ကေစီ ထထိုင်လိုက်၏။

လူနာမိန်းကလေး၏ အစ်ကိုသည် သူ့ညီမထံသို့ သွားဘက် ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တစ်ဦးကို ပင့်ခေါ်သွားသည်။ ဆရာဝန်သည် ကေစီ ပြောသည့်နေရာတွင် သွားကို စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ပိညပ်နေသော သွားကို တွေ့ရ၍ နှုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ မိန်းကလေးမှာ လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်သွားတော့သည်။

ကင်းတပ်ကီပြည်နယ် (Kentucky) မှ ဆရာဝန်တစ်ဦး၏ သားကလေးဖြစ်ရပ်မှာလည်း အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ဖြစ်၏။ ထိုဆရာဝန်၏ ဇနီးသည် လမဆော့ဘဲ ကလေးမီးဖွားသဖြင့် သူ၏ကလေးသည် မွေး ကတည်းကစ၍ ချူချာလှ၏။ ကလေး လေးလသားရှိသောအခါ တစ်နေ့တွင် အပြင်းအထန် တက်နေရာ သူ၏ဖခင် ဆရာဝန်အပါ အဝင် ဆရာဝန်သုံးဦး ပူးပေါင်းကုသသော်လည်း အတက်မရပေ။ ဆရာဝန်သုံးဦးလုံးပင် ကလေးသည် နေ့ကုန်အောင်ပင် ခံမှခံပါမည်လား ဟု သံသယရှိနေကြသည်။ ဆရာဝန်ကတော်သည် နောက်ဆုံး ကြိုးစား သည့်အနေဖြင့် ကေစီထံသွား၍ အကူအညီ တောင်းလေတော့၏။

ကေစီက သူ့ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကိုယ်ကို အိပ်မွေ့ချလိုက်ပြီး လျှင် ကလေးအား ဗယ်လာဒွန်နာ (Belladonna) အဆိပ်ကျွေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း ခဏနေ၍ လိုအပ်လျှင် အဆိပ်ဖြေဆေးပေးရမည်ဖြစ် ကြောင်း ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

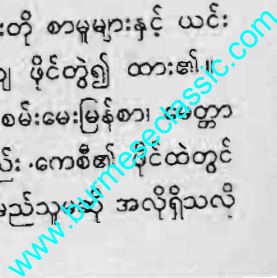
ဆရာဝန်ကတော်သည် ခင်ပွန်းသည်နှင့် အခြားဆရာဝန် များက အတင်းတားနေသည့်ကြားကပင် သူမကိုယ်တိုင် ကလေးကို အဆိပ်ကျွေးလိုက်၏။ ချက်ချင်းလိုပင် ကလေးမှာ အတက်ကျ သွား၏။ ခဏနေ၍ အဆိပ်ဖြေဆေး ကျွေးလိုက်ကာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားလေတော့၏။

ဤသို့ဖြင့် ထိုကလေး အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးခဲ့ရသည်။ ကေစီ၏ကုသနည်းမှာ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ ကုသနည်းကဲ့သို့ ယုံကြည်မှုဖြင့် ကုသနည်း (Faith Cures) မဟုတ်ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ရှည်လျားလှသော ကုထုံးကို ညွှန်ကြားတတ်ပါသည်။ သူ၏ ကုထုံးမှာ အမျိုးအစားလည်း စုံလှ၏။ ဆေးဝါးဓာတ်စာပေးခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဖြင့် ကုသခြင်း၊ စိတ်ကို စေစား၍ ကုသခြင်း စသည်တို့မှ တစ်မျိုးတည်းကို ဖြစ်စေ၊ နှစ်မျိုး သုံးမျိုးကိုဖြစ်စေ လိုအပ်သလို ညွှန်ကြားလေ့ရှိပါသည်။

ကေစီသည် လူနာပေါင်း သုံးသောင်းကျော်ကို ကုသခဲ့၏။ အချို့ နှုတ်လွယ်သူတို့က ချဲ့ကား၍ ပြောကြသော စကားဟု ဆို ကောင်း ဆိုကြပါမည်။ အမှန်က ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။ ကေစီ နောက်ဆုံး နေသွားသော ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်) (Virginia Beach) မြို့တွင် ထိုလူနာ သုံးသောင်းကျော်တို့၏ ရောဂါမှတ်တမ်းများကို ဖိုင်တွဲများဖြင့် စနစ် တကျ သိမ်းဆည်းထားလျက် ရှိပါသည်။

အိပ်မွေ့ချထားစဉ် ကေစီပြောသော စကားများကို လက်ရေး တိုနှင့်လိုက်၍ ရေးမှတ်ထားရာ ထိုလက်ရေးတို့ စာမူများနှင့် ယင်း တို့၏ ဘာသာပြန်များကိုလည်း စနစ်တကျ ဖိုင်တွဲ၍ ထား၏။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ လူနာများထံမှ စုံစမ်းမေးမြန်စာ၊ ဖုမတ္တာ ရုပ်ခံစာ၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းစာများကိုလည်း ကေစီ၏ ငိုဝင်ထဲတွင် တွေ့နိုင်သည်။ ကေစီ၏ မှတ်တမ်းများကို မည်သူမဆို အလိုရှိသလို

ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနိုင်ခွင့် ပေးထားလေသည်။

ဆိုရသော် ထိုမှတ်တမ်းများနှင့် ပေးစာများသည် လူသားတွင် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ရှိကြောင့် သက်သေအထောက်အထားများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘက်ဂါကေစီ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်

ကေစီကို ကင်းတပ်ကီပြည်နယ် ဟော့ကင်းစမီးမြို့ (Hopkinville) အနီးတွင် ၁၈၇၇ ခုနှစ်၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သူ၏မိဘများမှာ လယ်သမားများဖြစ်၍ ပညာမတတ်ကြပေ။ သူသည် ကျောင်းတွင် (၉)တန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ရ၏။ တရားဟောဆရာလုပ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့သော်လည်း အခြေအနေအရ ပညာဆက်လက် မသင်နိုင်သဖြင့် သူ့ဆန္ဒမပြည့်ဝခဲ့ပေ။

သူသည် လယ်တော၌ မပျော်ပိုက်သဖြင့် မြို့သို့ တက်ကာ စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် စာရေးအလုပ်ကို လုပ်သည်။ ထို့နောက် အလုပ်ပြောင်း၍ အာမခံကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အရောင်းစာရေး လုပ်ပြန်သည်။

ကေစီ အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ရှိသောအခါ သူ၏ ဘဝလမ်းကြောင်းကို ပြောင်းသွားစေသော ထူးဆန်းသည့်ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံတွေ့ရတော့၏။ ထိုဖြစ်ရပ်မှာ လည်မျိုယောင်ရောဂါ (Laryngitis) စွဲကပ်ခြင်းဖြင့် အစပြုခဲ့၏။ ထိုရောဂါကြောင့် ကေစီမှာ အသံပျောက်သွားကာ စကားပြော၍ မရတော့ပေ။ ဆရာဝန်အမျိုးမျိုးနှင့် ကုသသော်လည်း ရောဂါမှာ ထူးခြားနားသာ ဖြစ်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အလုပ်မှ ထွက်လိုက်ရတော့သည်။

အလုပ်မရှိတော့သော ကေစီသည် အိမ်သို့ ပြန်ကာ မိဘများနှင့်အတူ နေရ၏။ ကု၍မရသော သူ့ရောဂါကို စဉ်းစားမိလေ စိတ်ဇောက်အားငယ်လေဖြစ်ကာ တစ်နှစ်တာအချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အသံကို အသုံးမပြုရသည့် ဓာတ်ပုံလုပ်ငန်းတွင် အလုပ်သင်အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လိုက်၏။

တစ်နေ့တွင် ကော့ကင်စမီးသို့ နယ်လှည့်ဇာတ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာ၏။ ထိုဇာတ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်မှာ မစ္စတာဟတ် (Hart) ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ဟတ်သည် အိပ်မွေ့ချ၍ ဆေးကုခြင်း အတတ်ကိုလည်း တတ်၏။ ကေစီ၏ အကြောင်းကို ဟတ်အား ပြောပြသောအခါ ဟတ်သည် ကေစီကို အိပ်မွေ့ချ၍ ကုသလေသည်။

ကေစီသည် အိပ်မွေ့ချထားခံခိုက်တွင်သာ ဟတ်၏ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာကာ ပကတိအသံဖြင့် စကားပြောသော်လည်း နီးလာသောအခါတွင် သူ့အသံမှာ ပျောက်မြဲ ပျောက်သွားပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကေစီကို နောက်တစ်ကြိမ် အိပ်မွေ့ချလိုက်ပြန်ကာ အိပ်မွေ့ပြယ်ပြီးနောက် မည်သို့ ပြုမူရမည်ကို ညွှန်ကြားသောနည်းဖြင့် ကုသပြန်ပါသည်။

ဤနည်းမှာ ဆေးလိပ်အလွန်အကျွံသောက်သူ၊ အရက်အလွန်အကျွံသောက်သူတို့ကိုပင် ပျောက်ကင်းစေသော နည်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကေစီ၏ ရောဂါကိုမူ ပျောက်ကင်းအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေ။ ဟတ်သည် အခြားမြို့များတွင် ပွဲရက်ချိန်းများရှိနေ၍ ကေစီကို ဆက်လက်မကုသနိုင်ဘဲ ခရီးဆက်ခဲ့ရ၏။

ဟော့ကင်စမီးတွင် အိပ်မွေ့ချကုသနည်းနှင့် အရိုးဆုပ်နယ်ကုသနည်း (Osteopathy) တို့ကို ဝါသနာအရ လေ့လာလိုက်စားနေသော မစ္စတာလိန်း (Layne) ဆိုသူ လူရွယ်တစ်ယောက်ရှိ၏။ လိန်း

မှာ အိပ်မေ့ချအတတ်တွင် ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ ကေစီကို ဟတ် ကုသစဉ်က လိန်းသည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် အနီးကပ်လေ့လာအကဲခတ် ခဲ့၏။ ဟတ်ခရီးထွက်သွားသောအခါ ကေစီ၏ သဘောတူညီချက် အရ ကေစီကို လိန်းက ဆက်လက်ကုသရ၏။

ဟတ်၏ ကုသနည်းဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသော လိန်းမှာ အကြိတ်တစ်မျိုးပေါ်လာသည်။ ထိုအကြိတ်မှာ ကေစီကို အိပ်မေ့ချထားစဉ် သူ့ရောဂါ၏ သဘာဝကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်၍ ဖော်ပြဖို့ ညွှန်ကြားချက်ပေးရန် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လိန်းသည် ကေစီကို အိပ်မေ့ချလိုက်ပြီးလျှင် သူ့အကြံအတိုင်း ညွှန်ကြားချက် ပေးလိုက်၏။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ ကေစီသည် လိန်း၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သူ့ရောဂါ၏ သဘာဝကို ပကတိအသံ ဖြင့် ပြောပြလာသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်ုပ် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို မြင်နေရပါတယ်။ ဒီခန္ဓာ ကိုယ်မှာ အာရုံကြောတွေ တွင်းနေတဲ့အတွက် အသံထွက်ကြောတွေ ရဲ့ အတွင်းပိုင်း ကြွက်သားတွေဟာ မလှုပ်မရှားနိုင်ဘဲ သေနေပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာကိုယ်ဟာ ပကတိအခြေအနေမှာဆိုရင် စုကားမပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါဟာ စိတ်ဓာတ်အခြေအနေကြောင့် ရုပ် တရားကို ထိခိုက်နေတာပါပဲ။ ပကတိအသံစိတ်မရှိတုန်းအခိုက်မှာ ထိခိုက်ခံရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို သွေးလှည့်ပတ်မှု ရောက်အောင်လုပ် ပေးလိုက်ရင် ပျောက်သွားနိုင်ပါတယ်”

လိန်းက...

“ထိခိုက်ခံထားရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို သွေးလှည့်ပတ်မှု ရောက်အောင် တွန်းပို့ပေးပြီး အခြေအနေ ကောင်းသွားအောင် လုပ် ပေးပါ” ဟု ချက်ချင်း ညွှန်ကြားလိုက်၏။

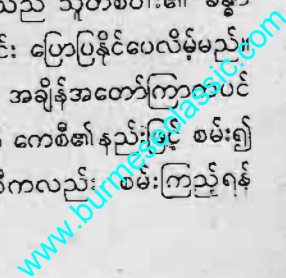
ကေစီ၏ ရင်အထက်ပိုင်းနှင့် လည်ချောင်းပိုင်းသည် တဖြည်း ဖြည်း ပန်းရောင်သို့ ပြောင်းသွား၏။ ထို့နောက် နှင်းဆီရောင် နောက်အနီရင့်ရောင်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောင်းလဲသွား၏။ မိနစ် ၂၀ မျှ ကြာသောအခါ အိပ်မေ့ကျနေဆဲပင်ဖြစ်သော ကေစီသည် လည်ချောင်းရှင်းလိုက်ပြီး...

“အခြေအနေ ကောင်းသွားပါပြီ။ သွေးလှည့်မှု မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်ဖို့နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နိုးလာဖို့ ညွှန်ကြားချက်ပေးပါ” ဟု ပြောလာ၏။ လိန်းသည် ကေစီပြောသည့်အတိုင်း ညွှန်ကြားချက်ပေးလိုက်လေ သည်။

မကြာမီ ကေစီနိုးလာပြီး တစ်နှစ်ကျော်အတွင်း ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် သူ၏ မူလသံမှန်ဖြင့် စကားစပြောတော့၏။ ထို့နောက် လအနည်းငယ်ကြာအောင်ပင် ကေစီ၏ အသံမှာ ရံဖန်ရံခါ ပျောက် ပျက်သွားသည်။ အသံပျောက်တိုင်းပင် လိန်းက အထက်ပါနည်း အတိုင်း ညွှန်ကြားချက် ပေးရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကေစီ၏ ရောဂါမှာ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားတော့၏။

ကေစီ ဘဝမှာမူ ဤကိစ္စသည် ဤတွင်အပြီးသတ်ခဲ့လိမ့်မည် ဟု ထင်ထားသော်လည်း အိပ်မေ့ချပညာ၏ သမိုင်းကို လေ့လာကျွမ်း ကျင်ထားသော လိန်းအနေနှင့် ထို့ထက်ပို၍ အကျိုးများစရာများကို စဉ်းစားမိလာသည်။ အိပ်မေ့ချထားသည့်အချိန်တွင် မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ် အခြေအနေကိုပင် ပြောပြနိုင်သော ကေစီသည် သူတစ်ပါး၏ ခန္ဓာ ကိုယ်အခြေအနေကိုလည်း ပြောပြနိုင်ကောင်း ပြောပြနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သို့စဉ်းစားမိသည်နှင့် လိန်းသည် အချိန်အတော်ကြာတိုင်ပင် သူ ခံစားလာခဲ့ရသော ဝမ်းဗိုက်နာရောဂါကို ကေစီ၏ နည်းဖြင့် စမ်း၍ ကုသရန် ကေစီအား ပြောပြ၏။ ကေစီကလည်း စမ်းကြည့်ရန်

သဘောတူလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရှေးနည်းအတိုင်းပင် အိပ်မွေ့ချ၍ ကုသကြသော အခါ ထင်သည့်အတိုင်းပင် အောင်မြင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ အိပ်မွေ့ချထားစဉ်အတွင်း ကေစီပြောပြသော လိန်း၏ ရောဂါလက္ခဏာများမှာ ကာယကံရှင် လိန်းကိုယ်တိုင် သိရှိထားသည့်အတိုင်း တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေပေသည်။ ကေစီ ညွှန်ကြားသည့်ကုထုံးသည်လည်းကောင်း၊ ဆေးဝါးဓာတ်စာနှင့် ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းများသည်လည်းကောင်း လိန်း၏ ရောဂါအတွက် ယခင်က ဆရာဝန်များ ညွှန်ကြားထားချက်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေ၏။

ဤအောင်မြင်မှုအတွက် လိန်း ဝမ်းသာလိုက်သည်မှာ ဖော်မပြနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကေစီ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ကုသကြည့်ရာ ရက်သတ္တသုံးပတ် ကြာသောအခါ လိန်း၏ ရောဂါမှာ သိသိသာသာကြီး သက်သာလာလေသည်။

လိန်းသည် ဤမျှဖြင့် မကျေနပ်သေးပေ။ အခြားသော လူမမာများကိုပါ ကေစီ ကုသကြည့်စေချင်သည်။ ကေစီအနေနှင့်မူ ကုသစမ်းသင့်၊ မစမ်းသင့် စိတ်ဒွိဟဖြစ်နေ၏။ ကေစီသည် ဆယ်နှစ်သားအရွယ်ကတည်းကပင် သမ္မာကျမ်းစာကို အစမှ အဆုံးထိ တစ်နှစ်တစ်ခေါက် ပေါက်အောင် ဖတ်လာခဲ့သူတည်း။ ထိုစဉ်က သူသည် ယေရှုခရစ်၏ သာဝကကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့ပင် သူတစ်ပါးကို ကူညီနိုင်သူ ဖြစ်လိုစိတ်များ တ်ဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူး၏။ အတော်ကြီးပြင်းလာသောအခါ တရားဟောဆရာဖြစ်လိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြလာပြန်သည်။ သို့စေကာမူ ထိုဆန္ဒမှာ အခြေအနေအရ မပြည့်ဝခဲ့ပေ။

ယခုမူ သူငယ်စဉ်က ပြင်းပြခဲ့သည့် ဆန္ဒအတိုင်း သူတစ်ပါးကို ကူညီနိုင်၊ ကုသနိုင်မည့် အခွင့်အရေးကို မမျှော်လင့်ဘဲ ထူးထူး

ဆန်းဆန်း ရရှိလာပေပြီ။ သို့သော် အကယ်၍များ သူ့အပြောမှာ၍ တစ်ပါးသူတွင် ရောဂါပိုဆိုးသွားကာ ထိခိုက်နစ်နာသွားလျှင် မခက်ပါလော။ ယင်းအချက်ကို ကေစီ စိုးရိမ်နေမိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ရှေးဆန်လှသော ဤနည်းဖြင့် အကုသခံလိုသည့် လူမမာများကို ကုသပေးရန် သဘောတူလိုက်တော့သည်။ သို့သော် ဤသို့ကုသခြင်းကို အစမ်းသဘောထားရန်နှင့် အခကြေးငွေမယူရန် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ထားလိုက်ကြ၏။

အိပ်မွေ့ချထားသည့်အချိန်တွင် လူနာများအတွက် ကေစီ ပြောပြချက်တို့ကို လိန်းက လက်ရေးတိုဖြင့် လိုက်ရေး၍ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ယင်းမှတ်တမ်းများကို ပိုမိုသင့်လျော်သော အခြားစကားလုံးမရှိသဖြင့် 'ဟောစာတမ်းများ' ဟုသာ လွယ်လွယ်နာမည်ပေးထားရသည်။

ကေစီသည် သူ၏ ဓာတ်ပုံအလုပ်မှ အားလပ်ခွင့်ရသည့် အချိန်များတွင် လူနာများကို စေတနာဝန်ထမ်းကုသပေး၏။ အံ့ဩစရာကောင်းလှသော အချက်တစ်ချက်မှာ ကေစီ ပြောပြသော ရောဂါ၏ သဘောလက္ခဏာများပင် ဖြစ်၏။

ပကတိအားဖြင့် ကေစီသည် ဆေးပညာကို လုံးဝ နားလည်သူ မဟုတ်ပေ။ ဆေးစာအုပ်များကိုလည်း မည်သည့်အခါကမျှ မဖတ်ခဲ့ဖူးပေ။ သို့စေကာမူ အိပ်မွေ့ချထားစဉ်အတွင်း ကေစီ သုံးစွဲပြောဆိုသော ဝေါဟာရများမှာ အထက်တန်းကျသော ဆေးပညာသုံး ဝေါဟာရတွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ သူညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာကုသသူများမှာလည်း ရောဂါပျောက်ကင်းသွားကြသည်ချည်းသာဖြစ်ရာ လိန်းနှင့် ကေစီတို့အဖို့မှာ အံ့အားသင့်စရာ၊ ဝမ်းမြောက်စရာတွေချည်း ဖြစ်နေပေသည်။

လိန်း၏ ဗိုက်နာရောဂါ သက်သာသွားစဉ်ကမူ ကေစီ၏ စိတ်မှာ သံသယကင်းတင်းနှင့် မရှင်းမလင်းပင် ရှိနေသေး၏။ လိန်းသည် သူ၏စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့် သူ့ရောဂါသက်သာသည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်တန်ရာသည်။ မိမိ၏အသံ ပြန်ထွက်လာခြင်းမှာ မူ စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့် မဟုတ်သည်မှာတော့ သေချာသည်။ သို့သော် ဤအချက်သည်လည်း မတော်တဆ ကံကောင်းထောက်မရှင်သာ ဖြစ်ပေမည်။ သမားတော်များက ကုမရတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော ရောဂါများကိုပင် ကေစီ၏ ကုထုံးအညွှန်းများအရ ကု၍ ပျောက်ကင်းဖန်များလာသောအခါ ကေစီ၏ စိတ်တွင် ခိုင်ခံ့တယ်ကပ်နေကြသော ထိုသံသယများသည် တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

သို့နှင့် ကေစီ၏ သတင်းမှာ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားဖြင့် ပြန့်ပွားသွားလေတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် ဟော့ကင်းစမီး၌ ယခင်က အမှုထမ်းသွားဖူးသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး တစ်ယောက်သည် ကေစီကို ပင့်ရန် လူတစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်၏။ ကျောင်းအုပ်ကြီး၏ ငါးနှစ်သမီးကလေးသည် နှစ်နှစ်သမီးအရွယ်တွင် တုပ်ကွေးရောဂါဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကလေးမှာ စိတ်မူမမှန်ဘဲ ဖြစ်လာတော့သည်။

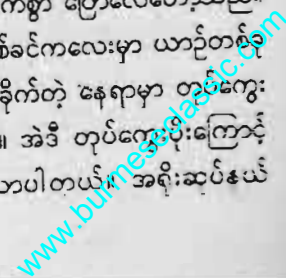
ကလေး၏ မိဘများသည် နာမည်ကြီး အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပင့်၍ ကုသသော်လည်း ကလေး၏ ရောဂါမှာ ထူးခြားမှု မရှိခဲ့ပေ။ ကာလကြာသော် ကလေးတွင် မကြာခဏ တက်သည့်ရောဂါပါ စွဲကပ်လာသည်။ နောက်ဆုံး ကုသသော အထူးကုဆရာဝန်က ကလေး၏ ရောဂါမှာ ဦးနှောက်ကို ထိခိုက်သော ရှားပါးသည့် ရောဂါမျိုးဖြစ်၍ အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်မည်ကိုပင် စိုးရိမ်ရကြောင်း ပြောသွားလေသည်။

မိဘများမှာ ကလေးအတွက် သောကမီး တောက်လောင်ကာ ကြံရာမရဖြစ်နေစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ကေစီ၏ သတင်းကို ကြားရသဖြင့် ချက်ချင်းပင် ကေစီကို ပင့်ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီသည် ကလေး၏ဖြစ်ပုံကို ကြားရသောအခါ ကရုဏာသက်လှသဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မြို့ပြင်သို့ လိုက်၍ ကုသရန် သဘောတူလိုက်၏။ သူသည် ဓာတ်ပုံတိုက်တွင် အလုပ်သင်မျှသာ ဖြစ်ရာ ခရီးသွားစရာ မီးရထားခပင် သူ့တွင်မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် လူနာရှင်ပေးသော ခရီးစရိတ်ကို လက်ခံလိုက်ရသည်။ သည်မှာ သူ၏အကူအညီအတွက် သူပထမဆုံး လက်ခံလိုက်သော အခကြေးငွေဖြစ်၏။

သူသည် ကလေး၏ ခံစားနေရပုံကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားဟု သူ့ကိုယ်သူ မယုံမရပင် ဖြစ်လာသည်။ ဆေးပညာ၏အကြောင်းကို ဘာတစ်ခုမျှ နားမလည်သော လယ်သမားသားက နိုင်ငံကျော် အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများ လက်လျော့ထားရသော လူနာကို ကုသဖို့ ကြိုးစားသည်မှာ ရယ်စရာလိုပင် ဖြစ်နေသေးသည်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အားငယ်နေသေးသော ကေစီသည် အိပ်မေ့ချရန် ဆိုဖာတစ်လုံးပေါ်တွင် လှဲအိပ်လိုက်သောအခါ ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသေးသည်။ သူ့ကိုယ်သူ အိပ်မေ့ချလိုက်သောအခါမှာမူ အပြည့်အဝ ယုံကြည်မှုရှိလာကာ ကလေး၏ ရောဂါအခြေအနေကို အေးဆေးတည်ငြိမ်သောအသံဖြင့် သွက်လက်စွာ ပြောလေတော့သည်။

“မိန်းကလေးဟာ တုပ်ကွေးမဖြစ်ခင်ကလေးမှာ ယာဉ်တစ်စီး ခုပေါ်က လိမ့်ကျခဲ့တယ်။ လိမ့်ကျလို့ ထိခိုက်တဲ့ နေရာမှာ တုပ်ကွေးပိုးတွေ ဝင်လာပြီး ရောဂါဖြစ်လာတာပဲ။ အဲဒီ တုပ်ကွေးပိုးကြောင့် ကြာလာတော့ တက်တဲ့ရောဂါ ပါဝင်လာပါတယ်။ အရိုးဆုပ်နယ်

ပြီး ကုသတဲ့နည်းနဲ့ ကုသရင် မူမှန်လာပါလိမ့်မယ်”

ကေစီနှင့်အတူ လိန်းလည်း လိုက်ပါလာရာ ကေစီ ပြောသမျှ ကို လိန်းက လက်ရေးတိုဖြင့် လိုက်၍ ရေးမှတ်ထား၏။

ကလေး၏မိခင်က လိမ့်ကျဖူးသည်မှာ မှန်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ထင်ထင်ရှားရှား ဒဏ်ရာအနာတရ မဖြစ်ဟု ထင်သဖြင့် ကလေး၏ ယခုရောဂါနှင့် လိမ့်ကျမှု ဆက်စပ်ဖြစ်ပွားနိုင်သည်ကို မစဉ်းစားမိခဲ့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ကေစီ၏ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ကလေးကို ကုသကြသော အခါ ရက်သတ္တသုံးပတ်အတွင်းမှာပင် အတက်ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားကာ စိတ်မူမှန်စ ပြုလာသည့် အရိပ်အရောင်များကိုလည်း တွေ့ကြရ၏။ စိတ်မူမှန်စပြုလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကလေးသည် သုံးနှစ်လုံးလုံး သူ့သတိမရခဲ့သော သူ့အနှစ်သက်ဆုံး အရုပ်ကလေး၏ အမည်ကို ခေါ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏မိဘများကို နာမည် ထုတ်ဖော်၍ ခေါ်လေသည်။ ဤသို့ခေါ်ခြင်းမှာ မိဘနာမည်ကို သုံးနှစ်အတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။ သုံးလကြာပြီးနောက် ကလေး လုံးဝကျန်းမာသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းကို ကလေး၏ မိဘများထံမှ ကေစီ ကြားရလေသည်။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်မျိုးကို တွေ့ရဖန်များလာသောအခါ ရှင်းပြ၍မရသော သူ၏ထူးဆန်းသည့် စွမ်းရည်ကို လူနာများအတွက် အသုံးပြုခြင်းမှာ မမှားကြောင်း ကေစီ ယုံကြည်စိတ်ချလာလေသည်။ ဤအချိန်တွင် သတင်းစာများကလည်း ကေစီ၏အကြောင်းကို တခမ်းတနား ဖော်ပြလာကြလေပြီ။ ရပ်ဝေးမှ ပင့်ခေါ်သော ကြေးနန်းများကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ် လက်ခံရရှိနေသည်။ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ပင့်ခေါ်သူများလည်း မနည်းပေ။

ထိုအခါ ရပ်ဝေးတွင် ရှိနေသည့် လူနာအတွက် မိမိအိမ်မှ နေ၍ ကြည့်ပေးလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်ဟု ကေစီ စဉ်းစားမိသဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အောင်မြင်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကေစီ အိပ်မေ့ချနေချိန်တွင် အဝေး၌ရှိနေသော လူနာ၏အမည်၊ လမ်းအမည်၊ မြို့အမည်၊ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းပြည်၏ အမည်များကို မှန်ကန်စွာ ထည့်သွင်း၍ ညွှန်ကြားချက်ပေးလျှင် အနီးရှိ လူနာကို ကြည့်မြင်ရသကဲ့သို့ပင် မှန်ကန်တိကျ၍ အကျိုးရရှိကြလေသည်။

ကေစီသည် လူနာရှိရာဌာန၏ ပတ်ဝန်းကျင်မြေရေအနေအထားနှင့် ရာသီဥတုများကိုပင် မကြာခဏ ထည့်သွင်း၍ ပြောပြတတ်၏။

- “ဒီနေရာမှာ ဒီမနက် လေတော်တော်ထန်တယ်”
  - “ဆွစ်ဇာလန် ဝင်တာထူး (Winterthur)ပဲ။ တယ်သာယာသကိုး၊ စမ်းချောင်းကလေးကလည်း ကြည့်နူးစရာပဲ”
  - “သူ့ညဝတ်အင်္ကျီကြီးက သိပ်မဆိုးလှဘူး”
  - “ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်ုပ် သူ့မိခင် ဘုရားရှိခိုးနေတာ တွေ့ရတယ်”
- စသည်ဖြင့် သူ၏ စိတ်နယ်လွန်အမြင်များ ဟောပြောမှုမှာ အမြဲတမ်း မှန်ကန်လေသည်။ ယင်းအချက်များက သူ၏သဘာဝလွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည် စစ်မှန်ကြောင်းကို ပို၍ ခိုင်လုံအောင် သက်သေထူပေးသကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။

အနီးရှိလူနာကိုဖြစ်စေ၊ အဝေးရှိလူနာကိုဖြစ်စေ ညွှန်ကြားချက်ပေးရန် ပြင်ဆင်မှုမှာ အတူတူသာ ဖြစ်၏။ ညွှန်ကြားခေါ်နိုးတွင် ကေစီသည် ဖိနပ်ချွတ်ခြင်း၊ ကော်လာနှင့် လည်စည်းလျှော့ခြင်းတို့ကို

ပြုလုပ်ရ၏။ ထို့နောက် ခုံတန်းလျားပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ခုတင်ပေါ်တွင် ဖြစ်စေ ပက်လက်လှန် အိပ်လိုက်ပြီးလျှင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လျှော့ချ ထားလိုက်ရသည်။ တောင်အရပ်ကို ဦးခေါင်းပြု၍ အိပ်ရသော အနေ အထားကို ကေစီ ပို၍နှစ်သက်၏။ တန်းလျားပေါ်၌ သက်သက်သာ သာ ပက်လက်နေနိုင်ရန် ခေါင်းအုံးတစ်လုံးမှ တစ်ပါးအခြား မည်သည့် အရာမျှ မလိုအပ်ပေ။ နေ့အခါ၌ဖြစ်စေ၊ ညအခါ၌ မည်သည့်အချိန် တွင်မဆို ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ အလင်းရောင်နှင့် အမှောင်တို့သည် သူ၏ဟောပြောမှုကို မည်သို့မျှ မတားဆီး မထိခိုက်နိုင်ကြပေ။

ခုံတန်းလျားပေါ် သို့မဟုတ် ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန် ပြီး ခဏအကြာ၌ ကေစီသည် သူ့ကိုယ်သူ အိပ်မေ့ချလိုက်၏။ လိန်းကဖြစ်စေ၊ ကေစီ၏ဇနီးကဖြစ်စေ သူ၏သား ဟူး(ဂ်)လင်း (Hugh Lynn Cayce)ကဖြစ်စေ အိပ်မေ့ချထားသော ကေစီကို လူနာ နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောပြရ၏။ ပြောပြနေကျပုံစံမှန်မှာ...

.....ပြည်၊ .....ပြည်နယ်၊ .....မြို့၊ .....လမ်း၌နေသော မောင်/မသည် ယခုသင့်ရှေ့၌ ရောက်ရှိနေပြီ။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သေချာစွာ ကြည့်ပါ။ စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးပါ။ စစ်ဆေးပြီးနောက် ယခုလောလောဆယ်တွင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေ အနေကိုလည်းကောင်း ထိုအခြေအနေ၏ အကြောင်းရင်းကိုလည်း ကောင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေရန် ညွှန်ကြားချက်ကိုလည်းကောင်း ကျွန်ုပ်အား ပြောပြပါ။ ကျွန်ုပ်မေးသော မေးခွန်းများကိုလည်း ဖြေကြားပါ။

မိနစ်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ကေစီ စကားစ၍ ပြောမြဲ ဖြစ်၏။ ကေစီပြောသမျှကို လိန်းကဖြစ်စေ၊ နောက်ပိုင်းတွင် မစ္စ ဂလက်ဒီဒေဝီ (Miss Gladys Davis) ကဖြစ်စေ လက်ရေးတိုဖြင့်

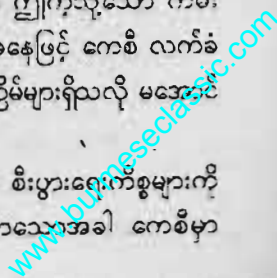
သိုက်၍ မှတ်ရ၏။ ညွှန်ကြားချက်ပြီးသောအခါ လက်ရေးတိုဖြင့် ရေးထားသည်ကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ကာ ဘာသာပြန်ရ၏။ ဘာသာပြန်ပြီးသော ညွှန်ကြားချက် သို့မဟုတ် ဟောစာတမ်းတစ်ရွက် ကို လူနာအားဖြစ်စေ၊ လူနာ၏ မိဘများအားဖြစ်စေ၊ လူနာကို စောင့်ရှောက်သူတစ်ဦးဦးအားဖြစ်စေ၊ လူနာကို ကုသနေသောဆရာဝန် အားဖြစ်စေ ပေးလိုက်၏။ မင်ခံစက္ကူခံ၍ ရိုက်ထားသော အပေါ်တွင် မိတ္တူစာရွက်ကိုမူ ကေစီ၏ ဖိုင်တွဲတွင် ထည့်သိမ်းထားရမည်။

သတင်းစာများက တခမ်းတနား ဖော်ပြကြသောကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားဖြင့် သတင်းပြန် သွားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလောကသို့ ကေစီ၏ သတင်း ရောက်သွားသောအခါ လာဘ်မြင်လှသော စီးပွားရေးသမား ကြီးများသည် ကေစီထံသို့ စုပြုရောက်လာကြတော့၏။

ရက်သတ္တနှစ်ပတ်တိတိ နေ့စဉ် ဝါဂွမ်းဈေးကို ဟောပေးက တစ်နေ့လျှင် ဒေါ်လာတစ်ရာပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဝါဂွမ်းကုန်သည် တစ်ယောက်က ကေစီအား စကားကမ်းလှမ်းလေသည်။ ထိုအချိန် တွင် ကေစီမှာ ငွေလိုနေချိန်ဖြစ်သော်လည်း ထိုကမ်းလှမ်းချက်ကို ငြင်းလွှတ်လိုက်၏။

သိုက်တူးလိုသူများကလည်း စကားကမ်းလှမ်း၏။ မြင်း လောင်းသမားများကလည်း ကမ်းလှမ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သော ကမ်း လှမ်းချက် အတော်များများကို စမ်းသပ်သည့်အနေဖြင့် ကေစီ လက်ခံ ၍ ဟောကြည့်လေသည်။ အောင်မြင်သောအကြိမ်များရှိသလို မအောင် မြင်သော အကြိမ်များလည်း ရှိပါသည်။

တစ်ခု ထူးခြားသည်မှာ ဤသို့သော စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဟောသည့်အခါတိုင်း အိပ်မေ့ကျရာမှ နိုးလာသောအခါ ကေစီမှာ

အားအင်ကုန်ခန်းနေသလို ခံစားနေရတတ်၏။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ ဤထူးဆန်းသော စွမ်းရည်သည် မကျန်းမာသူများအတွက်သာ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိ၍ ယင်းရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ အသုံးချသင့်သည်ဟု ကေစီ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။ သူကိုယ်တိုင်အပါအဝင် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ စီးပွားရေးအတွက်ကိုမျှ အသုံးမချသင့်ဟု ကေစီ စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်လာလေသည်။

၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် ဒင်ဗာပိုစ် (Denver post) သတင်းစာ အယ်ဒီတာမှ ကေစီကို ဒင်ဗာသို့ လာရန်ဖိတ်လိုက်၏။ ထိုအယ်ဒီတာ သည် ကေစီ၏ ဟောပြောချက်များကို သုံးလေးကြိမ်မျှ မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ စောင့်ကြည့်ပြီးနောက် ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင် စွမ်းရည်ကို ယုံကြည်သွားတော့၏။

သူက သူပြုလုပ်လိုသော အစီအစဉ်တစ်ခုကို ကေစီအား ပြောပြ၏။ ထိုအစီအစဉ်မှာ ကေစီက အရှေ့တိုင်းသားများ ပေါင်း သည့် ခေါင်းပေါင်းကြီးတစ်ခုကိုပေါင်း၍ အရှေ့တိုင်းနာမည်တစ်ခုခု ကို မှည့်ပြီးလျှင် အတွင်းကလူကို ရေးရေးမျှသာ မြင်ရသော ကန့်လန့် ကာ ခပ်ပါးပါးတစ်ခု၏ အတွင်းမှနေ၍ မေးလာသူများကိုဟောရန် ဖြစ်သည်။

သူ့အစီအစဉ်ကို သဘောတူလျှင် ကေစီအား တစ်နေ့ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပေးမည်ဟု စကားကမ်းလှမ်း၏။ ကေစီသည် ထိုအယ်ဒီတာ၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ်ပြောကာ ငြင်း ပယ်လွတ်လိုက်၏။

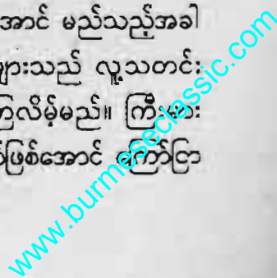
ဘရန့်ဆွစ်ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားကော်ပိုရေးရှင်း (Brunswick Radio and Television Corporation) ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော

ဒေဗစ်ကာန်း (David Kahn) မှာ တေစီ၏ ရာသက်ပန်မိတ်ဆွေ ခင်းဖြစ်သည်။ သူ့မိတ်ဆွေများနှင့် စကားစပ်မိတိုင်း ကေစီ၏ အကြောင်းကို ထည့်၍ပြောကာ ကေစီကို လူသိများလာအောင် အကြီး အကျယ် ကြိုးပမ်းပေးသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကေစီ ပို၍ ကျော်ကြားလာအောင် အကြီးအကျယ် ကြော်ငြာပေးလိုက်ကြောင်း ကေစီအား ပြောပြသောအခါ ကေစီသည် သူ၏အကြံကို တုံးတိတ် ဖင် ငြင်းပယ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ကေစီသည် ကြော်ငြာခြင်းကို မနှစ်သက်ပေ။ အယ်ဘားမား ပြည်နယ် သတင်းစာတစ်စောင်တွင် သူ၏ ဟောပြောပွဲတစ်ခု အကြောင်းကို တစ်ကြိမ်မှတစ်ပါး မည်သည့်အခါမျှ မည်သည့်အတွက် မှ ကြော်ငြာရန် ခွင့်မပြုခဲ့ဖူးပေ။ သူသည် သာမန်မျှ သိကျွမ်းသူများ နှင့် စကားပြောသောအခါတွင်လည်း သူ၏စွမ်းရည်အကြောင်းကို မမေးမစမ်းလျှင် မည်သည့်အခါမျှ ထုတ်ဖော်မပြောခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် သူနေသော မြို့မှ လူများစုမှာ ကေစီကို တနင်္ဂနွေကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် စာပြနေသူတစ်ယောက်အနေထက် ပို၍ မသိကြချေ။

ကေစီ၏ ခံယူချက်မှာ သူသည် လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများမှ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်မဟုတ်၊ နာမကျန်းသူများကို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအောင် ကူညီရေးအတွက် ပေါ်ပေါက်လာရသည့် ကိရိယာတစ်ခု သာ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို လူအများ အာရုံစိုက်လာအောင် မည်သည့်အခါ မှ မကြိုးစားသင့်။ သူ့အကူအညီကို လိုအပ်သူများသည် လူ့သတင်း ကို လူချင်းဆောင်ခြင်းဖြင့် ကြားသိကာ လာကြလိမ့်မည်။ ကြီးမားသော စာလုံးမည်းကြီးများဖြင့် ဟိုးလေးတစ်ကျော်ဖြစ်အောင် ကြော်ငြာ နေစရာ မလိုပေ။

ကေစီသည် စောစောပိုင်းနှစ်များတွင် လူနာများထံမှ အခကြေးငွေမယူဘဲ ဓာတ်ပုံတိုက်မှရသော ဝင်ငွေဖြင့်ပင် သူ၏မိသားစုကို ထောက်ပံ့လာခဲ့သည်။ သို့သော် ကြာလေ သူ့ထံသို့ လာရောက်ကုသသူ၊ မေးမြန်းသူများလာလေဖြစ်ရာ သူ၏ ဓာတ်ပုံအလုပ်ကို လုပ်နိုင်လောက်အောင် အချိန်မရတော့သဖြင့် ဓာတ်ပုံတိုက်မှ အလုပ်ထွက်လိုက်ရတော့၏။ ထိုသည်စ၍ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် သင့်လျော်သော အခကြေးငွေကို လူနာများထံမှ လက်ခံရသည့် အခြေသို့ ရောက်သွားတော့သည်။ သို့လက်ခံသည့်တိုင်အောင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လူနာများကိုမူ အခကြေးငွေ လုံးလုံးမယူဘဲ မေတ္တာသက်သက်ဖြင့် ကုသပေးလေသည်။

အခြေခံအားဖြင့် စီးပွားရေးသဘောမဆန်သော သူ၏စိတ်ထားမှာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဤစိတ်ထားအတိုင်း တသမတ်တည်း တည်တံ့သွားလေသည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် သူပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သွားသော ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်)တွင် စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထားသည့် သူ၏မှတ်တမ်းများက ယင်းအချက်ကို အခိုင်အမာ ထောက်ခံထားလေသည်။

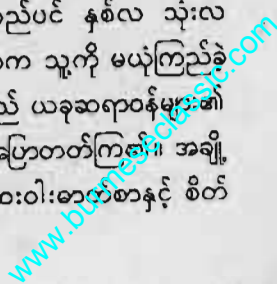
နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ကေစီမှာ သူလုပ်နေသော အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ သံသယတွေ ပိုင်းပိုင်းလည်နေမိပြန်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိပ်မေ့ချထားစဉ် လူနာ၏အခြေအနေကို မေးသော်လည်း ဘာမျှမပြောဘဲ ငြိမ်နေတတ်၏။ သူ၏ယိုယွင်းလာသော ကျန်းမာရေးနှင့် စိတ်ဓာတ်တို့က သူ၏စွမ်းရည်ကို ထိခိုက်လာဟန် တူပေသည်။ သူသည် ပင်ကိုယ်အားဖြင့် စိတ်ထားနူးညံ့သိမ်မွေ့သူ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ရုတ်တရက် ဟုန်းခနဲ ဒေါသထွက်လာတတ်၏။ သူ့တွင် ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ပူပန်သောကရိုဟန်

တူပေသည်။ ဤကဲ့သို့သော စိတ်လှုပ်ရှားစရာအခြေအနေများမှာ သူ၏ စိတ်နယ်လွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည်အတွက် အတားအဆီးများ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တချို့လူနာရှင်များသည် သူတို့လူနာများ၏ အခြေအနေကို ကေစီ မှန်မှန်ကန်ကန် မဖော်ပြဟုဆိုကာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် လာရောက်ရန် တွေ့တတ်၏။ အချို့ကလည်း ကေစီ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကုသသော်လည်း ရောဂါမပျောက်ကြောင်း ပြောဆိုဖြစ်တင်လာကြလေသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် ကေစီသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ နိမ့်ချသော စိတ်ထားဖြင့် ရှည်လျားသော တောင်းပန်စာများကို ထိုလူနာရှင်များထံ ရေးတတ်လေသည်။ သူ့စာထဲတွင် သူ့ညွှန်ကြားချက် (ဟောစာတမ်း)များ မည်သည့်အခါမျှ မမှားဟု သူမပြောနိုင်ကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ သူလုံးဝ နားမလည်နိုင်သော အခြေအနေများက ဟောပြောချက်ကို လာ၍ ထိခိုက်ဟန်တူကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ အခြေအနေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိမမြင်ရကြောင်းများကို ဖော်ပြတတ်၏။ စာအဆုံးတွင် သူ့ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း မပျောက်ကင်းပါက ဟောပြောခကို ပြန်ယူစေလိုကြောင်းဖြင့် နိဂုံးသတ်လိုက်ကာ ကျသင့်သော ငွေထုတ်ချက်လက်မှတ်တစ်ခုကိုပါ စာအိတ်တွင် ထည့်၍ ပေးလိုက်တတ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အဆိုပါလူနာများသည်ပင် နှစ်လ သုံးလအကြာတွင် ကေစီထံသို့ လာကြပြန်ကာ မူလက သူ့ကို မယုံကြည်ခဲ့သောကြောင့် ကေစီ၏ ညွှန်ကြားချက်များသည် ယခုဆရာဝန်များ၏ ညွှန်ကြားကုသပုံများနှင့် ကိုက်ညီနေကြောင်း ပြောတတ်ကြ၏။ အချို့လူနာများမှာ ... ညွှန်ကြားထားသော ဆေးဝါးဓာတ်စာနှင့် စိတ်

ဓာတ် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောပြောညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း မလိုက်နာကြသဖြင့် ရောဂါမပျောက်ဘဲ ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူ၏ဟောပြောညွှန်ကြားချက်များသည် မမှားနိုင်သော ညွှန်ကြားလွှာများမဟုတ်သည်ကို ကေစီ သိ၏။ သို့ရာတွင် အချိန်ကြာလာ၍ ကုသရသည့်အကြိမ် ပိုများလာသည်နှင့်အမျှ သူ၏စွမ်းရည်သဘောကို ပို၍နားလည်လာသောအခါ၌မူ သူ၏ဟောစာတမ်းများမှာ ပို၍ရှင်းလင်းပြတ်သားလာကာ ပို၍မှန်ကန်လာသည်။ အမှားရှိသလောက်ရှိသော်လည်း မှန်ကန်ပျောက်ကင်းမှုပေါင်းများစွာနှင့်စာလျှင် ထိုအမှားအနည်းငယ်မှာ မပြောပလောက်ပေ။

ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းကြောင့် ကနေဒါပြည်မှ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးမှာ ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ (Epilepsy) ပျောက်ကင်းသွားသည်။ အိုဟိုင်းယိုပြည်နယ် (Ohio)၊ ဒေတန်မြို့ (Dayton) မှ ဘွဲ့ရပြီး ကျောင်းသားတစ်ယောက်မှာ အဆစ်ယောင်ရောဂါ (Arthritis) ပျောက်သွား၏။ နယူးယောက်မှ သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်၏ နှစ်နှစ်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော ခေါင်းကိုက်ရောဂါသည် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အတွင်း ပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

မျှော်လင့်စရာမရှိတော့ဟု ဆရာဝန်များ လက်လွှတ်ထားသော ကင်းတပ်ပြည်နယ်မှ အဆိုတော်အမျိုးသမီးငယ် တစ်ယောက်၏ လေမြင်းရောဂါ (Scleroderma) မှာလည်း တစ်နှစ်အတွင်းမှာပင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ပျောက်ကင်းသွား၏။ ဖီလာဒယ်လဖီးယားပြည်နယ် (Philadelphia) မှ လူငယ်တစ်ယောက်မှာလည်း မျက်ဆံမာ၍ မျက်စိ သူငယ်အိမ် တိမ်သလ္လာပုံးသောရောဂါ (Glaucoma) ကြောင့် မမြင်ရဘဲရှိနေရာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်က ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းအတိုင်း

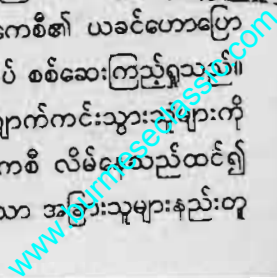
စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

လိုက်နာကုသပေးသဖြင့် မျက်စိအလင်းကို ပြန်လည်ရရှိလာသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံမရဲဖြစ်နေသော ကေစီသည် အထက်ပါဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သူ၏ ဟောပြောညွှန်ကြားစာတမ်းများကြောင့် ရောဂါပျောက်ကင်းသူ များပြားလာသောအခါ သူ၏စွမ်းရည်မှာ ယုံကြည်အားထားလောက်သည်ဟု အခိုင်အမာ ယူဆလာတော့သည်။ သူ၏စိတ်နယ်လွန် စွမ်းရည်ကို နတ်ဆိုးနတ်(ယုတ်၏ ကိရိယာ အဖြစ်ထက် ဘုရားသခင်ကပေးသော စွမ်းရည်အဖြစ် မြင်လာတော့၏။

ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ကို မယုံကြည်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့သည် ကေစီထံ လာ၍ ကေစီ၏ စွမ်းရည်ကို အကဲခတ်ကြ၊ စမ်းသပ်ကြလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအနက် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ စိတ္တဗေဒပညာရှင် ဟူးဂိုမန်းစတားဘတ် (Hugo Munsterberg) သည်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ မန်းစတားဘတ်သည် နူတ်ဝင်အယောင်ဆောင်များ သုံးလေ့ရှိသော အမှောင်ခန်း၊ ဘီဒိုစသော ကိရိယာများကို ကေစီလည်း အသုံးပြုလိမ့်မည်ဟုသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လာခဲ့၏။ သို့သော် နေ့ခင်းကြောင့် တောင် အလင်းပေါ်၌ ပက်လက်လှန်ကာ အိပ်မွေ့ကျနေရာမှ အိပ်မွေ့ညွှန်ကြားချက်များကို ဖြေကြားပြောဆိုနေသည့် ကေစီကို တွေ့ရသောအခါ မန်းစတားဘတ်မှာ အတော်ကြီး အံ့အားသင့်သွားတော့သည်။

မန်းစတားဘတ်သည် ကေစီ ညွှန်ကြား ဟောပြောနေချိန်တွင် အနီးကပ်၍ လေ့လာ၏။ အကဲခတ်သည်။ ကေစီ၏ ယခင်ဟောပြောညွှန်ကြားချက် မှတ်တမ်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ ကေစီ၏ ညွှန်ကြားချက်ကြောင့် ရောဂါပျောက်ကင်းသွားသူများကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကေစီ လိမ်လေသည်ထင်၍ အလိမ်ဖော်ရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လာကြသော အခြားသူများနည်းတူ

၃၈

အောင်ခင်မိုး

မန်းစတားဘတ်သည်လည်း ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန်စွမ်းရည် အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံသွားရတော့၏။ လက်တွေ့လေ့လာ၍ သိရှိရသော အချက်များနှင့် ကေစီ၏ ဟန်ဆောင်ခြင်းကင်းသော ရိုးသားမှုက မန်းစတားဘတ်၏ သံသယများကို လုံးဝကင်းစင်လွှင့်ပျောက်သွားစေလေသည်။

အခြားတစ်ဖက်မှလည်း အမြင်ကျယ်၍ စိတ်ထားကောင်းမွန်ကြသူများက လူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်းနှင့် သိပ္ပံပညာသဘောအရ အရေးပါပုံတို့ကို သိရှိကာ ကေစီ၏ ထူးဆန်းသောအလုပ်ကို စိတ်ဓာတ်ရော၊ ငွေကြေးပါ အကူအညီပေးကြ၏။ ထိုကျိုးများက 'ကေစီဆေးရုံ' တစ်ခု တည်ထောင်၍ ထိုဆေးရုံတွင် ဝေဒနာရှင်များကို ကေစီ၏ ဟောပြောညွှန်ကြားချက်များအတိုင်း ဆရာဝန်များက ကုသပေးရလျှင် အများအတွက် ပို၍အကျိုးသက်ရောက်စေနိုင်မည်ဟု ကြံစည်စိတ်ကူးမိကြ၏။

ထိုအကြံအစည်ကို ငွေကြေးကြွယ်ဝသော မော်တန်ဘလူမင်သော် (Morton Blumenthal) ဆိုသူက အကောင်အထည်ဖော်လိုက်လေသည်။ မော်တန်သည် ကေစီ၏ စွမ်းရည်ကြောင့် ရောဂါပျောက်ကင်းရသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်)တွင် 'ကေစီဆေးရုံ'ကို ဖွင့်လှစ်လိုက်၏။ နှစ်နှစ်မျှ ကြာသောအခါ မော်တန်မှာ စတော့ဈေးကွက်တွင် အရှုံးပေါ်နေ၍ ငွေကြေး အကျပ်အတည်း တွေ့လာသဖြင့် ဆေးရုံကို ပိတ်ပစ်လိုက်ရလေသည်။

၁၉၄၂ ခုတွင် ကေစီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို တောမတ်ဆွဂရူး (There is a River by Thomas Sugrue) ဆိုသူက ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်၏။ တစ်ဖန် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် ကော်ရိုနက်

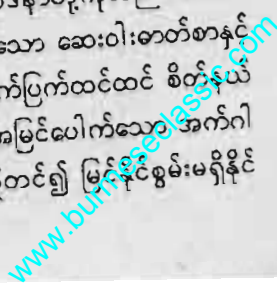
စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

(Coronet) မဂ္ဂဇင်းတွင် 'ဗာဂျီနီယာဘီ(ချ်)မှ အံ့ဖွယ်လူသား' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကေစီအကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ပါလာလေသည်။ ယင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်နှင့် ဆောင်းပါးကြောင့် ကေစီမှာ တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် ဖြစ်သွားကာ အမေရိကန်ပြည်အနှံ့အပြားရှိ ဝေဒနာရှင်များထံမှ စာအမြောက်အမြား သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိလာတော့၏။

ကေစီသည် မည်သည့်ဝေဒနာရှင်ကိုမျှ ငြင်းပယ်မလွတ်ရက်သဖြင့် အားလုံးကိုပင် လက်ခံထားရ၏။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာရှင်များမှာ တစ်နှစ်ခွဲ ကြိုတင်၍ စာရင်းသွင်းထားကြရသည်။ ကေစီသည် တစ်နေ့ တစ်နေ့တွင် ဝေဒနာရှင်နှစ်ဦးကိုသာ ဟောပြောညွှန်ကြားရမည်ဖြစ်သော်လည်း အခြေအနေအရ ရှစ်ဦးအထိပင် ဟောပြောညွှန်ကြားပေးနေရလေသည်။

အိပ်ပျော်နေစဉ်အတွင်း အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် သက်သာသည်ဟု ထင်စရာဖြစ်သော်လည်း စင်စစ်မှာ အာရုံကြောစွမ်းအား အလွန်ကုန်သော အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မပြတ်တမ်း အာရုံကြောများကို အသုံးပြုရသည့် အလုပ်ကို လုပ်နေရသော ကေစီမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းလာပြီးနောက် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၃) ရက်နေ့တွင် အသက် (၆၇)နှစ်၌ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

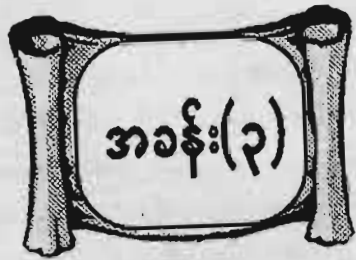
မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းအပြင် အခြေအနေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရောဂါဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း ထိုရောဂါဝေဒနာတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ဆေးဝါးဓာတ်စာနှင့် ကုထုံးတို့ကိုလည်းကောင်း တိတိကျကျ ပြက်ပြက်ထင်ထင် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းသော နတ်မျက်စိပိုင်ရှင်၊ အမြင်ပေါက်သော အက်ဂါကေစီသည် သေခြင်းတရားကိုမူကား ကြိုတင်၍ မြင်နိုင်စွမ်းမရှိနိုင်

ချေတကား။

စိတ်နယ်လွန် အမြင်ပေါက်သော အများအကျိုးဆောင် အကံဂါကေစီ၏ ဘဝဇာတ်လမ်းကား တစ်ခန်းရုပ်ခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် မည်သို့မည်ပုံ သူပိုင်ဆိုင်ရရှိလာသည်ဟု သူကိုယ်တိုင်သော်မှ ရှင်း၍ မပြနိုင်သော သူ၏ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်မှာမူ သူနှင့်အတူ မြေကြီးအတွင်းသို့ သက်ဆင်းပါသွားခြင်းမရှိဘဲ လူ့လောကအား နည်းတစ်မျိုးဖြင့် အကျိုးပြုနေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမှာ လူသား တွင် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည် အစစ်အမှန် ရှိသည်ဆိုသော အချက်အတွက် သက်သေခံအမြောက်အမြားတွင် ကေစီ၏စွမ်းရည်က နောက်ထပ် သက်သေဖြည့်စွက်၍ ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်ကား မယုံကြည်သူ တို့၏ တိကျသေချာသော စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုအမျိုးမျိုးကို ဖြတ်သန်း လာခဲ့ရသဖြင့် မှတ်ကျောက်အတင်ခံသည့် စွမ်းရည်သာတည်း။ သူ၏ စိတ်နယ်လွန်စွမ်းရည်မှာ ချူတစ်ပါးတို့ မမြင်နိုင်သည်ကို မြင်ရုံမျှသာ မက မြင်သည့်အလျောက် အကျိုးလည်း ပြုနိုင်ခဲ့သည်။ အကျိုးပြုနိုင် ခဲ့သည့်အလျောက် ပြုလည်း ပြုခဲ့ပေသည်။

အက်ဂါကေစီနှင့် တမလွန်ဘဝပြဿနာ

ကေစီ၏စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်မှာ လူ့လောကအကျိုး ပြုလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကာလပတ်လုံး ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဖြစ်ရပ်တို့၌ ယုံကြည်အားထားရသည့် စွမ်းရည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့လေပြီ။ သူ၏ထူးဆန်းသော လုပ်ငန်း ၌ နောက်တစ်ဆင့် တိုးတက်လာပုံကို တွေ့ရှိရသောအခါ အဆိုပါ အချက်ကို စာဖတ်သူအား ပြန်လည်သတိပြုဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

အစတွင် ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်သည် ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းဘက် အစိတ်အပိုင်း များဆီသို့ ဦးတည်လျက် ရှိ၏။ ထိုစွမ်းရည်ကို ပြင်ပဖြစ်သော စကြဝဠာဆီသို့လည်းကောင်း လူသားနှင့် စကြဝဠာ ဆက်နွယ်ပတ် သက်မှုသို့လည်းကောင်း ဦးတည်ပေးနိုင်သည်ဆိုသည့်အချက်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာလာသည့်တိုင်အောင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက် မျှ မစဉ်းစားမိခဲ့ကြပေ။

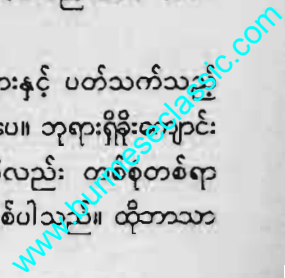
အိုဟိုင်ယိုပြည်နယ်၊ ဒေတန်မြို့မှ ပစ္စည်းဥစ္စာချမ်းသာသော ပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် အာသာလင်းမား (Arthur Lanmers) ဆိုသူသည် သူ၏မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံမှ ကေစီ၏သတင်းကို ကြားသိရသော အခါ ကေစီ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို စောင့်ကြည့်ရန် ထိုအချိန်က

ကေစီနေထိုင်သော အယ်လဗားမားပြည်နယ်၊ ဆယ်လမာမြို့သို့ အထူး ခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။ လင်းမားတွင် ကျန်းမာရေး အတွက် ကေစီနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ပြဿနာမပေါ်ပေ။ သို့ရာတွင် ရက်ပေါင်းများစွာ လေ့လာအကဲခပ်ပြီးသောအခါမှာမူ ကေစီ၏ သဘာဝလွန် (စိတ်နယ်လွန်) မြင်နိုင်စွမ်းရည်မှာ အစစ်အမှန်ဖြစ် ကြောင်း လင်းမား စိတ်ချယုံကြည်သွားလေသည်။

လင်းမားသည် ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝ၍ ဉာဏ်ထက်မြက်သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်၊ မသိနိုင်သော အစစ် အမှန် သဘောများကို သိမြင်နိုင်သည့်စိတ်သည် လူနာ၏ အသည်း၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ် စသည်တို့၏ လုပ်ငန်းထက် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင်သော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရန် အလင်းရောင် ပေးနိုင်ကောင်း ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု လင်းမား စဉ်းစားမိလေသည်။

မည်သည့် တွေးခေါ်ရေးစနစ်သည် အမှန်တရားနှင့် အနီးစပ် ဆုံး ဖြစ်သနည်း။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသား၏ တည်ရှိနေခြင်းသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခု ရှိရမည်ဆိုလျှင် ထိုရည်ရွယ်ချက်ကား အဘယ် နည်း။ ‘မသေသည့်သဘောဟူသော အယူအဆ၌ အမှန်တရား တစ်စုံ တစ်ရာရှိသလော။ အကယ်၍ ရှိခဲ့လျှင် လူသည် သေဆုံးသွားပြီး နောက် မည်သို့ဖြစ်ပျက်သွားသနည်း။ ယင်းမေးခွန်းများကို ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန် အမြင်စွမ်းရည်က အဖြေပေးနိုင်ပါမည်လား။ ကေစီ မသိပါချေ။

ထိုမျှ နက်နဲသော သဘောတရားများနှင့် ပတ်သက်သည့် မေးခွန်းများကို ကေစီ တစ်ခါမျှ မစဉ်းစားခဲ့ဖူးပေ။ ဘုရားရှိခိုးတော်များ တွင် သူ သင်ယူခဲ့ရသော ဘာသာတရားကိုလည်း တစ်စုတစ်ရာ မေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ ကေစီ လက်ခံခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဘာသာ

တရား၏ မှန်ကန်မှုကို သဘာဝတ္တပညာနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံပညာနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဘာသာတရားတစ်ခုခုနှင့်သော်လည်းကောင်း နှိုင်းယှဉ်၍ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုဆိုသည်မှာလည်း ကေစီ၏ ဆင်ခြင်တုံညှာဏ်အတွက် အစိမ်းသက်သက်သာ ဖြစ်နေပေသည်။

သူသည် ဝေဒနာခံစားနေရသူများကို ကူညီလိုသော ကောင်းမြတ်သည့်စိတ်ဆန္ဒကြောင့်သာလျှင် ဤမျှသဘာဝကျသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ကာ သူ၏အလုပ်ကို ဆက်လက်၍ လုပ်ဆောင်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ၏အမြင်စွမ်းရည်သည် ရောဂါကုသခြင်းမှတစ်ပါး အခြားသော ဖြစ်နိုင်ဖွယ် အချက်တို့ကို လက်မှန်မဆွ သိမြင်သူမှာ ကား လင်းမားသာ ဖြစ်ပါသည်။

လင်းမားသည် သူ၏အလုပ်ကိစ္စများကြောင့် ဆယ်လမာ၌ ဆက်လက်နေရန် မဖြစ်တော့သဖြင့် ဒေတန်တွင် သူ၏ဧည့်သည်အဖြစ်နှင့် သီတင်းတစ်ပတ် နှစ်ပတ်မျှ လာရောက်နေထိုင်ရန် ကေစီကို ဖိတ်ခေါ်လေသည်။ ကေစီသည် သူ အမှုတော်ထမ်းရန် ဘုရားသခင်က လမ်းသစ်ဖွင့်ပေးသည်ဟု မှတ်ယူကာ လင်းမား၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို လက်ခံလိုက်၏။

လင်းမားတွင် ဗေဒင်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ စူးစမ်းလိုစိတ်များ ပေါ်ခဲ့သည်မှာ မကြာလှသေးပေ။ အကယ်၍ ဗေဒင်ပညာသည် အမှန်အကန် ဖြစ်ပါမူ ယင်းပညာသည် လူကို စကြဝဠာ၏ အခြားအရာများနှင့် ဆက်စပ်ပေးသော စနစ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု လင်းမား စဉ်းစားမိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၂၃ ခု၊ အောက်တိုဘာလ တစ်ညနေခင်းတွင် ဒေတန်မြို့ရှိ မိလစ်ဟိုတယ်၌ အိပ်မေ့ကျနေသော ကေစီကို ညွှန်ကြားချက်ပေးသောအခါ လင်းမား၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းကို ကြည့်ရှုရန် မညွှန်ကြားဘဲ လင်းမားမွေးဖွားချိန်

က ဂြိုဟ်နေ ဂြိုဟ်သွားကို ကြည့်ရှုရန် ညွှန်ကြားလိုက်၏။

အိပ်မေ့ကျနေသော ကေစီသည် တိုတောင်း၍ ကြေးနန်းစာဆန်သော ဝါကျသွားဖြင့် ဂြိုဟ်နေ ဂြိုဟ်သွားတို့ကို ဖြေကြားသည်။ ဆုံးခါနီးတွင်မူ စိတ်မပါ၍ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း လေသံမျိုးဖြင့်...

“သူ...တစ်...ခါ...တုန်း...က... ဘုန်း...ကြီး...တစ်ပါး... ဖြစ်...ခဲ့...ဖူး...တယ်”ဟူသော ထူးဆန်းသည့် စကားလုံးများကို ကေစီ၏နှုတ်ဖျားမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားရလေတော့သည်။

ကေစီ၏ နှုတ်မှ ထွက်လာသောဝါကျတွင် စကားငါးလုံးသာ ပါသည်။ သို့သော် ထိုစကားလေးငါးလုံးက စာစုံအောင် လေ့လာပတ်ရှုဖူးထား၍ လူသား၏ ကံကြမ္မာနှင့်ပတ်သက်သော ထင်ရှားသည့် အယူအဆများကို လေ့လာကျေပွန်ပြီးဖြစ်သော လင်းမား၏ ဦးနှောက်ကို ယောက်ယက်ခတ်အောင် မွေ့နှောက်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန်မြင်နိုင်စွမ်းရည်က ရှေးဟောင်းတမလွန်ဘဝ အယူအဆကို ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုအနေဖြင့် သိမြင်သည်ဟု ဤစကားလုံးများက ဆိုလိုနေသလော။ ကေစီ၏ ဟောပြောချက်သည် လင်းမား၏ သိချင်စိတ်ကို ကျေနပ် နှစ်သိမ့်မှုပေးနိုင်ဖို့ဝေးစွ ပို၍ပင် နှိုးဆွပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေပေသည်။

ကေစီ အိပ်မေ့ပြယ်၍ ထလာသောအခါ လင်းမားသည် သူ၏လက်ရေးတို စာရေးနှင့် အတွေးရေးမှူး လင်ဒန်ရှိုင်းယား (Linden Shroyer) တို့နှင့်အတူ ကေစီ၏ ဟောပြောချက်သည် မည်သို့သော အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆွေးနွေးလျက် ရှိနေသည်။

တမလွန်ဘဝ အမှန်တကယ်ရှိကြောင်း လုံလောက်သော သက်သေသားကပြနိုင်လျှင် ကေစီ၏ ဟောပြောချက်များသည်

သဘာဝတ္ထပညာ၊ စိတ်ပညာနှင့် ဘာသာတရားတို့အပေါ် လူတို့ထားရှိသော လက်ရှိအယူအဆများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု လင်းမားက ဆိုလေသည်။

အကယ်၍ ကေစီသည် တမလွန်နှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ဟောမည်ဆိုလျှင် တမလွန်နိယာမ၏ သရုပ်သကန်များကို တိတိကျကျ တွေ့ရှိကောင်း တွေ့ရှိနိုင်ပေမည်ဟု လင်းမား ယူဆ၏။ ဆိုလိုရင်းမှာ တမလွန်နိယာမသည် နိယာမနှင့် ဗေဒင်ပညာတို့ ပူးပေါင်း၍ လူ့ဘဝ၊ လူ့အရည်အသွေးနှင့် လူ့ကံကြမ္မာတို့ကို မည်သို့ရှင်းကြသနည်းဆိုသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းကောင်း ဖြေရှင်းနိုင်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် လင်းမားသည် တမလွန်နှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ဟောပေးပါရန် ကေစီအား အလောသုံးဆယ် တောင်းပန်တော့၏။ ကေစီသည် စိတ်မပျံ့တပါနှင့်ပင် လင်းမား၏ တောင်းပန်ချက်ကို လက်ခံသဘောတူလိုက်၏။ ကေစီအိပ်မေ့ကျနေစဉ် လင်းမား၏ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုရာတွင် လင်းမား၏ အတိတ်ဘဝ အတွေ့အကြုံများနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ လင်းမား စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် အစပျိုးထားသော ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း ကေစီ၏ အဖြေများမှာ ပို၍တိကျလာသလို အသေးစိတ်လာလေသည်။

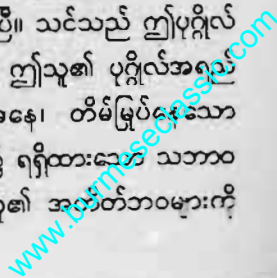
ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းအရဆိုလျှင် ဗေဒင်ပညာ၌ အတော်အတန် မှန်ကန်မှုပါရှိလာ၏။ စကြဝဠာ သဘာဝသည် တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းရေးအတွက် သံသရာစက်ဝန်းကို စိမ့်ဖန်တီးထားသည်။ လူသည် လူ့ဘဝနှင့် အခြားဘဝများတွင် တစ်လှည့်စီ ဖြစ်နေ၏။ အမှန်သဘောကို ခန့်မှန်းရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ တိတိကျကျ အပြည့်အစုံကား အမှန်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းပညာသည်

တမလွန်ဘဝကို ထည့်သွင်း မစဉ်းစားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုပညာရပ်၏ အရှိန်အဝါသည် လူ၏အတိတ်ဘဝ အတွေ့အကြုံများနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဂလင်း (Gland) တို့ တည်နေပုံစနစ်များမှ တစ်ဆင့် လူကို မည်သို့မည်ပုံ အကျိုးသက်ရောက်စေသည်ဆိုသော အချက်ကို အပြည့်အစုံ နားမလည်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လင်းမားသည် ဗေဒင်ပညာနှင့် တမလွန်ဘဝ အယူအဆနှစ်မျိုးလုံးကို သေချာစွာ လေ့လာသိရှိထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယခု ကေစီ ဟောသကဲ့သို့ ယင်းနှစ်မျိုးတို့ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်မှု ရှိနေကြောင်းကိုမူ မစဉ်းစားမိခဲ့ပေ။

ဖော်ပြပါ တွေ့ရှိချက်များမှာ ကေစီအတွက် အလွန်တရာ ထူးဆန်းနေဟန် ရှိ၏။ လင်းမားကမူ ရှေ့သို့ တစ်ဆင့်တက်ရန်သာ စိတ်ကူးနေ၏။ သူတို့သည် ဗေဒင်ပညာသဘော သက်ရောက်သော မေးခွန်းများကို မေးခြင်းထက် အခြားပိုမိုလျော်ကန်သော မေးခွန်းများကို မေးရလျှင် အတိတ်ဘဝ အကြောင်းများကို ပို၍ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိလာကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်မေ့ ညွှန်ကြားချက်များကို ပြောင်း၍ ကေစီအား ပေးကြတော့၏။

...နိုင်ငံ၊ ...ပြည်နယ်၊ ...ခရိုင်၊ ...မြို့၊ ...ရပ်ကွက်၊ ...လမ်း၊ ...အမှတ် ... ခုနစ်...လ...နေ့တွင် ပွားမြင်သော မောင်/မ.....သည် သင်၏ရှေ့၌ ရောက်ရှိနေပါပြီ။ သင်သည် ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စကြဝဠာ၏ ဆက်စပ်မှုကိုလည်းကောင်း ဤသူ၏ ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးအဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားသော အခြေအနေ၊ တိမ်မြုပ်နေသော အခြေအနေတို့ကို ဖော်ပြလျက် သူ ယခုဘဝ၌ ရရှိထားသော သဘာဝအင်အားများကိုလည်းကောင်း ပြောပြပါ။ သူ၏ အတိတ်ဘဝများကို

လည်း အချိန်၊ နေရာ၊ နာမည်နာမနှင့်တကွ ပြောပြပါ။ သူ၏ဘဝ အသီးသီး၌ သူ၏တိုးတက်မှုကို တည်ဆောက်ပေးသော သို့မဟုတ် နောင်နေ့စေသော အချက်များကိုလည်း ပြောပြပါ။

ဤအခါမှ အတိတ်ဘဝနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဟောပြောချက် များမှာ ပို၍ တိကျပြတ်သားလာကာ 'ဘဝဟောစာတမ်း' ဟူသော ပေါဟာရသည်လည်း အလိုလိုထင်ရှားလာတော့သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဟောစာတမ်းများကိုမူ ဘဝဟောစာ တမ်းနှင့် ကြားနာစေရန် 'ကာယဟောစာတမ်း' ဟုခေါ်ဝေါ်လာကြ တော့၏။ ဟောစာတမ်းနှစ်မျိုးလုံးအတွက် လုပ်ငန်းစဉ်မှာ အတူတူ သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝဟောစာတမ်းများကို ဆက်ကာဆက်ကာ ဟောရသည့် အခါတိုင်း ကေစီသည် ဆောက်တည်ရာမရလောက်အောင် ခေါင်းမူး လာတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်ကိုယ်ပြန်၍ ကာယဟောစာတမ်း ဟောကြည့်လာကြောင့် သိရ၏။ ကာယဟောစာတမ်း ဟောနေစဉ် ကမူ ဦးခေါင်းတောင်၊ ခြေထောက်မြောက်ဘက် အနေအထားမှာ ကေစီအတွက် ပို၍ အဆင်ပြေခဲ့၏။ ယခုဘဝ ဟောစာတမ်းအတွက် မူ ဦးခေါင်းမြောက်၊ ခြေထောက်တောင်ဘက် အနေအထားသို့ ပြောင်း ပေးရန် လိုအပ်လာသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောင်းဖို့ လိုအပ် လာသည်ကိုမူ ကေစီလည်း ရှင်းလင်းမပြတ်တတ်ပေ။

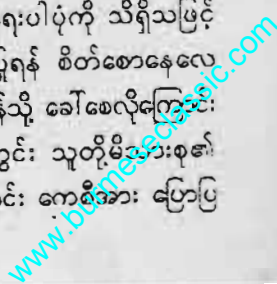
လင်းမား၏ အကြံပေးချက်အရ ကေစီသည် သူ၏ အတိတ် ဘဝ ဟောစာတမ်းကို ဟောကြည့်၏။ ကေစီ၏အတိတ်ဘဝ ဟောစာ တမ်းအရဆိုသော် ကေစီသည် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ် သော တစ်ချိန်တုန်းက အိဂျစ်ပြည်တွင် ကြီးမားသော တန်ခိုးကို ရရှိသည့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ ခေါင်းမာမှု

နှင့် ကာမဂုဏ်အာရုံလိုက်စားမှုကြောင့် သူ၏တန်ခိုးများ ပျက်ပြယ် ခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက် တစ်ဘဝမှာမူ ပါးရှား၌ ဆေးဆရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် သဲကန္တာရတိုက်ပွဲတစ်ခု၌ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရကာ သဲပြင် ပေါ်တွင် သေလုမျောပါးနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ တစ်ယောက်တည်း အစာလည်း မစားရ၊ ရေလည်း မသောက်ရ၊ ခိုစရာအရိပ်ကလေး များပင် မရှိဘဲ သုံးနေနှင့် သုံးညဉ့်လုံးလုံး သဲပြင်ပေါ်တွင် ကြီးမားလှ သော ကာယိကဒုက္ခကို ခံစားနေရသဖြင့် သူ၏စိတ်ကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ခွာထုတ်ရန် အပြင်းအထန် ကြိုးစားခဲ့ရာ ထမြောက် အောင်မြင်ခဲ့၏။ ယင်းအချက်သည် ယခုဘဝ၌ သူ၏စိတ်ကို သူ၏ခန္ဓာကိုယ် နယ် နိမိတ်ပြင်ပသို့ ထုတ်လွှတ်စေနိုင်သည့် သူ့စွမ်းရည်၏ အခြေခံ တစ် ဝိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်လာသည်။

ယခုဘဝ၌ သူ၏ ကောင်းကျိုးဆိုးဖြစ်အားလုံးမှာ ယခင်ဘဝ များက သူ၏ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်များကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သူသည် ယခုဘဝ၌ ကိုယ်မျိုးမမတ်ဘဲ လူလောကကို အလုပ်အကျွေး ပြုရန် အခွင့်အရေးကို ရခဲ့၏။ သို့ဖြင့် သူ၏ယခင်ဘဝများမှ မာန ထောင်လွှားမှုများ၊ ကာမဂုဏ်အာရုံ လိုက်စားမှုများနှင့် ရုပ်ဝါဒ ယုံကြည်ခဲ့မှုများကို ပြန်လည်ကြွေးဆပ်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်။

လင်းမားသည် နောက်ထပ် တွေ့ရှိရသော ဘဝဟောစာ တမ်းကို ဟောနိုင်သည့် စွမ်းရည်သစ်၏ အရေးပါပုံကို သိရှိသဖြင့် စွမ်းရည်နှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံသုတေသနပြုရန် စိတ်စောနေလေ သည်။ ထို့ကြောင့် ကေစီ၏ မိသားစုကို ဒေတန်သို့ ခေါ်စေလိုကြောင်း နှင့် ဒေတန်၌ နေထိုင်ကြသည့် အတောအတွင်း သူတို့မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို မိမိတာဝန်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း ကေစီအား ပြောပြ

လေသည်။

ကေစီ၏ သဘောတူညီချက်အရ လင်းမားက စီစဉ်လိုက်ရာ မစွက်ကေစီ သူ၏ သားနစ်ယောက်နှင့် အတွင်းရေးမှူး မစ္စဂလက်ဒီ ဒေဝီတို့လေးယောက်သည် ဒေတန်သို့ ရောက်လာကြတော့၏။ ဒေတန်သို့ရောက်၍ ကေစီ၏ စိတ်နယ်လွန်စွမ်းရည်သစ်အကြောင်းကို ကေစီ မိသားစု ကြားသိရသောအခါ တအံ့တဩဖြစ်ကာ ယုံကြည်ဖို့ရန်ပင် ခပ်ခက်ခက်ဖြစ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့၏ သိချင်စိတ်နှင့် စိတ်ဝင်စားမှုများမှာ တက်ကြွပြင်းထန်လာသည်။

သို့ဖြင့် ကေစီ၏ မိသားစုလေးယောက်ကို အတိတ်ဘဝဟောစာတမ်း ဟောကြည့်ကြ၏။ ဟောစာတမ်းတိုင်းသည် သူတို့အသီးသီး၏ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် အရည်အသွေးတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ဖော်ပြထားရုံမျှမက ထိုစိတ်နေစိတ်ထားနှင့် အရည်အသွေးတို့သည် သူတို့၏ အတိတ်ဘဝ၌ အကြောင်းခံလျက်ရှိကြောင်းကိုပါ အတိတ်ဘဝ ဟောစာတမ်းက ညွှန်ပြထားလေသည်။

ကေစီသည် သူ၏သားတစ်ယောက်ကို...

“မင်းဟာ လေးဘဝလုံးလုံး သိပ္ပံသုတေသီပညာရှင် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဒီဘဝမှာ ကိုယ့်အကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်တဲ့ ရုပ်ဝါဒီတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်” ဟု ဟောခဲ့၏။ အခြားသားတစ်ယောက်ကိုမူ...

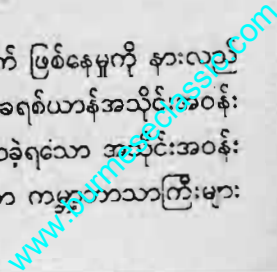
“မင်းမှာ အင်မတန် ဆိုးသွမ်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရှိတယ်။ အဲဒီစိတ်ဓာတ်ကြောင့် အိဂျစ်နဲ့ အင်္ဂလန်မှာ မင်းစိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် ခုဘဝမှာ မင်းစိတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ” ဟု ဟောခဲ့လေသည်။

ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းများမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်း

လောက်အောင် မှန်ကန်လှပေသည်။ အဟောခံရသူ၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ဖော်ပြချက်များသည်လည်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်းနှင့် ဖြောင့်စင်းစစ်မှန်သော ဟောဆိုချက်များသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကေစီနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူတို့အတွက်သာမဟုတ်ဘဲ လင်ဒန်ရှုရှင်းယားနှင့်လင်းမား၏ အခြားမိတ်ဆွေများကဲ့သို့သော တစ်မိမိတစ်ရပ်များအတွက်လည်း ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းများမှာ မှန်ကန်လှပေသည်။ ထိုအချက်ကြောင့်လင်းမားမှာ ပို၍ စိတ်အားထက်သန်လာသော်လည်း ကေစီမှာမူ စိတ်မချမ်းသာမှုများကိုသာ တိုး၍တိုး၍ ခံစားလာရသည်။ အကြောင်းရင်းမှာ သူ၏ဘဝဟောစာတမ်းများ မည်သို့သောအနိပ္ပာယ်ဆောင်သည်ကိုပင် ကေစီမသိဘဲနေ၍ မရတော့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံသယဖြစ်မှုများနှင့် စစ်ဆေးဝေဖန်မှုများက ကေစီကို ပြန်၍ ဖမ်းစားပြန်လေပြီ။ သူ၏စိတ်နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းသည် ဝေဒနာရှင်များ၏ ရောဂါအခြေအနေကို ဖော်ပြခြင်း၊ ဆေးညွှန်းပေးခြင်းများဖြင့် ဘုရားသခင်အား အလုပ်အကျွေးပြုရာတွင် ယုံကြည်အားထားခဲ့သည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့စေကာမူ သူ၏ယခု အတိတ်ဘဝ ဟောစာတမ်းများတွင် ဘုရားသခင်၏အလိုနှင့် မညီညွတ်သော၊ ပေးအပ်ထားသည့် မွန်မြတ်သည့် တာဝန်ကို မမှန်မကန် အသုံးပြုသော သဘောသက်ရောက်သကဲ့သို့ ရှိနေပြန်ရာ နောက်ထပ်မည်သို့ ဖြစ်လာဦးမည်ကို သေချာစွာ မတွေးတောနိုင်အောင် ရှိနေပေသည်။

ကေစီ၏ စိတ်တွင် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေမှုကို နားလည်ရန်မှာ မခက်ပါချေ။ သူသည် သမားရိုးကျ ခရစ်ယာန်အသိုင်းအဝန်းတွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသူ ဖြစ်၏။ သူကြီးပြင်းလာခဲ့ရသော အသိုင်းအဝန်းမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာမှတစ်ပါး အခြားသော ကမ္ဘာ့ဘာသာကြီးများ

အကြောင်းကို သိနားလည်ခွင့် မရရှိသော အသိုင်းအဝန်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကေစီသည် သူ၏ ဘာသာတရားနှင့် အခြားဘာသာတရားတို့၏ တူညီသော နက်နဲသည့် အချက်များကို သိရှိခွင့် မရခဲ့ပေ။ အခြားဘာသာတရားတို့တွင် ပါဝင်သော ကိုယ်ကျင့်တရားများ၊ စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ရေး၊ စိတ်ဓာတ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုင်ရာ တရားများ၏ အနစ်သာရကိုလည်း သိရှိခွင့်မရခဲ့ပေ။ ပဓာနတရားများအနက် တမလွန်ဘဝအကြောင်းကိုမူ ကေစီ မကြားခဲ့ဖူးပါချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းခြင်းနှင့် တမလွန်ဘဝ ပြဿနာတို့မှာ တခြားစီဖြစ်ကြောင်းကို ကေစီ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောမပေါက်ခဲ့ပေ။ သူသည် ယခင်ဘဝမှ မိမိတို့ဖခင်ဝင်စားသည့် နွားဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေမည်ဟု ယူဆ၍ နွားများကို မသတ်သော ဟိန္ဒူများအကြောင်းကို တစ်နေရာရာ၌ ဖတ်ခဲ့ဖူးသလိုလို ဖြစ်နေဟန် တူပေသည်။

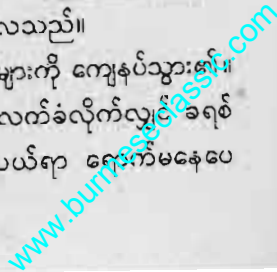
သို့သော် မကြာမီကပင် ကေစီ မရှင်းလင်းသော အချက်ကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်လေသည်။ သူ၏ဟောစာတမ်းများအရ တမလွန်ဆိုသည်မှာ တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းသွားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ကေစီ သဘောပေါက်လာလေသည်။ ယင်းတမလွန်ဘဝ အယူအဆမှာ လူ့အန္တတို့၏ အစွဲအလမ်းကြီးမှု မဟုတ်ပေ။ ဘာသာရေးရှုထောင့်နှင့် တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် အလွန်ပင် အရေးထား၍ လေးစားထိုက်သော အယူအဆဖြစ်ပေသည်။ အိန္ဒိယနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံများ၌ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးစွာဖြင့် ထိုတမလွန်အယူအဆကို လက်ခံယုံကြည်ကြပြီးလျှင် ထိုအယူအဆဖြင့် လူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကို

ပဲ့ကိုင်ပေးကြလေသည်။

ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းများအရ တမလွန်ဘဝဆိုသည်မှာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုပင် ဖြစ်သည်ဟု လင်းမားက ရှင်းပြ၏။ လူသား၏ စိတ်ဓာတ်သည် တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် အမြင့်ဆုံး အပြည့်စုံဆုံးသော အဆင့်သို့ ရောက်ရ၏။

ထိုတမလွန်ဘဝ အယူအဆကို လက်ခံယုံကြည်ကြသူများတွင် ကမ္ဘာကျော် သဘာဝတ္ထပညာရှင်ကြီးများ၊ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးများ၊ ကဗျာဆရာကြီးများနှင့် စာရေးဆရာကြီးများလည်း ပါဝင်ကြ၏။ ဂရိတသဘာဝတ္ထပညာရှင်ကြီး ပလေတို (Plato)၊ ဂရိတ်သဘာဝတ္ထပညာနှင့် သင်္ချာဗေဒပညာရှင်ကြီး ပိုက်သဂိုရပ် (Phidagoras)၊ အီဂျစ်အမျိုးသား သဘာဝတ္ထပညာရှင်ကြီး ပလိုတိနပ် (Ploninus)၊ အီတလီအမျိုးသား သဘာဝတ္ထပညာရှင်ကြီး ဂျော်ဒါနိုဘရူနို (Giordano Bruno)၊ ဂျာမန် စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး ဂါထေ (J.W.V. Goethe)၊ ဂျာမန်သဘာဝတ္ထပညာရှင်ကြီး ရှိုပင်ပေဘဝါး (Schopen hauer)၊ အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး အီမာဆင် (R.W.Emerson)၊ အမေရိကန်ကဗျာဆရာကြီး ဝေါ့ဒ်စ်မင် (Waltwhitman) စသော ထင်ရှားကျော်ကြား၍ လူသိများလှသော ထိုပညာရှင်ကြီးများသည် တမလွန်ဘဝကို ယုံကြည်ကြကြောင်း လင်းမားက ကိုးကားရှင်းလင်း၍ ပြောပြလေသည်။

ကေစီသည် လင်းမား၏ရှင်းပြချက်များကို ကျေနပ်သွား၏။ သို့သော် သူသည် တမလွန် အယူအဆကို လက်ခံလိုက်လျှင် ခရစ်တော်နှင့် သူ၏ တရားတော်များကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်မနေပေဘူးလား။

ခရစ်တော်၏ တရားများကို ငြင်းပယ်ရာမရောက်ကြောင်းကို လင်းမားက ရှင်းပြ၏။

ထာဝရာဘုရားသခင်ကို စိတ်ထဲ နှလုံးထဲမှ လှိုက်လှဲစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ချစ်ခြင်းဖြင့် ချစ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့် စပ်သွယ်သူများကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရမည်... ဟူသော အရေးအကြီးဆုံး အနှစ်သာရအကျဆုံးဖြစ်သည့် ပညတ်တော်များသည် တမလွန်ဟု အမည်တပ်ထားသော ဘဝ၏အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်ရေး သဘောတရားနှင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဆန့်ကျင်ချေ။ အဆိုပါ ပညတ်တော်များသည် ကမ္ဘာ့ဘာသာကြီးများဖြစ်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာမှ မေတ္တာဖြောင့်စိုရ်တရား၊ ဟိန္ဒူဘာသာမှ အဟိံသာတရားတို့နှင့်လည်း လိုက်လျောညီညွတ်လျက် ရှိ၏။ ယင်းဘာသာကြီး နှစ်ရပ်၌ မေတ္တာတရားနှင့် တမလွန် အယူအဆတို့တွင် သဘောကွဲလွဲမှု မရှိပါချေ။

ထိုသို့ရှင်းပြရုံမျှဖြင့် လင်းမားသည် ကေစီကို ယုံကြည်လက်ခံလာစေရန် မတတ်နိုင်သေးပေ။ ကေစီသည် ဆယ်နှစ်သားအရွယ်ကပင် သမ္မာကျမ်းစာကို တစ်နှစ် တစ်ခေါက်ပေါက်အောင် စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖတ်လာခဲ့သူတည်း။ သူသည် ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ ဗျာဒိတ်ကျမ်းအထိ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖတ်လာခဲ့ရာ မည်သည့်နေရာတွင်မျှ 'တမလွန်ဘဝ'ဟူသော စကားလုံးကို မတွေ့ခဲ့ရပေ။ ယေရှုခရစ်တော်က သမ္မာကျမ်းစာတွင် တမလွန်ဘဝအကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် မပြောဆိုခဲ့ပါသနည်း။ ယင်းကား ကေစီ၏ အမေးပင်။

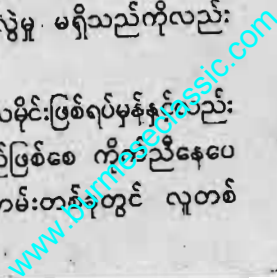
လင်းမား၏ အဖြေကား ခရစ်တော်သည် အချို့တရားတော်များကို လူအများအား မဟောကြားခဲ့ဘဲ သူ၏လက်ရင်းတပည့်ကြီးများကိုသာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဟောကြားခဲ့၏။ တမလွန်ဘဝသည်

ထိုကဲ့သို့သော တရားမျိုးတွင် ပါဝင်ကောင်း ပါဝင်နေပေမည်။ တရားတော်များကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးသို့ ပြန်ဆိုကြရာမှလည်းကောင်း၊ ခွဲတ်ယွင်းမှု ရှိလာကာ မူရင်းတရားတော်များ ပြောင်းလဲသွားတန်ရာသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ အချို့ မူရင်းတရားတော်များမှာ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်သွားဟန်တူသည်။

ကေစီသည် သူ၏ ဟောစာတမ်းများတွင် ကျေနပ်စရာ အချက်များကို တွေ့ရ၏။ ယင်းမှာ သူ၏ဟောစာတမ်းများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှုမရှိဘဲ တသမတ်တည်း ညီညွတ်လျက်ရှိခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဟောစာတမ်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခု အချိန်ကာလ မည်မျှပင် ကွာခြားနေသည်ဖြစ်စေ ညီညွတ်မြဲ ညီညွတ်လျက်ပင် ရှိနေသည်။ ဥပမာ လူတစ်ယောက်ကို ပထမအကြိမ် ဟောပြီးနောက် လပေါင်းများစွာကြာမှ ထိုလူကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံဟောလျှင် ပထမဟောစာတမ်းပါ အချက်အလက်များနှင့် ဒုတိယ ဟောစာတမ်းပါ အချက်အလက်တို့သည် တိတိကျကျ ကိုက်ညီလျက် ရှိနေပေသည်။

များစွာသော ဟောစာတမ်းတို့တွင် အတ္တလန္တိတ်ခေတ်၊ ရှေးဟောင်းအီဂျစ်ခေတ်ကဲ့သို့သော သမိုင်း၏ ရှေးကျသော ခေတ်များအကြောင်း သိကောင်းစရာ နောက်ခံအချက်အလက်များ ပါရှိတတ်၏။ ဟောစာတမ်းအသီးသီးတွင် ပါဝင်သော ယင်းအချက်အလက်များသည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု မရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းများသည် သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်နှင့်လည်း ယင်းဖြစ်ရပ်များ မည်မျှပင် မှန်ဝါးနေသည်ဖြစ်စေ ကိုက်ညီနေပေသည်။ ဥပမာ သူ၏အစောပိုင်းဟောစာတမ်းတစ်ခုတွင် လူတစ်

ယောက်သည် အတိတ်ဘဝတစ်ဘဝတွင် 'ခဲနှစ်သူ'ဖြစ်ဖူးကြောင်း ပါရှိ၏။ ခဲနှစ်သူဆိုသည်မှာဘာကိုဆိုလိုမှန်း ကေစီမသိပေ။ သို့ရာတွင် စွယ်စုံကျမ်းကို လှန်လှောရှာဖွေသောအခါ ရှေးဟောင်းခေတ် အမေရိကန်တို့သည် စုန်းဟု ထင်ရသူများကို ခဲများတွင် ကြိုးဖြင့် ကပ်ချည်ကာ အေးစိမ့်နေသော ရေကန်ငယ်တွင်းသို့ နှစ်မြှုပ်သည့်ထုံးစံရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။

ဟောစာတမ်းများ၏ သမိုင်းဝင် ဖြစ်စဉ်များနှင့် ကိုက်ညီမှန်ကန်ကြောင်း ပို၍ ထင်ရှားစေသောအချက်မှာ ဂျိန်းပေါ့ကလင် (Jean Piquelin) အကြောင်း ဟောချက်ပင် ဖြစ်၏။ ပေါ့ကလင်၏ မိခင်မှာ သူ ငယ်ငယ်ကလေးကပင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ပေါ့ကလင်မှာ အမည်ရင်းဖြစ်၍ သူ၏ ကလောင်အမည်မှာ 'မိုးလျဲ' (Molieru) ဖြစ်ကြောင်း ဟောစာတမ်းက ဆိုထား၏။

'မိုးလျဲ'မှာ ကမ္ဘာကျော် ပြင်သစ်ပြဇာတ်ရေးဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သူ့ကို မိုးလျဲဟုသောအမည်ဖြင့်သာ သိနေကြ၏။ ပေါ့ကလင်ဟူသော အမည်ရင်းကို သိသူ အလွန်ရှားလှသည်။ ကေစီအနေနှင့်မူ မိုးလျဲကိုရော ပေါ့ကလင်ကိုပါ မသိခဲ့ဖူးပေ။ မိုးလျဲအကြောင်း ရေးသားထားသော စာအုပ်များကို ရှာဖွေဖတ်ရှုသောအခါ မိုးလျဲ၏ အမည်ရင်းမှာ ဂျိန်းပေါ့ကလင်ဖြစ်ကြောင်း သူ၏ မိခင်မှာလည်း သူငယ်စဉ်အခါကပင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း တွေ့ရပေရာ ဟောစာတမ်း၏ မှန်ကန်မှုမှာ ပို၍ပင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

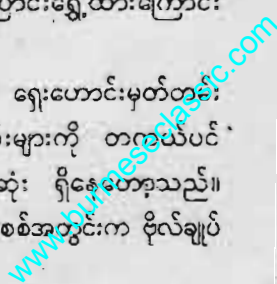
ဟောစာတမ်းများသည် အဟောခံရသူ၏ အတိတ်ဘဝများမှ နာမည်များကိုပါ အတိအကျ ဖော်ပြလေ့ရှိ၏။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ အတိတ်ဘဝက ထိုသူနှင့် ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းများကို

ယခုဘဝတွင် တွေ့နိုင်သေးသည့် နေရာများပါ ညွှန်ပြထားခြင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မှတ်တမ်းများကို တွေ့နိုင်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုဖြစ်စေ၊ ရှေးဟောင်း သုတေသနရုံးကိုဖြစ်စေ၊ သင်္ချိုင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ ဟောစာတမ်းက ညွှန်ပြထားတတ်လေသည်။

ထိုအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အသင့်လျော်ဆုံး ဟောစာတမ်းတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပြလိုပါသည်။ ကေစီသည် အမေရိကန်အမျိုးသား တစ်ယောက်အား ယခင်က သူ၏နာမည်မှာ ဗားနက်ဆီး (Barnet A-Seay) ဖြစ်ကြောင်း၊ သူသည် အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်အတွင်းက တောင်ပိုင်းစစ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ဗာဂျီနီယာပြည်နယ် ဟင်နရီကိုခရိုင် (Henrico county - Virginia) တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ဟောလိုက်၏။ ယခင်ဘဝက သူ့အကြောင်းမှတ်တမ်းများကို ရှာဖွေကြည့်လျှင် ယခုပင် တွေ့နိုင်သေးကြောင်းကိုပါ ထပ်၍ဟောလိုက်၏။

ကေစီ၏ ဟောစာတမ်း မှန် မမှန်ကို လက်တွေ့စူးစမ်းလိုသော ထိုအမျိုးသားသည် ချက်ချင်းပင် ဟင်နရီကိုခရိုင်သို့ ခရီးထွက်တော့သည်။ ဟင်နရီကိုသို့ ရောက်သောအခါ မှတ်တမ်းများကို မတွေ့ရပေ။ သို့သော် ရုံးမှ စာရေးက ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကို မကြာမီကပင် ဗာဂျီနီယာပြည်နယ်သမိုင်း စာကြည့်တိုက်၏ ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့ထားကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ထိုစာကြည့်တိုက်၏ ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းဌာနတွင် ဗားနက်ဆီးအကြောင်း မှတ်တမ်းများကို တကယ်ပင် ရှာဖွေတွေ့ရှိရာ ထိုအမျိုးသားမှာ အံ့ဩမဆုံး ရှိနေဟော့သည်။ မှတ်တမ်း၌ ၁၈၆၂ ခုနှစ် အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်အတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်

လီ (Lee)၏ စစ်တပ်၌ အသက် (၂၁)နှစ်သာရှိသော ဗားနက်ဆီးသည် အလံကိုတပ်သားအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

ဟောစာတမ်းတွင် ပါဝင်သော အတိတ်ဘဝ၏ အခြေခံအချက်များကို သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်များက ထူးထူးခြားခြား အတည်ပြုထောက်ခံထားချက်များအပြင် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ အကြောင်းခြင်းတရားများကို အတည်ပြုထောက်ခံထားချက်များမှာလည်း မရေမတွက်သာအောင် များပြားလှ၏။

အဟောခံရသူသည် ကေစီနှင့် လုံးဝ သိကျွမ်းခြင်း မရှိစေကာမူ ထိုသူသည် ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် မည်သည့်နေရာမှာပင် ရှိနေသည်ဖြစ်စေ သူ၏အမည်၊ မွေးရပ်၊ မွေးနေ့တို့ကိုသာ သိရလျှင် သူ၏ အခြေအနေနှင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်တို့ကို မှန်ကန်စွာ ဖော်ပြနိုင်လေသည်။ ထိုသူ မည်သည့်ဘက်တွင် စွမ်းရည်ထက်၍ မည်သည့်ဘက်တွင် စွမ်းရည်ညံ့ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြနိုင်သည်။ ထိုစွမ်းရည်ထက်မှု ညံ့မှုတို့မှာ မည်သည့်အတိတ်ဘဝက မည်သို့သောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့၏။

ဟောရာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှသာ မှန်သည်ဆိုလျှင် တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုလိုက် ဆိုနိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် လူ၏စွမ်းရည်နှင့် အခြေအနေတို့၏အမျိုးအစား အဆမတန် များပြားသည်ကို ထောက်ရှုလျှင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မှန်နိုင်ဖို့ပင် လွန်စွာခဲယဉ်းလှပေရာ တိုက်ဆိုင်မှုဟု ယူဆပါလျှင် ထူးဆန်းနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းများမှာကား အကြိမ်တိုင်းလိုလို မှန်ကန်တိကျမှု ရှိနေသဖြင့် ယင်းမှန်ကန် တိကျမှုများကို အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမည်မှာ ခက်လှပေသည်။

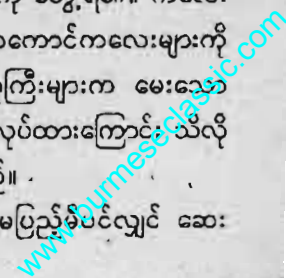
ကေစီသည် ဘဝဟောစာတမ်းများကို ဟော၍ တစ်နှစ်ကျော် ၂ ကြာသောအခါ မွေးဖွားခါစ ကလေးများ၏ ပဋိသန္ဓေပါ စိတ်သဘောနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဝါသနာတို့ကိုပါ တိကျမှန်ကန်စွာ ဟောနိုင်သည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ နော်ဖောက်မြို့ (Norfolk) မှ မွေးဖွားစ ကလေးတစ်ယောက်၏ အနာဂတ်ကို ကလေး၏မိဘများက ဖွားသည့်နေ့မှာပင် ကေစီကို အဟောခိုင်းလေသည်။

ဟောစာတမ်းတွင် ဤကလေးမှာ အလျှော့မပေးတတ်သော သဘော၊ မိမိဆန္ဒကို ရှေ့တန်းတင်တတ်သောသဘော ခေါင်းမာသော သဘောများရှိ၍ ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်ရန် ခက်ခဲမည့်ကလေးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ ထိုကလေး ကြီးပြင်းလာသောအခါ ဖော်ပြပါပင်ကိုယ်သဘောများကို ထိုကလေးတွင် မမှားနိုင်အောင်ပင် အထင်အရှား တွေ့ရပေသည်။

ထို့ထက်ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော ဟောစာတမ်းမှာ မွေးဖွားပြီး သုံးပတ်အကြာတွင် ဟောစာတမ်းယူသော ကလေးတစ်ယောက်၏အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဟောစာတမ်းမှာ ထိုကလေးသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုကလေးသည် အသက်ရှစ်နှစ်မတိုင်မီပင် ဆေးပညာဘက်၌ ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကလေးအသက်ရှစ်နှစ်ရှိသောအခါ တိရစ္ဆာန် အသေကောင်ကလေးများကို ခွဲစိတ်ကြည့်နေတတ်၏။ အကြောင်းကို လူကြီးများက မေးသောအခါ တိရစ္ဆာန်လေးများကို မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ်ထားကြောင်း သိလို၍ ခွဲစိတ်ကြည့်သည်ဟု အဖြေပေးလေသည်။

ထိုကလေးသည် အသက် ၁၁ နှစ်မပြည့်မီပင်လျှင် ဆေး

ပညာ စွယ်စုံကျမ်းကြီးများကို လောဘတကြီး ဖတ်နေလေပြီ။ သူ့မိဘ များအားလည်း သူသည် ဆရာဝန်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောလေသည်။ သူ၏ဖခင်မှာ ကုန်သည်ဖြစ်ပြီး မိခင်မှာ ပြဇာတ်မင်းသမီးဖြစ်သဖြင့် သားလုပ်သူက ဆရာဝန်လုပ်လိုသည်ဆိုခြင်းကို မကျေနပ်နိုင်ဘဲ ရှိကြ၏။

ထို့ကြောင့် ကလေး၏ ဆရာဝန်လုပ်လိုသည့် ဆန္ဒပျောက် ပျက်သွားစေရန် အမျိုးမျိုးကြိုးပမ်းကြတော့သည်။ သို့စေကာမူ နောက် ဆုံးတွင် ကလေး၏ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်က အတားအဆီးဟူသမျှ ကို ကျော်လွှားနိုင်ကာ ကလေးသည် ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ဆေးပညာ အကြိုသင်တန်းများကိုပင် တက်ရောက်သင်ကြားခွင့် ရသွားတော့၏။

ယင်းဖြစ်ရပ်သည်ပင်လျှင် ကလေး၏ အတိတ်ဘဝမှ တိုးတက်မှုများကို အခြေခံ၍ ကလေး၏ ယခုဘဝ အလားအလာများ ကို မွေးဖွားစကပင် သိမြင်နိုင်သော စစ်မှန်သည့် စိတ်နယ်လွန် မြင်နိုင်စွမ်းရည်တစ်မျိုးရှိကြောင်းကို လက်ခံရမည့်သဘော သက် ရောက်ပေသည်။ ကလေးများကို ဟောရာ၌သာမဟုတ် လူကြီးများကို ဟောရာတွင်လည်း ဟောစာတမ်း အနိမ့်ပါအနုစံသာရကို တွေ့ရပါ သည်။

နယူးယောက်မြို့တော်မှ ကြေးနန်းရုံးစာရေးမတစ်ယောက် ကို ဘဝဟောစာတမ်း ဟောရာတွင် ထိုစာရေးမသည် ကြေးနန်း စာရေးမအလုပ်ဖြင့် အချိန်ဖြုန်းနေကြောင်း၊ သူသည် စီးပွားရေး ပန်းချီပညာကို လေ့လာသင်ကြား၍ ပန်းချီအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေး လျှင် ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း၊ သူသည် အတိတ်ဘဝပေါင်းများစွာ၌ ပန်းချီအလုပ်ဖြင့် အောင်မြင်မှုရခဲ့ရာ ယခုဘဝတွင်လည်း အောင်မြင် သော ပန်းချီဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောလိုက်

လေသည်။

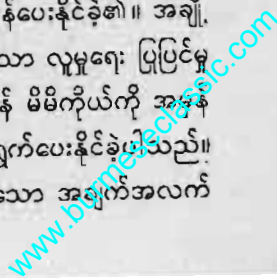
ထိုစာရေးမသည် စီးပွားရေး ပန်းချီလုပ်ငန်းကိုဖြစ်စေ၊ အခြားမည်သည့်ပန်းချီလုပ်ငန်းကိုပင်ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်ရန် မည်သည့် အခါကမျှ စိတ်ကူးမပေါက်ခဲ့ပေ။ သို့စေကာမူ ထိုစာရေးမသည် ခမ်းသပ်ကြည့်က မများနိုင်ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် စာရေးမအလုပ်မှ ခွဲဝှံထွာ ထွက်လိုက်ပြီး ပန်းချီကျောင်းတွင် တက်ရောက်သင်ကြားလေ သည်။ သင်တန်းတက်ရင်းကပင် သူ့တွင် စစ်မှန်သော ပန်းချီပညာ ခံစားပါသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူပင် အံ့အားသင့်နေမိလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် မကြာမီပင် အောင်မြင်သော ပန်းချီ ဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်လာလေတော့၏။

ကေစီသည် ပြည်သူလူထု၏ ဘဝ၌ သူ၏ဟောဆိုချက်များ မည်မျှအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်ကို နှစ်အတော်ကြာမျှ အကဲခတ် လေ့လာမိသောအခါ သူ၏ဟောဆိုချက်များ မှန်ကန်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းကျိုးများကို ပြီးမြောက်စေသဖြင့် ကောင်းမြတ် ကြောင်းကိုလည်းကောင်း တဖြည်းဖြည်း ယုံကြည်ဆုံးဖြတ်လာလေ တော့၏။

သူ၏ဟောစာတမ်းများသည် လှပေါင်းများစွာကို သူတို့၏ ဝါသနာစရိုက်နှင့် သင့်လျော်သော အလုပ်များသို့ ညွှန်ပြပို့ဆောင် ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ မောင်နံ့စုံ အမြောက်အမြားကိုလည်း အိမ်ထောင်ရေး တွင် အချင်းချင်း နားလည်မှုရအောင် လမ်းညွှန်ပေးနိုင်ခဲ့၏။ အချို့ လူများကိုမူ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပို၍ အဆင်ပြေသော လူမှုရေး ပြုပြင်မှု များနှင့် စိတ်ဓာတ်ပြုပြင်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်စေရန် မိမိကိုယ်ကို အမှန် အတိုင်း ပြန်လည်သိနားလည်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းတွင် ပါဝင်သော အချက်အလက်

များကို မည်သည့်နေရာက ရရှိသနည်းဆိုသော မေးခွန်းများကို မေးကြ၏။ အဖြေမှာ ကေစီ အိပ်မွေ့ကျနေစဉ်အတွင်း ကေစီ၏ စိတ်ထိတွေ့နိုင်သောနေရာ ၂-ခုမှ ရရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

နေရာတစ်ခုမှာ အဟောခံသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး၏ မသိစိတ်ပင် ဖြစ်၏။ ဟောစာတမ်းများက ရှင်းပြသည်မှာ သတ္တဝါအသီးသီး၏ မျက်မှောက်ဘဝ အတွေ့အကြုံများကိုရော အတိတ်ဘဝအတွေ့အကြုံများကိုပါ မသိစိတ်များက မှတ်သားထိန်းသိမ်းထားကြသည်။ မမွေးဖွားမီ အတိတ်ဘဝများမှ အတွေ့အကြုံများသည် ယခုခေတ် စိတ်ကုပညာရှင်တို့ ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိသိနိုင်သည်ထက် ပို၍ နက်ရှိုင်းသော မသိစိတ်အလွှာများတွင် ခိုဝင်တည်ရှိနေကြ၏။ မသိစိတ်သည် အခြားသော မသိစိတ်များနှင့် သိစိတ်ထက် ပိုမိုလွယ်ကူစွာ ထိတွေ့ဆက်သွယ်နိုင်လေသည်။ အိပ်မွေ့ကျနေစဉ်အတွင်း၌ ကေစီ၏ စိတ်သည် အခြားသော စိတ်များ၏ မသိစိတ်အလွှာများနှင့် ချက်ချင်းပင် ထိတွေ့ ဆက်သွယ်မိလေ့ရှိ၏။

ထိုရှင်းပြချက်ကို လက်ခံရန်မှာ မခက်ခဲလှချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုရှင်းပြချက်သည် မသိစိတ်၏ တည်ရှိခြင်းနှင့် သဘောသကန်များကို စိတ်ခွဲပညာ (Psychoanalysis)က တွေ့ရှိချက်များနှင့် အနည်းဆုံး တစ်စိတ်တစ်ဒေသပင်ဖြစ်စေ တိုက်ဆိုင်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းပါ အချက်အလက်များမှာ မည်သည့်နေရာမှ ရသည်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ရပ်မှန်များအဖြစ်ဖြင့်ကား တည်ရှိရစ်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်၏။

ကေစီသည် ဘဝဟောစာတမ်းများကို ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် အမှတ်မထင် စတင်ဟောမိလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူ ကွယ်လွန်

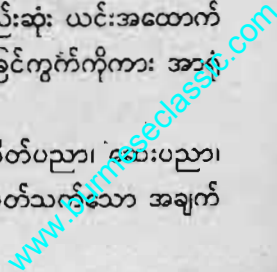
သော ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၂ နှစ်အတွင်း၌သာ ဘဝဟောစာတမ်းပေါင်း ၂၅၀၀၀ မျှ ဟောခဲ့၏။

ယင်းဘဝဟောစာတမ်းများကိုလည်း ကာယဟောစာတမ်းများလိုပင် သေသေသပ်သပ် သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်များကိုလည်း ရေးသားထားသည်။ ပေးစာများနှင့်အခြားသော အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းများသည်လည်း ထိုဘဝဟောစာတမ်းများ၏ မှန်ကန်မှုကို သက်သေခံသည့်အနေဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ စုံစမ်းစစ်ဆေးလိုသူ မည်သူမဆို ဟောစာတမ်းပေးဖူးကြသူ အမြောက်အမြားကို ယခုတိုင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းနိုင်ကြပါသေးသည်။

အကယ်၍ ကေစီ၏ ထူးဆန်းသော မှတ်တမ်းများနှင့် စာရွက်စာတမ်းများ၏ စစ်မှန်မှုကိုလည်းကောင်း၊ မှတ်တမ်းများက ဖော်ပြသော လူသား၏ ကံကြမ္မာနှင့်ပတ်သက်သည့် ရှင်းလင်းချက်များကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်နိုင်ကြပြီဆိုလျှင် ထူးခြားဆန်းကျယ်သည့် အချက်အလက်ပေါင်း အမြောက်အမြားကို ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိပိုင်ဆိုင်နေကြပြီဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ပထမဦးစွာ တော်လှန်သော အခြေခံသဘောဖြစ်သည့် တမလွန်အယူအဆကို အသားပေးသော အသေးစိတ်သက်သေခံအထောက်အထား အမြောက်အမြားကို ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအထောက်အထားများကို လုံးဝပြီးပြည့်စုံသော အထောက်အထားများအဖြစ် လက်မခံနိုင်စေကာမူ အနည်းဆုံး ယင်းအထောက်အထားများက ညွှန်ပြပေးသော စဉ်းစားဆင်ခြင်ကွက်ကိုကား အာရုံစိုက်၍ လေ့လာသင့်ပေသည်။

ဒုတိယအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပညာ၊ ဆေးပညာ၊ သဘာဝတ္တပညာတို့၏ သဘောသဘာဝနှင့် ပတ်သက်သော အချက်

အလက်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကိုလည်း ရရှိကြ၏။ ယင်းအချက် အလက်များကို စိစစ်ရှေးချယ်၍ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ပါမူ လူ့သဘာဝ နှင့် လူ့ကံကြမ္မာ၏ အသွင်ပြောင်းနေသော ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဤ ၂၂ နှစ်အတွင်း၌ လူတို့၏ အတိတ်ဘဝများ၌ တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသော ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲရပ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ကေစီသည် သူ၏ ထက်မြက်သော စိတ်နယ်လွန်အမြင်စွမ်းရည်ဖြင့် တပ်အပ်ထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း အတိတ်ဘဝအားလုံးပင် ဆင်းရဲ ခြင်းအတိ ပြည့်နက်နေသည်ကား မဟုတ်ပါချေ။ သူတို့၏ များစွာ သော အတိတ်ဘဝဖြစ်စဉ်များမှာ သူတို့၏ မျက်မှောက်ဘဝဖြစ်စဉ် များထက် ဘာမျှပို၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသည့်တော့ မဟုတ်ပေ။

သို့ရာတွင် သူတို့၏ အတိတ်ဘဝခရီးသည် ကြမ်းတမ်း ခက်ခဲဆင်းရဲလှသည်ပင်ဖြစ်စေ၊ ချောမောပြေပြစ်သည်ပင်ဖြစ်စေ၊ ယခု သူတို့ရရှိထားသော မျက်မှောက်ဘဝအခြေအနေများသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်းမကသော အချိန်ကတည်းက အစပြု၍ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝအဆက်ဆက်နှင့် နှီးနွယ်ပတ်သက်လျက် ရှိကြောင်းကို ဘဝဟောစာတမ်းများက ဖော်ပြထားလေသည်။

သူတို့၏ ရောဂါဝေဒနာများနှင့် စိတ်နှလုံးမချမ်းသာ ပူဆာ ဆင်းရဲမှုတို့သည် စကြဝဠာနှင့်ပတ်သက် စပ်ဆိုင်နေကြောင်းကို ဟော စာတမ်းများက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြသလျက် ရှိပါသည်။

ဤအသိအမြင်က သူတို့၏ဘဝကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေသော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်စေခဲ့၏။

အကယ်၍ ဤသို့သော ဘဝဟောစာတမ်းများ၏ စစ်မှန် ခိုင်မာမှုကို လက်ခံပါလျှင် ယင်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှုကို

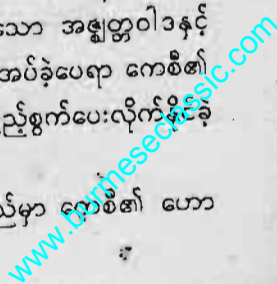
သည်း လက်ခံစဉ်းစားရပေမည်။ ဤဘဝဟောစာတမ်းများ၏ အရေး မှုသည် ယင်းတို့က ကမ္ဘာလူထုရှေ့သို့ အယူအဆသစ်တစ်ခုကို ပြသည်ဆိုသောအချက်၌ တည်ရှိသည်မဟုတ်ပေ။ စင်စစ် ဤ အလွန် အယူအဆမှာ ကမ္ဘာတိုက်ကြီးအသီးသီး၌ အနှံ့အပြား ကွဲကွဲတပြားစီ နေထိုင်ကြသော လူမျိုးပေါင်းများစွာတို့၏အကြား၌ ဆွေ့ရသော ရှေးဟောင်းအယူအဆတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများ၏ အရေးပါမှုသည် အချက် များချက်၌ တည်ရှိ၏။ ပထမအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်တိုင်း၌ တိကျသေချာစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြထားသော ရှေးနောက်ကြောင်းကျိုး ဆီလျော် ညီညွတ်သော စိတ်ပညာသဘောအရ ယုံကြည်ထိုက်သော အဖြစ်အပျက်များကို များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အတိတ်ဘဝများ အဖြစ် ပထမဆုံး တွေ့ရှိရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဒုတိယအချက်မှာ ယင်းအဖြစ်အပျက်များကို မည်သူမဆို လာရောက်ကြည့်ရှု လေ့လာနိုင်စေရန် လူတို့သိမိသမျှသော ကမ္ဘာ သပိုင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် မှတ်တမ်းများအဖြစ်နှင့် သေသပ် ကျန်းစွာ သိမ်းဆည်းထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းများက အရှေ့တိုင်း သဘာဝတ္ထ ပညာကို ခရစ်ယာန်အယူအဆနှင့် ပေါင်းကူးပေးလိုက်တော့သည်။ ရှေ့ပဝေသဏီကတည်းကပင် အရှေ့တိုင်းနှင့် အနောက်တိုင်းတို့၏ သီးခြားပင်ကိုယ် လက္ခဏာများဖြစ်လာခဲ့ကြသော အဇ္ဈတ္တဝါဒနှင့် ဗဟိန္ဒဝါဒတို့ကို ပေါင်းကူးပေးဖို့ရာ များစွာလိုအပ်ခဲ့ပေရာ ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းများက ထိုလိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်စွက်ပေးလိုက်ခဲ့ ခဲ့ပါသည်။

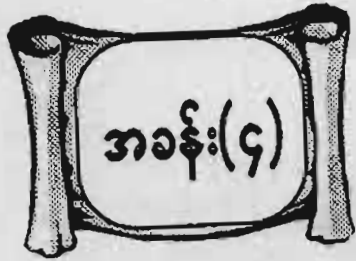
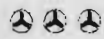
ထို့ထက်ပို၍ အားရစရာကောင်းသည်မှာ ကေစီ၏ ဟော

စာတမ်းများသည် သိပ္ပံနှင့် ဘာသာတရားကို ပေါင်းစပ်ပေးရာ၌ အောင်မြင်မှု ရလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ရုပ်လောကကို ချုပ်ကိုင် ထိန်းသိမ်းထားသော သိပ္ပံပညာ၏ နိယာမများ တိကျမှုရှိသလောက် ပင် ကြောင်းကျိုးဆက်သွယ်မှု နိယာမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်လည်း နာမ် လောကကို ချုပ်ကိုင်ထိန်းသိမ်းရာတွင် တိကျမှုရှိကြောင်း ဟောစာ တမ်းများက ပြသလျက် ရှိနေပါသည်။ ထိုသို့ပြခြင်းအားဖြင့် သိပ္ပံ ပညာနှင့် ဘာသာတရားကို ဟောစာတမ်းများက ပေါင်းစပ်ပေးလိုက် နိုင်သည်။

လူတို့ခံစားရသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့မှာ ရုပ်တရား၏ ဖောက် ပြန် ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်သာ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် တွေးခေါ် စဉ်းစားမှုတို့ မှားယွင်းခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ လူသား၏ မွေးဖွားမှုနှင့် စွမ်းရည်တို့ မညီမမျှဖြစ်ခြင်းမှာ ဖန်ဆင်းရှင်က စိတ် ကူးပေါက်ရာ ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်ပေ။ မျိုးရိုးဗီဇ ကြောင့်ဟု ခံယူထားသော မျက်ကန်းယန္တရားဝါဒကြောင့်လည်း မဟုတ်ပေ။ စင်စစ် ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အတိတ်ဘဝက အပြုအမူများ၏ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုများကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဆင်းရဲဒုက္ခအားလုံး၌ ပညာပေးသဘော ရည်ရွယ်ချက် ပါရှိ သည်။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါချို့တဲ့ ချွတ်ယွင်းမှုများနှင့် ရောဂါဘယ ထူပြောမှုများသည် အတိတ်ဘဝက ကိုယ်ကျင့်တရားလျှင် အမွန်အစ ရှိ၏။ လူသား၏ ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲဟူသမျှသည် အသိပညာ နှင့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရေးအတွက် သံသရာတည်းဟူသော ကျောင်းခန်းမှ သင်ခန်းစာများသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကေစီ၏ ကံတရား ဟောစာတမ်းများ

ကေစီ ဟောစာတမ်းများ၏ ဆွဲဆောင်မှု အင်အားကောင်းခြင်းမှာ ယင်းဟောစာတမ်းများက လူသား၏ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတည်းဟူသော ကျဉ်းမြောင်းသည့်နယ် သတ်မှတ်မှုကို အတိတ်ဘဝမှ ပြုမူကျင့်ကြံမှုများအထိ အခြေခံပြထားသဖြင့် ကံဝါဒ၌ ပို၍စိတ်အားထက်သန်စွာ အာရုံစိုက်စေသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

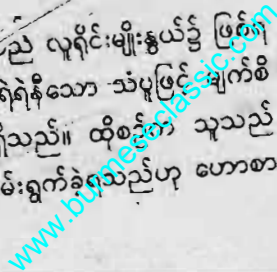
ကေစီ မှတ်တမ်းပါ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးကြည့်လျှင် ကံအမျိုးအစား များပြားစွာရှိကြောင်းကို တွေ့ရ၏။ ထိုကံများအနက် တစ်မျိုးကို ဘူးမရင်းကံ (Boomerang Karma) ဟု ခေါ်ဆိုက သင့်မြတ်ရာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဘိုရီဂျင်းခေါ် ဩစတြေးလျတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အသုံးပြုဖူးသော ဘူးမရင်းခေါ်သော ပစ်တုတ်တစ်မျိုးသည် အဝေးသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သောအခါ ပစ်သူထံသို့ ပြန်လာသကဲ့သို့ အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်လိုက်သော ထိခိုက်နစ်နာစေမှု တစ်ခုသည် ထိုပြုသူကိုပင် ပြန်လည်ထိခိုက် နစ်နာစေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ၏ မှတ်တမ်းများတွင် ဤကံမျိုး မြောက်မြားစွာကို တွေ့ရ၏။ ယင်းတို့အနက်မှ တစ်ခုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ မျက်စိလုံးဝကွယ်နေသော ပါမောက္ခတစ်ယောက်သည် ရေဒီယိုမှ ကေစီ၏ 'စိတ်ဆွဲသြဖွယ်များ' (Miracles of the mind) အခန်းကို နားထောင်ရသောအခါ သူ့ကို ကာယဟောစာတမ်း ဟောပေးရန် ကေစီထံ တောင်းပန်စာ ပို့လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကေစီ၏ ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာခြင်းဖြင့် သူ၏ ကျန်းမာရေးရော မျက်စိပါ သိသိသာသာကြီး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာလေသည်။ ကေစီ၏ ညွှန်ကြားချက်တွင် အရိုးဆုပ်နယ်၍ ပြုပြင်ကုသခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဖြင့် ကုသခြင်း၊ ဓာတ်စာပြောင်းလဲစားသောက်ခြင်းများ ပါဝင်ပေသည်။

မျက်စိအထူးကု ဆရာဝန်ကြီးများ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဟု ယူဆထားသော ပါမောက္ခကြီး၏ မျက်စိမှာ သုံးလအတွင်း၌ပင် ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းမျှ ပြန်၍ မြင်လာရ၏။ ပါမောက္ခကြီး၏ ဘဝဟောစာတမ်းများကမူ သူ၏အတိတ်ဘဝ လေးဘဝကို အကြမ်းဖျဉ်းဖျဉ်းဖော်ပြထားလေသည်။ ယင်းတို့မှာ အမေရိကတွင် ပြည်တွင်းစစ်ခေတ်၌ တစ်ဘဝ၊ ပြင်သစ်တွင် ဘာသာရေးစစ်ပွဲများ အတောအတွင်း၌ တစ်ဘဝ၊ ခရစ်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်လောက်က ပါးရှား၌ တစ်ဘဝနှင့် အတ္တလန္တိတ်တိုက်ကြီး ရေအောက်သို့မြုပ်မသွားမီ ထိုတိုက်ကြီး၌ တစ်ဘဝတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ပါးရှားတွင် လူဖြစ်စဉ်က သူသည် လူရိုင်းမျိုးနွယ်၌ ဖြစ်ရ၏။ ထိုလူရိုင်းများတွင် ရန်သူများကို ရဲရဲနီသော သံပူဖြင့် မျက်စိကန်းအောင် ထိုးဖောက်ပေးသော ထုံးစံရှိသည်။ ထိုစဉ်က သူသည် ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးရသော ရာထူးကို တမ်းရွက်ခဲ့ရသည်ဟု ဟောစာ

၇၀ တမ်းက ဆိုထား၏။

ဤနေရာတွင် လူတစ်ယောက်သည် သူ့ရောက်ရှိနေသော လူအသိုင်းအဝန်း၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ပြုလုပ်ရသော တာဝန် ဝတ္တရားအတွက် သူ့မှာ လူ့ကျင့်ဝတ်အနေဖြင့် အပြစ်ရှိနိုင်ပါသလား ဟူသော မေးခွန်းတစ်ခုသည် မလွဲသာမရှောင်သာ ပေါ်ပေါက်လာ သည်။ ယင်းမေးခွန်းမှာ အမှန်တကယ် မေးသင့် မေးထိုက်သော မေးခွန်းပင် ဖြစ်၏။ ယင်းမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေ့အခန်းများ တွင် ဆွေးနွေးသွားပါမည်။

မှတ်သားလောက်သော ဒုတိယပုံစံမှာ မိန်းကလေးတစ် ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။ ထိုမိန်းကလေးသည် လက်များကို ပြုပြင်ကုသပေးသူအဖြစ် အသက်မွေးသူ ဖြစ်၏။ သူမသည် ကလေး ဘဝတစ်နှစ်သမီးကတည်းကပင် ခြေထောက်များ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ ခြေထောက်ကြောသေရောဂါ ရရှိလာခဲ့သည်။ သူမ၏ ခြေထောက် နှစ်ဖက်စလုံးမှာ မကြီးလာဘဲ အဆမတန် သေးသိမ်နေသဖြင့် ပခုံး သိုင်း ချိုင်းထောက်ကို အသုံးပြုမှသာ သွားလာနိုင်သည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ ကို ထိုမိန်းကလေး အတ္တလန္တိတ်တိုက်၌ လူဖြစ်စဉ်က ပြုလုပ်ခဲ့၏။

“ထိုစဉ်က သူမသည် လူအများကို ကိုယ်လက်အင်္ဂါ မသန် ဖမ်းဘဲ သူများနောက်က လိုက်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်အရာကို မှု မလှုပ်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားခဲ့၏။ ဤသူသည် အတိတ်က သူတစ်ပါးအပေါ် ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုကို ယခု သူ တွေ့ကြုံခံစား နေရသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏” ဟု ဟောစာတမ်းက ဆိုလေသည်။

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော တတိယပုံစံမှာ ကလေးဘဝ ကပင် နာချေသည့်ရောဂါလက္ခဏာမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော အမျိုး

သမီးတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ပင်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် အမျိုးအစားတစ်ခုခု ကို စားလျှင် အထူးသဖြင့် ပေါင်မုန့်နှင့် သီးနှံတို့ကို စားလျှင် မြက်သီး၊ နှာစေးဖျား (Hay Fever) ဖျားသောသူကဲ့သို့ နှာချေတော့ သည်။ ဖိနပ်သားရေနှင့် မျက်မှန်ကော်ကိုင်းကဲ့သို့သော ပစ္စည်းများ ကိုတွေ့လျှင် သူ၏ဘယ်ဘက်ဘေး အာရုံကြောတို့သည် မခံနိုင်အောင် ယောင်ယမ်းနာကျင်လာတော့သည်။ သူသည် ဆရာဝန်ပေါင်း များစွာ နှင့် သူ၏ရောဂါကို ဆွေးနွေးကုသဖူးလေပြီ။ သို့သော် သက်သာရာ ကို မရချေ။ သူမ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ်တွင် အိပ်မေ့ချ၍ ကုသ သောအခါ၌သာလျှင် ခြောက်လမျှ သက်သာရာရခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှ ကေစိ ဟောစာတမ်းကို ယူခြင်းမှာ ရောဂါ ပျောက်ရေးအတွက် သက်သာသောလျှင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ဟော စာတမ်းက ရောဂါ၏ အကြောင်းရင်း ကံကိုပါ ထည့်သွင်း ဟောပြု ထားလေသည်။

“ဤသူသည် အတိတ်ဘဝဆီက ဓာတုဗေဒပညာရှင် ဖြစ်ခဲ့ ၍ အခြားသူများပေါ်၌ ယားယံစေတတ်သည့်အရာများကို အသုံးပြုခဲ့ ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ် တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ယခုဘဝ၌ ဤရောဂါကို ခံစားရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အခြားသူများ အသက် ရှူသွင်းသည့်လေကို အဆိပ်ဖြစ်စေတတ်သည့်အရာ အချို့ကို အသုံးပြု ခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် ယခုဘဝ၌ အချို့သော သတ္တုများ၊ ပလတ်စတစ် များ၊ သားရေများနှင့် အနံ့များကို တွေ့ရသောအခါ သူ့အသက်ရှူ သောလေသည် ချက်ချင်း အဆိပ်ဖြစ်သွားတော့သည်။ အကယ်၍ သားရေများကို ဝက်သစ်ချနှင့်စိမ်လျှင် သူ့ကို မည်သို့မျှ မထိခိုက်ပေ။ တစ်ခါက သူတစ်ပါးကို အပိတ်အပင် အတားအဆီးပြုဖို့ရာ သူအသုံး ပြုခဲ့သော အရာနှင့် သားရေကို စိမ်လျှင် သူ့အတွက်လည်း အပိတ်

အပင် အကာအဆီး ဖြစ်လိမ့်မည်”

ဒုတိယ အမျိုးအစားဖြစ်သော ဝဋ်ကြွက်နှင့် ပတ်သက်၍ မွေးကတည်းက အစာမကြေရောဂါ ခံစားနေရသော အသက် (၃၅) နှစ်အရွယ် ယူတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။ သူသည် အမြဲတမ်း အစားအစာကို ရွေးချယ်၍ စားရသည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ သတိကြီးစွာထား၍ စားသောက်နေသည့်ကြားကပင် အစာကြေဖို့ရာ နာရီပေါင်းများစွာ စောင့်ရ၏။ အစာမကြေမှုကြောင့် သူသည် မကြာခဏပင် အဆင်မပြေမှုများနှင့် လူမှုရေးဆိုင်ရာ စိတ်မချမ်းမြေ့မှုများကို တွေ့ကြုံခံစားရလေသည်။

သူ ထိုသို့ အစာမကြေဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကံကို ပြင်သစ်ပြည် တစ်ဆယ့်သုံးဆက်မြောက် လူဝီဘုရင်၏ နန်းတွင်း၌ သူ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု ကေစီ ဟောစာတမ်းက ဖော်ပြထားသည်။ ထိုစဉ်က သူသည် ဘုရင်ကို စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးရသူ ဖြစ်၏။ သူသည် သူ၏တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သော်လည်း သူ့တွင် ပျော့ညံ့ချက်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုပျော့ညံ့ချက်မှာ အလွန်အမင်း အစားအသောက်ကို မက်မောလွန်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဘဝတွင်လည်း ပါးရှားပြည်တွင် ဘုရင့်သမားတော်ကြီးဖြစ်ကာ အစားအသောက်ကို လွန်မင်းစွာ မက်မောတွယ်တာခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် နှစ်ဘဝတိုင်တိုင် မနောက်လွန်ကျွံဖြစ်ကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်။ မည်မျှသည်ကို ညီမျှအောင် ပြုလုပ်ပေးရန် လိုအပ်သည့်အလျောက် ယခုလက်ရှိဘဝ၌ သူ့ကို ကိုယ်အင်္ဂါဆိုင်ရာ အားနည်းအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် အလွန်အကျွံ မဖြစ်စေရန် အတင်းထိန်းချုပ်ပေးရသည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများ၌ အတွေ့များသော အတိတ်ကံ

အမျိုးအစားမှာ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်ဆိုင်သော ကံများအနက် အံ့အားသင့်စရာ အကောင်းဆုံးနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ သွေးအားနည်းရောဂါရှင်တစ်ယောက်အား ဟောထားသည်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ ထိုလူရွယ်၏ ဖုခင်မှာ ဆေးပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ သူ့သား၏ ရောဂါပျောက်ရေးအတွက် သူတတ်ကျွမ်းသမျှ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကုသလေသည်။ သို့သော်လည်း အရာမရောက်ပေ။

ကုသမှုကို ခေါင်းမာစွာ တွန်းလှန်ပစ်နေသော ရောဂါက အမြစ်တွယ်အောင် စွဲနေသော ကံဟူသော အကြောင်းကို သေချာစွာ ညွှန်ပြလျက် ရှိ၏။ အမှန်ပင် ထိုရောဂါကို ထိုလူရွယ်၏ လွန်ခဲ့သော ငါးဘဝမြောက် ပီရူးပြည်တွင် လူဖြစ်ခဲ့သည့် ဘဝအထိ ဟောစာတမ်းက ခြေရာခံပြထားလေသည်။

“ထိုစဉ်က သူသည် တိုင်းပြည်၏ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ရက်ရက်စက်စက် အဓမ္မသိမ်းပိုက်ခဲ့ရာ သွေးထွက်သံယို အကြီးအကျယ် ဖြစ်စေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝတွင် သွေးအားနည်းရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကေစီ ဟောစာတမ်းက ဆို၏။

ထိုစကား၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံ၏ အခြားပုံစံများနှင့် ယှဉ်ကြည့်သောအခါ ပို၍ထင်ရှားလာသည်။ ထိုလူရွယ်၏ အပြစ်သည် လွန်လွန်ကျွံကျွံဖြစ်သော စိတ်တစ်ခုခု၏ စေ့ဖော်မှုဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို လွဲမှားစွာ အသုံးချမှုကြောင့်ဖြစ်သော အပြစ်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တွင်း အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာကံကြောင့် ဖြစ်သော အပြစ်မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ပစ်တုတ်တံ (ဘူးမရင်းကံ)ကြောင့်ဖြစ်သော အပြစ်ဟုလည်း တိတိကျကျ မဆိုနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်မူ အကယ်၍သာ ဤကံမျိုးဖြစ်ခဲ့သော် ထိုလူရွယ်သည်

ရက်စက်သော စစ်နိုင်သူ၏ သတ်ဖြတ်မှုကို စစ်ပွဲတွင် ခံခဲ့ရပေလိမ့်မည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဟစ်တလာ၏ စစ်သားများ သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် သေရသော ပိုလန်လူငယ် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုသို့ဖြစ်ရမည့်အစား ထိုသို့ မဖြစ်ဘဲ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် 'သွေးချောင်းစီးသော' လူသတ်ကွင်းပြင် ဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် သူ၏ပြစ်မှုကို ပြောပျောက်စေရန် ယဇ်ပူဇော်ပသရာ ယဇ်ပလွင်ဖြစ်လာခဲ့၏။ တစ်သက်တာပတ်လုံး ဤကိုယ်ခန္ဓာ ချွတ်ယွင်းမှုသည် စစ်ပွဲတစ်ပွဲ၌ သွေးချောင်းစီးလျက် သေဆုံးခြင်းထက် ပို၍အချိန်ကြာမြင့်သော ပညာပေးမှုလည်း ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အောင်နိုင်သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် သူ မလောက်လေး မလောက်စား မှတ်ယူထားခဲ့သော လူများ၏ သွေးကို မြေသို့ ကျစေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝ၌ သူသည် သွေးအားနည်းကာ အင်အားချည့်နဲ့သူ ဖြစ်နေရသည်။ သို့နှင့် သူ၏ ခန္ဓာတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် ထိုမကောင်းမှု၏ အကျိုးပေးရာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ကေစီ၏ မှတ်တမ်းများ၌ နားပင်းနေသူတစ်ယောက်ကို ဟောထားရာတွင် ..

“သင်သည် အကူအညီ တောင်းသူများ၏ စကားကို နောက်တစ်ဖန် မကြားဟန်မပြုပါနှင့်” ဟု ဆုံးမထား၏။ ဤနားပင်းနေသော သူသည် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးအတွင်းက မှူးမတ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျောရိုးတီဘီရောဂါရှင်တစ်ယောက်ကိုမူ...

“ဤသူသည် သူတစ်ပါးအား ပျက်လိုပျက်ဆီးပြုခဲ့သဖြင့် ယခုအခါ ထိုမကောင်းမှု၏ အကျိုးကို သူခံစားနေခြင်း ဖြစ်သည်”

ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ကြွက်သားများ သေးသိမ်ရွံ့ဝင်နေသော ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ကိုလည်း...

“ဤရောဂါမှာ အခြားဘဝများတွင် သင်ပြုခဲ့သော မကောင်းမှု၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်သည်” ဟု ဟောလိုက်လေသည်။

ကေစီ၏ မှတ်တမ်းများတွင် ဝဋ်နာကံနာနှင့် ပတ်သက်သော အရေးအပါဆုံး အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ အသက် နှစ်နှစ်အရွယ်က စ၍ အိပ်ရာထဲ၌ ဆီးသွားသောရောဂါ စွဲကပ်လာခဲ့သော အသက် တစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ရှိ ကလေးတစ်ယောက်၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အတော်အတန် ရှည်လျားစွာ ဆွေးနွေးသင့်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကလေး၏ ဆီးလွန်ရောဂါကို ကုသ၍ ပျောက်ကင်းပုံမှာ အတော်ကလေး ဆန်းကြယ်သောသဘော ရှိသောကြောင့်ပင်တည်း။

ထိုကလေးသည် အလွန်ငြိမ်သက် အေးဆေးသော ကလေးဖြစ်၏။ သူသည် သူ့အောက် ဒုတိယကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားလာသည်အထိ မိဘကို ဒုက္ခလုံးဝမပေးပေ။ သို့သော် ဒုတိယကလေး မွေးဖွားလာသည့်အချိန်မှ အစပြု၍ အဆိုပါ ပထမကလေးမှာ ညအခါ အိပ်ရာထဲ၌ ဆီးသွားစပြုလာတော့၏။ နောက်တွင် ဤအကျင့်သည် ညစဉ် ဖြစ်သွားသောအကျင့် ဖြစ်လာတော့သည်။

ကလေးများသည် သူတို့နောက်မှ အခြားကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားလာသောအခါ မိမိတို့ရရှိထားသော အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးရမည်ကို စိုးရိမ်တတ်ခြင်းနှင့် မိဘ၏ ဂရုစိုက်မှု၊ အလို့လိုက်မှုတို့ကို ပြန်လည်ရရှိရန် နို့စို့ကလေးများ၏ အလေ့အကျင့်များကို

ပြန်လည်ပြုမူတတ်ကြ၏။ ယင်းအချက်ကိုမူ ကလေး၏ မိဘနှစ်ပါး လုံးကပင် သိကြလေသည်။ ဒုတိယကလေးဖြစ်သော သူ၏ညီမလေးကြောင့် သူ့အပေါ်တွင် မိဘများ၏ အချစ်လျော့မသွားကြောင်းကို ထိုကလေး သိနားလည်ရန် မိဘများက အမျိုးမျိုးကြိုးစားကြပါ၏။ သို့သော် အိပ်ရာတွင် ဆီးသွားမှုကား ရပ်တန့်မသွားတော့။ ဆီးများ သွားမြဲ သွားနေတော့၏။ နောက်ဆုံးကလေး အသက်သုံးနှစ်ရှိသော အခါ စိတ်ကုပညာရှင် (Psychiatrist) တစ်ယောက်အားပြု၍ ကုသရန် မိဘများက ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် စိတ်ကုပညာရှင်များ ကုသသော်လည်း ထူးခြားမှုကို မတွေ့ရသဖြင့် ဆက်လက် ကုသခြင်းမပြုတော့ပေ။ ထို့နောက် ငါးနှစ်တိုင်တိုင်ဆက်၍ အိပ်ရာထဲ စိုမြဲပင် စိုစေသည်။

မိဘများသည် ထင်ရှားသော ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကုသကြသော်လည်း အရာမရောက်ပေ။ ထို့နောက် စိတ်ကုပညာရှင်များနှင့် ထပ်မံ၍ နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကုသကြပြန်သည်။

ဤတစ်ကြိမ် ကုသမှုသည် ကလေး၏ အထွေထွေ အရည်အသွေး တိုးတက်မှုကို အထောက်အပံ့ပြုသော်လည်း လိုရင်းအခြေအနေမှာမူ ထူးမခြားနားပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကလေးဆယ်နှစ်သားအရွယ်တွင် စိတ်ကုပညာရှင်များနှင့် ကုသမှုကို စွန့်လွှတ်လိုက်ကြတော့သည်။

ကလေးဆယ့်တစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ သူ၏ မိဘများသည် ဂေစီ၏ အကြောင်းကို ကြားသိကြသဖြင့် ကလေး၏ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ပျက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဂေစီထံမှ ဟောစာတမ်းယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ကလေး၏ ဘဝဟောစာတမ်းအရဆို

သော် ထိုကလေးသည် ပျူရီတန်ခေတ် (Puritan Days) (အင်္ဂလန်ပြည်၌ ၁၆-ရာစုနှစ်တွင် ဘာသာရေးစည်းကမ်း တင်းကျပ်လွန်းသူများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ခေတ်ကို ဆိုလိုသည်) စောစောပိုင်းက စုန်းပြုစားမှုများကို စစ်ဆေးသည့်အချိန်တွင် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ သူသည် စုန်းဟု ထင်ခံရသူများကို ခုံတစ်လုံးပေါ်တွင် ကြီး ဖြင့်ချည်၍ ရေကန်ထဲနှစ်၍ အပြစ်ပေးရာတွင် တက်ကြွစွာပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းရင်းကံကို ရှင်းပြပြီးနောက် ဟောစာတမ်းကလေး၏ ရောဂါကုသ ပျောက်ကင်းရန် တိကျသေချာသော မျှော်လင့်ချက်ကို ပေးလိုက်၏။ ညအခါကလေး အိပ်ရာမဝင်မီ ညွှန်ကြားချက်ပေးရန် မိဘများအား ပြောပြရာတွင် အဓိပ္ပာယ်မှာ ရပ်သဘောထက် နာမ်သဘောပို၍ ဆန်သည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကလေး၏ မိခင်သည် ဂေစီထံမှ ညွှန်ကြားချက်ကို ရလျှင်ရချင်း ညအခါ ကလေး၏အိပ်ရာဘေးတွင် ထိုင်ကာ ကလေးအိပ်ချင်စိတ် ပေါ်၍ ငိုက်မြည်းလာသည်အထိ စောင့်နေ၏။ ထို့နောက် အိပ်ပျော်နေသော သူ့ကလေးကို...

“သားသား မင်းဟာ စိတ်ကောင်း သဘောကောင်းရှိပြီး သနားကြင်နာတတ်တဲ့ သားလေးပဲ။ မင်းဟာ လူတိုင်းကို ပျော်ရွှင်အောင် လုပ်မှာပဲ။ မင်းဟာ သနားကြင်နာတတ်ပြီး စိတ်သဘောထားကောင်းတဲ့ သားလေးပဲကွယ်”

ထိုည၌ ကိုးနှစ်နီးပါးအတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကလေးသည် အိပ်ရာထဲ၌ ဆီးမသွားတော့ပေ။ ကလေး၏ မိခင်သည် လပေါင်းများစွာပင် ညစဉ်ညတိုင်း ကလေးကို အထက်ပါအတိုင်း ညွှန်ကြားပြောပြလေသည်။ ထိုအတောအတွင်း ကလေးသည် တစ်

ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် အိပ်ရာထဲ၌ ဆီးမသွားတော့ပေ။ တဖြည်းဖြည်း အချိန်ကြာလာသောအခါ တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်မျှ ညွှန်ကြား ပြောပြပေးရုံမျှနှင့်ပင် ဆီးမသွားတော့ကြောင်းကို တွေ့ရလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ ညွှန်ကြားပြောပြပေးရန်ပင် လုံးဝမလိုအပ်တော့ပေ။ ကလေး၏ ရောဂါမှာ ရှင်းရှင်းကြီး ပျောက်ကင်းသွားပြီး ဖြစ်၏။

ဤဖြစ်ရပ်နှင့် အလားတူသော ဖြစ်ရပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ကေစီ၏ မှတ်တမ်းတွင် တွေ့ရှိရလေသည်။

ပထမညီ ညွှန်ကြား ပြောပြချက်ကို စတင်စမ်းသပ်သည့် အချိန်တွင် ကိုးနှစ်ကြာမျှ စွဲမြဲလာခဲ့သော ကလေး၏အကျင့် ရပ်တန့်သွားခြင်းသည်ပင် ထူးခြားလှသည့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများအနက် တစ်ချက် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကလေး၏ မိခင်သည် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားသော ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးရှိသူ၊ မြောင့်မတ်သူ မဟုတ်ခဲ့ပါမူ အဆိုပါဖြစ်ရပ်ကို ချဲ့ကားချက်တစ်ခုအနေဖြင့် စဉ်းစားကောင်း စဉ်းစားပေးလိမ့်မည်။ ယခုကား ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ ကလေး၏ မိခင်မှာ ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ခရိုင်ဝတ်လုံအသင်း၏ အသင်းဝင် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ယုံလွယ်သူ၊ အစွဲအလမ်းကြီးသူ၊ မရိုးဖြောင့်သူလည်း မဟုတ်ပေ။

• ယင်းဖြစ်ရပ်၏ ဒုတိယထူးခြားချက်မှာ ဤမျှ စိတ်ရောက်စွာ အကျိုးသက်ရောက်စေသော ညွှန်ကြားပြောပြချက်တွင် အိပ်ရာထဲ၌ ဆီးမသွားရန် လုံးဝဖော်ပြမထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ညွှန်ကြားချက်က ကလေး၏ခန္ဓာအသိ၊ ရုပ်အသိကို ညွှန်ကြားခြင်း မဟုတ်ပေ။ နာမ်အသိကိုသာ ညွှန်ကြားခြင်းဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ညွှန်ကြားချက်ကို သူ၏ဆေးလင်း (Salem)ဘဝဟောင်းမှ သူယူဆောင်လာသော အမှတ်လက္ခဏာသဘောဖြင့် ဖော်ဆောင်ထားသည့် အပြစ်ကိုသာ

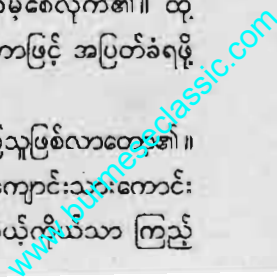
ညွှန်ကြားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့ ညွှန်ကြားရာ၌လည်း သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ သင့်လျော်သော ကျောက်ကပ်လုပ်ငန်းမှတစ်ဆင့် ညွှန်ကြားခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် တစ်ချိန်က အခြားသူတို့ကို ရေထဲ၌ နှစ်ခဲ့၏။ သို့မဟုတ် ထိုသူတို့ကို ရေထဲမှ နှစ်ခြင်း၌ သူ့တွင် တာဝန်ရှိသည်။ ယခု သူသည် ထိုကံ၏အကျိုးကို ခံယူရန် လိုအပ်သည်။ ယခု သူသည် ထိုကံ၏အကျိုးကို ခံယူရန်လိုအပ်ကြောင်းကို မထင်မရှား တွေ့ထိခဲစားနေရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ယခုဘဝ၌ ကလေးသည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ထိခိုက်နာကျင်စေမှုကို မပြုလုပ်စေကာမူ သူ့စိတ်၏ တစ်စုံတစ်ခုသော အလွှာက သူ၏ကြင်နာတတ်သော သဘောနှင့် လူမှုရေးရာဝင်ဆုံသည့်သဘောကို သံသယဖြစ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် တစ်ချိန်က အခြားသူများအပေါ်တွင် သူပြုလုပ်ခဲ့သော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် ဖြစ်ဒဏ်ကို သတိရနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ညွှန်ကြားချက်က စိတ်၏အဆိုပါ အလွှာသို့ ရောက်ရှိကာ...

‘သူ၏ လူမှုလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် သနားကြင်နာတတ်ခြင်းကြောင့် သူ၏အပြစ်များ ပြေပျောက်ကြပြီ။ သို့မဟုတ် ပြေပျောက်နိုင်သည်’ ဟု သူ့ကို ကျေနပ် နှစ်သိမ့်စေလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုကံ၏အမှတ်လက္ခဏာသဘောဖြင့် အပြတ်ခံရဖို့ မလိုအပ်တော့ချေ။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကလေးသည် အဆင်ပြေသူဖြစ်လာတော့၏။ သူသည် လူအများ၏ ခင်မင်မှုကို ခံရရုံမျှမက ကျောင်းသားကောင်း တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လာလေသည်။ သူ၏ကိုယ့်ကိုယ်သာ ကြည့်

တတ်သော သဘောကို ပြုပြင်ပေးလိုက်ရာ လူသားဓာတ်ခွဲခန်းတစ်ခု (Johnson O'connor Human Engine ering laboratory) က ထိုကလေးသည် လုံးဝကျေနပ်ဖွယ်ရာ ပြုပြင်ထားသည့် အပြင်လောကကို ကြည့်တတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။ ဤသို့ အရည်အချင်း ပြောင်းလဲမှုအတွက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် စိတ်ကုပညာကို ချီးကျူးထိုက်သလို တစ်ပိုင်းအားဖြင့်လည်း အက်ဂါကေစီ ဟောစာတမ်းကို ချီးကျူးထိုက်ပေသည်ဟု ကလေး၏မိခင်က ယူဆလေသည်။

ယခု အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ရှိလာသောအခါ ကလေး၏ ထူးခြားသော အရည်အချင်းတစ်ခုမှာ အခြားသူများကို အလွန် သည်းခံနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ကလေး၏ မိဘများက ပြောပြသည်။ သူသည် အခြားသူများ၏ အကျင့်စာရိတ္တ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုအတွက် စိတ်နှင့်ပတ်သက်သော အဖြေကို ရှာတတ်၍ အချို့သော ပြုပြင်ပေးမှုများကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုဘဝတွင် အမှတ်လက္ခဏာသဘောပါသော မိမိကိုယ်ကို အပြစ်မှ သန့်စင်စေမှုအနေဖြင့် သူ့ခံစားရသော ရုပ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ စွမ်းရည်ချို့တဲ့မှုကို ဖြစ်စေသည့် ယခင်ဘဝဟောင်းက သည်းမခံနိုင်မှုသည် ယခုအခါ လွန်စွာ သည်းခံနိုင်ခြင်းသဘောသို့ ပြောင်းလဲသွားဟန် တူလေသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံက ဆိုးကျိုးမပေးနိုင်အောင်ပင် ရုပ်နှင့် နာမ်ကိုအချိန်ညှိပေးမှုကို ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

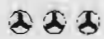
ကံတရားနှင့် ပတ်သက်သည့် ဤဖြစ်ရပ်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ကြည့်သောအခါ ယင်းဖြစ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ကောက်ချက်ချနိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ကံတရားကို ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်

တုံ့ပြန်ခြင်း (Action-Reaction)ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်ကို မကြာခဏ တွေ့ရ၏။ ဤအချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို ကေစီ မှတ်တမ်းများက လက်တွေ့ ရုပ်လုံးဖော်ပြလိုက်ပေသည်။

ကေစီ မှတ်တမ်းများသည် လူသား၏ ကိုယ်ခန္ဓာဆင်းရဲမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်တက်ကြွဖွယ်ရာ တွေးခေါ်စဉ်းစားရန် နည်းလမ်းကြောင်း အမြောက်အမြားကို ညွှန်ပြပေးနေ၏။ ယင်းကေစီ ဟောစာတမ်းများသည် အလွန်တရာ ကြီးမား၍ သိမ်မွေ့နုနယ်လှသော ပန်းဖောက်ယက်ထည်တစ်ထည်၏ သေးငယ်လှသော အစကလေး တစ်စလောက်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့၏ သာမန်အာရုံသိစိတ်ငါးခုဖြင့် သိနိုင်ကြောင်း ညွှန်ပြလျက်ရှိသည်။

ယင်းအဝတ်စတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ရသော ချောမွေ့လှသည့် မျက်နှာပြင်အောက်၌မူ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှသည့် ချည်ချောင်းများနှင့် မမြင်နိုင်သော ရုပ်ထွေးငြိတွယ်နေမှုပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိနေပါ၏။ ထို့ပြင် ပန်းဖောက်ယက်ထည်ကြီးသည် တစ်ဖက်စွန်းသို့ ရှည်လျားစွာ ကျယ်ပြန့်သွား၍ အခြားတစ်ဖက်စွန်းသို့လည်း အတူ ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သွားပေသည်။

'မွေးဖွားခြင်း' ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်နေကြသည့် အမှတ်မှားနေသော အနား၌ အစပြုသည်ဟု ဆိုနိုင်ရန် မည်သည့်ချည်မျှင်စကိုမျှ မတွေ့ရချေ။ ထို့အတူပင် 'သေခြင်း'ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်နေကြသည့် ထပ်တူထပ်မျှပင် အမှတ်မှားနေကြသော အနား၌ အဆုံးသတ်သည်ဟု ဆိုရန်လည်း မည်သည့်ချည်မျှင်စကိုမျှ မတွေ့ရပါချေ။

သရော်လှောင်ဖြောင်ခြင်း၏ ကံတရား

ခရစ်ယာန်ဘာသာရေး အယူအဆအရ ပမာဏ အပြစ်ကြီး ခုနစ်မျိုးအနက် တစ်မျိုးမှာ မာနထောင်လွှားမှုပင် ဖြစ်၏။ အခြားသော အယူအဆများစွာကဲ့သို့ပင် ထိုအယူအဆသည်လည်း ပညာရှင်များ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း လူသား၏ ရောဂါဝေဒနာတို့ကို ကုစားပေးသည့် လက်တွေ့ကျသော ဆေးပညာ ပြဿနာများနှင့်မူ အလွမ်းကွာနေပုံရလေသည်။

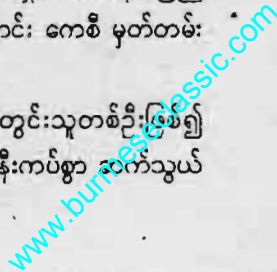
သို့စေကာမူ ကေစီ မှတ်တမ်းများ၏ သက်သေခံချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မာနတည်းဟူသော မကောင်းမှုသည် ကမူ

အလှောင်ခံရသူ ခံစားရသော ကိုယ်ဆင်းရဲမှုနှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သော ဆင်းရဲကျိုးကို ပေးတတ်သော ပစ်တုတ်ကံ (ဘူးမရင်းကံ)ကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

ကေစီ မှတ်တမ်း၌ ကိုယ်အင်္ဂါ မသန်စွမ်းမှုနှင့် ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ် (၇)ခုကို တွေ့ရ၏။ ယင်းဖြစ်ရပ်တို့၏ အကြောင်းရင်းမှာ အထက်ဖော်ပြပါ ကံမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အနက် ခြောက်ခု၏ အကြောင်းရင်းကံကို ရောမပြည်တွင် ခရစ်ယာန်တို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရေးခေတ်၌ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ခြေရာခံပြထား၏။ ဤနေရာ၌ သမိုင်းတစ်ခေတ်မှ သတ္တဝါတစ်ခုသည် အခြားသမိုင်းတစ်ခေတ်၌ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် တစ်ပြိုင်နက်တည်း မည်ကဲ့သို့ ပြန်လည် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရ၏။

ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ် (၇)ခုအနက် သုံးခုမှာ အကြောသေရောဂါများ ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဆုံး ဖြစ်ရပ်မှာ အသက် (၄၅)နှစ်ရှိ ကလေးသုံးယောက်မိခင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ အကြောသေရောဂါ ဖြစ်၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် အသက် (၃၆)နှစ်အရွယ်မှစ၍ အကြောသေရောဂါ စွဲကပ်သဖြင့် လမ်းမလျှောက်နိုင်ခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူ့ဘဝမှာ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်အတွင်းမှာသာရှိ၍ အိမ်အပြင်၌ ဟိုဟိုသည်သည် သွားလာရေးအတွက်လည်း သူတစ်ပါးကိုသာ လုံးဝမှီခိုနေရ၏။ သူမ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ရှေးခေတ်ရောမပြည်တွင် သူ ပြုလုပ်ခဲ့သော အပြုအမူကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ကေစီ မှတ်တမ်းက ဖော်ပြထားလေသည်။

ထိုခေတ်က ထိုအမျိုးသမီးသည် နန်းတွင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၍ ခရစ်ယာန်တို့ကို ညှဉ်းပန်းရာတွင် နီရိုးဘုရင်နှင့် နီးကပ်စွာ ဆက်သွယ်ခဲ့၏။

“ဤသတ္တဝါသည် တိရစ္ဆာန်စာကျွေးသည့် တွင်းကြီးထဲ၌ တိရစ္ဆာန်များ၏ ကိုက်ခဲမှုကြောင့် ခြေလက်ကျိုးပဲ့ရသူများကို ပြောင်လှောင် ရယ်မောခဲ့သည်” ဟု မှတ်တမ်းက ဆိုလေသည်။

ဒုတိယ ဖြစ်ရပ်မှာ အသက် (၃၄)နှစ်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ပင်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် ခြောက်လသမီးကတည်းက အကြောသေရောဂါ စွဲကပ်သဖြင့် ခါးကုန်းလျက် ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ဖြင့် လမ်းလျှောက်ရသည်။ သူမ၏ဖခင် လယ်သမားကြီးသည် သူမ၏သနားစရာ အခြေအနေကို လုံးဝဂရုမပြုရုံမျှမက သူမ ပင်ပန်းဆင်းရဲလှစွာ ကြက်မွေးမြူ၍ ရှာဖွေထားသော ပိုက်ဆံများကိုပင် သ၏ကိုယ်ကျိုးအတွက် အကျင့်နာကင်းမဲ့စွာ သုံးစွဲပစ်လိုက်သေးသည်။

သူမသည် အချစ်ရေး၌လည်း ကံဆိုးရှာသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ ပထမချစ်သူမှာ ပထမကမ္ဘာစစ်တွင် သေဆုံးခဲ့၍ ဒုတိယချစ်သူမှာလည်း သူမနှင့် စေ့စပ်ပြီးကာမှ သူမ ကျန်းမာစဉ်က သူ့ကို ပြုစုရန် ၎င်းရမ်းခဲ့သော သင်တန်းဆင်း သူနာပြုဆရာမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်သွား၏။

သူမ၏ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲမှုများကား ဤမျှနှင့် မရပ်သေးဘဲ သူမ၏ အထီးကျန်လယ်သူမဘဝနှင့် အမြဲတစေ ရန်ဖြစ်နေကြသော မိဘများအပြင် ကွန်ကရစ်လှေကားပေါ်မှ လိမ့်ကျရသည့်ဒုက္ခတို့က ထပ်ပိုးလို့ လာသေးသည်။ ထိုသို့ လှေကားပေါ်မှ လိမ့်ကျသဖြင့် သူမမှာ ကျောရိုး၌ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိကာ အိပ်ရာမှ မထနိုင်ဘဲ လဲနေခဲ့သည်။ ဤမျှဖြင့် သူမ၏ ဒုက္ခကားချပ်သည် စာရွှေသူများ၏ စိတ်ထဲတွင် ပေါ်နိုင်လောက်လေပြီ။

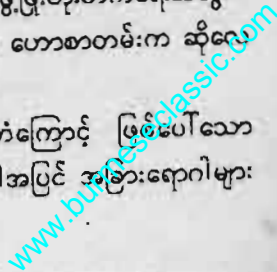
ဤနေရာတွင်လည်း ရောမ၌ နှစ်ဘဝတိုင်တိုင် လူဖြစ်ခဲ့စဉ်က သူမ ပြုလုပ်ခဲ့သောကံအကြောင်းတရားကို တွေ့ရပြန်သည်။

“ဤသူသည် ထိုစဉ်က ပါလေတီယု (Palatu) မိသားစုတွင် လူဖြစ်ခဲ့ပြီး လူနှင့်လူ၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန် လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြသည်ကို ကုလားထိုင်တွင် အပြိုင်းသားထိုင်၍ ကြည့်ကာ မျက်စိအရသာခံခဲ့၏။ ယခုဘဝ၌ သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရခြင်းသည် ထိုစဉ်က သတ်ပုတ်ခဲ့ကြသူတို့၏ အားနည်းချက်ကို ကြည့်၍ ပြောင်လှောင်ရယ်မောခဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်သည်” ဟု ဟောစာတမ်းက ဆိုလေသည်။

တတိယဖြစ်ရပ်မှာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ထုတ်လုပ်သူတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အသက် ၁၇ နှစ်သားတွင် အကြောသေရောဂါဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုတိုင်လည်း တက်တက်ကြွကြွရှိသော ကစားခုန်စားမှုတို့၌ မြင်းစီး၍ ပါဝင်နိုင်စေကာမူ အတန်ငယ် ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ သွားရမှုကား ရှိနေသေးသည်။ ထိုအကျိုးဝိပါက်၏ အကြောင်းရင်း အကုသိုလ်ကံကိုလည်း ရောမခေတ်အစောပိုင်းတွင် ပြုမူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပြန်သည်။

“ဤသူသည် ထိုစဉ်က စစ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကြောက်တတ်သူ၊ ပြန်လှန်ခုခံဟန်မပြုဘဲ အရှုံးပေးသူတို့ကို ပြောင်လှောင်ခဲ့၏။ ယခု ဤသူ ဤအတွေ့အကြုံကို ခံစားနေရခြင်းမှာ ထိုစဉ်က သူ၏ တာဝန်ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဤဘဝ၌ ခန္ဓာကိုယ် ချွတ်ယွင်းပျက်စီးခြင်းမှာ သူ၏ အတွင်းစိတ်ကို နှိုးဆွပေးရေးနှင့် နာမ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ အင်အားတို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် လိုအပ်သော အတွေ့အကြုံပင် ဖြစ်၏” ဟု ဟောစာတမ်းက ဆိုလေသည်။

သရော်လှောင်ပြောင်ခဲ့သော ကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ရောဂါဝေဒနာတို့တွင် အကြောသေရောဂါအပြင် အခြားရောဂါများ

လည်း ရှိပါသေးသည်။ ထိုရောဂါများအနက် တစ်ခုမှာ တင်ပါးဆစ် တီဘီရောဂါကြောင့် ခြေခွင်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ရောဂါပင် ဖြစ်၏။ ထိုရောဂါ၏ အကြောင်းရင်းကံကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ဘဝမြောက်က ရောမမြို့တွင် လူဖြစ်စဉ်က ပြုလုပ်ခဲ့၏။

“ဤသူသည် ထိုစဉ်က နီရိုးဘုရင်၏ နန်းတော်တွင် မှူးမတ် တစ်ဦးဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်စာကျွေးသည့် တွင်းကြီးထဲ၌ လူတို့ အနိပ်စက် အညှဉ်းပန်းခဲနေရသည်ကို ကြည့်ကာ ပျော်ရွှင်မှုကို ရယူခဲ့၏။ အထူး အားဖြင့် သူသည် ခြင်္သေ့လက်သည်းဖြင့် ကုပ်လိုက်၍ နံဘေးမှ အသားများ အလွှား၊ အလွှား ကွာကျသွားသော မိန်းကလေးကို ကြည့်ကာ ရယ်မောခဲ့သည်” ဟု ဟောစာတမ်းတွင် ဖော်ပြထားလေ သည်။

အခြားတစ်ခုမှာ ၁၈ နှစ်ရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။ သူမသည် အကယ်၍သာ ကိုယ်အလေးချိန် များလွန်းမနေလျှင် နှစ်သက်စွဲမက်ဖွယ်ရာ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ် နိုင်ပါသည်။

ဆရာဝန်များက သူမ၏ ရောဂါကို ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း များ အချိန်ညီညီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေသော ဦးနှောက်အောက်ဘက် အကျိတ်များ (Pituitary glands) လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု လွန်ကဲနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြလေသည်။

ကေစီ၏ ကာယဟောစာတမ်းများကမူ အကျိတ်များ ဖြစ် ပေါ်ခြင်းဟု ဆိုထား၏။

သို့သော် ဟောစာတမ်း၏ အခြားတစ်နေရာ၌မူ ယင်း အကျိတ်များကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင် ကံကပေးသော အမွေကို ထုတ် ဖော်ရေးအတွက် ဗဟိုချက်မများ ဖြစ်ကြကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

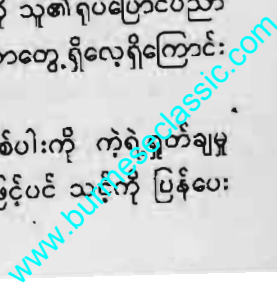
သို့ဖြစ်ရာ ထိုမိန်းကလေး၏ အကျိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားနေသည့် အခြေအနေနှင့် ယင်းအခြေအနေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ကိုယ်အလေး ချိန် များလွန်းနေခြင်းသည် ကံအကြောင်းခံလျက်ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ် တို့ မှတ်ယူပေသည်။ ယင်းယူဆချက်ကို ဘဝဟောစာတမ်းများက ထောက်ခံလျက်ရှိ၏။

သူမသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ဘဝအလွန်က ပြေးခုန်ပစ် အား ကစားသမားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ ရုပ်ရည်ရော အားကစား စွမ်းရည်ပါ အများထက် သာလွန်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့စေကာမူ ခန္ဓာကိုယ် လေးလံမှုကြောင့် သူမလောက် သွက်လက်ပျတ်လတ်မှုမရှိသူများကို သူမသည် မကြာခဏ လှောင်ပြောင်ရယ်မောတတ်လေသည်။

ထိုကံအစုတွင် ပါဝင်သော တတိယဖြစ်ရပ်မှာ အသက်နှစ် ဆယ်တစ်နှစ်ရှိ ဗရင်ဂျီဘာသာဝင် လူရွယ်တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။ လူရွယ်ကိုမူ သူ၏မိဘများက ဘုန်းကြီးဖြစ်စေချင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် လူရွယ်မှာ ဘုန်းကြီးလုပ်ရန် စိတ်မပါသဖြင့် မိဘများ၏ ဆန္ဒကို မလိုက်လျောခဲ့ပေ။

သူ၏အဓိက ပြဿနာမှာ လိင်တူဆက်ဆံလိုသည့် ဆန္ဒ ပြင်းပြမှုပင် ဖြစ်၏။ ဟောစာတမ်းက သူသည် ယခင်ဘဝဟောင်း က ပြင်သစ်နန်းတွင်းသား တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သရော်လှောင်ပြောင် ခြင်းနှင့် အတင်းအဖျင်း ပြောဆိုခြင်း၌ ဝါသနာကြီးသူဖြစ်ကြောင်း၊ နန်းတွင်းမှ လိင်တူဆက်ဆံရေးသတင်းများကို သူ၏ရုပ်ပြောင်ပညာ ဖြင့် ဖော်ထုတ်ရခြင်း၌ ထူးထူးကဲကဲ အရသာတွေ့ရှိလေ့ရှိကြောင်း၊ ဟောစာတမ်းက ဆိုထားလေသည်။

“ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချ မခံရအောင် သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချမှု မပြုလေနှင့်။ သင်ပေးသော အတိုင်းအတာဖြင့်ပင် သင့်ကို ပြန်ပေး

လိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို သင်ရုတ်ချသောအရာသည် သင့်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်” ဟု ဟောစာတမ်းက နိဂုံးချုပ်ထားပါသည်။

စတုတ္ထဖြစ်ရပ်မှာ ကားတိုက်မိရာမှ ကျောရိုးအာရုံကြောပြတ်သွားသော ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများသည် ကလေး၏အသက်ရှင်ရေးကို သံသယဖြစ်ကြ၏။ သို့တစေ ကလေးကား အသက်ရှင်လာသည်။ သူ၏ပဉ္စမကျောရိုးဆစ်အောက်မှစ၍ အာရုံကြောများ သေသွားကာ လှုပ်ရှား၍ မရတော့ပေ။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကလေးမှာ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်နှင့်သာ သွားလာနေထိုင်ရတော့၏။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက် ခုနစ်နှစ်ကျော် ကြာသောအခါ ကလေး၏ မိခင်သည် ကေစီထံမှ ဟောစာတမ်းကို ရယူလေသည်။ ဟောစာတမ်းက ကလေး၏ အတိတ်ဘဝကို ဖော်ပြထား၏။ တစ်ဘဝမှာ အမေရိကန် တော်လှန်ရေးခေတ်ဖြစ်၍ ထိုစဉ်က သူသည် ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသော စစ်ဗိုလ်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် ထိုဘဝအတွေ့အကြုံမှ သေသပ်ခြင်း၊ ပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်း၊ အဆိုးထဲမှ အကောင်းကို ထုတ်ယူတတ်ခြင်းနှင့် လက်တွင်းရှိ အခွင့်အရေးကို အသုံးချတတ်ခြင်းဟူသော အရည်အသွေးကို ရရှိလာခဲ့သည်။

ယခုဖော်ပြခဲ့သော ဘဝမတိုင်မီ ယခင် တစ်ဘဝသည်ကား သူ၏ ရောဂါဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်အရေးကြီးသော ဘဝဖြစ်သည်။ သူသည် ရောမခေတ်က ရောမစစ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ခရစ်ယာန် အခြေခံမှုများကို လိုက်နာကြသူတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုကြည့်သာ ဝမ်းသာနေတတ်၏။ သူသည် တိရစ္ဆာန်ကျွေးကွင်းကြီးထဲ၌ လူများနှင့် သတ်ပတ်ပြီးနောက် ဟိုလူများ တိရစ္ဆာန်

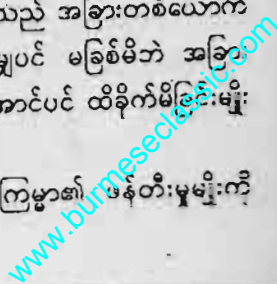
နှင့် သတ်ပတ်နေသည်ကို ကြည့်ရှုလည်း အရသာခံတတ်သူ ဖြစ်၏။

“ဤသူသည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်၍ ဝမ်းသာနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝတွင် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သူခံစားနေရကာ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခကို ပြန်၍ ရွှင်လန်းဝမ်းသာနေရပြန်၏။ သို့သော် ရည်ရွယ်ချက်ကား မတူပေ။ ထိုစဉ်က သူ လှောင်ပြောင်ခဲ့သော ရည်ရွယ်ချက်သည် ယင်းအချက်ကို ပြန်၍ ထေမိစေရန် သူ၏သန္တာန်၌ ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်ရပေမည်” ဟု ဟောစာတမ်းက ထုတ်ဖော်ထားလေသည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော အကြောသေရောဂါများ၊ တင်ပါးဆစ် တီဘီရောဂါ၊ ကိုယ်အလေးချိန်လွန်သည့်ရောဂါ၊ လိင်တူသံဝါသရောဂါ၊ ကျောရိုးနှင့် ကြွက်သားသေရောဂါတို့အနက် မည်သည့်ရောဂါမျှ ရောဂါရှင် မွေးကတည်းက ပါလာခြင်း မဟုတ်ပေ။ ယင်းအချက်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်၏။ ဖြစ်ရပ်တိုင်းတွင်ပင် ရောဂါဝေဒနာများသည် သို့မဟုတ် ဆင်းရဲဒုက္ခများသည် မွေးဖွားပြီးနောက် အသက်ခြောက်နှစ်မှ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဒနာတစ်ခုမှာ မော်တော်ကားတိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ရ၏။ သို့ရာတွင် သိသာမြင်သာသော ထိုအကြောင်း၏ နောက်ကွယ်တွင် ပို၍ နက်ရှိုင်းသော အခြားအကြောင်းရှိဟန် တူပေသည်။ အချို့သော မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ၌ တစ်ယောက်သည် အခြားတစ်ယောက်အသက်ရှင်ခြင်း၊ တစ်ယောက်မှ ခြစ်မိရုံမျှပင် မခြစ်မိဘဲ အခြားတစ်ယောက်မှာမှ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင်ပင် ထိခိုက်မိခြင်းမျိုးများ ရှိတတ်၏။

ဤသို့သော ထူးဆန်းသည့် ကံကြမ္မာ၏ ဖန်တီးမှုမျိုးကို

မတော်တဆ ဖြစ်ရခြင်းဟု လူသားတို့ ယူဆတတ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ကံတရားသည် အမှန်တကယ်ပင် အချိုးတကျ အကျိုးပေးတော့မည်ဖြစ်လျှင် မတော်တဆ ထိခိုက်မှုမျိုး၌ ရုတ်ချည်းဖြစ်ပေါ်လာသော ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး အကြားကပင် အတွင်းစိတ်၏ မသိမမြင်နိုင်သော စွမ်းအားများသည် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိကြကြောင်းက ဖော်ပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများက ညွှန်ပြနေဟန် ရှိပေသည်။

ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင် ပြစ်ဒဏ်ပေးမှုများ၊ ဆိုးကျိုးပေးမှုများသည် လှောင်ပြောင်ရယ်မောမှုမျိုးကဲ့သို့သော သေးဖွဲသည့် ကိစ္စမျိုးနှင့် အချိုးမညီမျှဟု အထင်ရောက်ဖွယ်ရာ ရှိစေကာမူ ပို၍ နက်ရှိုင်းစွာ စဉ်းစားကြည့်သောအခါ တရားမျှတမှုသည် ပို၍ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာတော့၏။ သူတစ်ပါး၏ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်မှုကို ရယ်သောသူသည် အခြေအနေနှစ်ရပ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချနေခြင်းမှာလည်း ထိုအခြေအနေနှစ်ရပ်အတွက် အဇ္ဈတ္တလိုအပ်ချက်ကို ထိုသူ သဘောမပေါက်သောကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

ပထမအချက်အနေဖြင့် သူသည် အသိလိမ္မာမဲ့သည့် အနိမ့်ကျဆုံးသောအသွင်ဖြင့်ပင် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲတိုးတက်ရန် ဖြစ်သည်။ လူ့အခွင့်အရေးကို အထင်သေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် သတ္တဝါတိုင်း၌ ရရှိသော တန်ဖိုးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျဆင်းအောင် ပြုလုပ်နေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသူများ ကျရောက်နေသော အခြေအနေသည် မည်မျှနိမ့်ကျနေသည်ရယ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေသည်ဆိုခြင်းမှာ အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ သူသည် အရယ်မောခံရသူတို့၏ လူရည်လူသွေးထက် သူ၏လူရည်လူသွေးက သာလွန်မြင့်မြတ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်ကို

ပင့်မြှောက်ကာ အခိုင်အမာပြုနေခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။ သရော်လှောင်ပြောင်ခြင်းဆိုသည်မှာလည်း အယုတ်ညံ့ဆုံးသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ပင့်မြှောက်ကာ အခိုင်အမာ ပြုနေခြင်းသာတည်း။

ထိုသို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပညာရှိတို့၏ ရှေးကျမ်းစာတစ်ခုမှ အဆိုအမိန့်အချို့ကို သတိရစေလေသည်။ သရော်လှောင်ပြောင်သူ၏နေရာ၌ မဆိုင်သောသူသည် အမှန်ပင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ထိုက်တန်ကြောင်းကို ဓမ္မကဗျာဆရာသည်...

“ငါသည် ငါ၏လျှာကြောင့် အဖြစ်မဖြစ်စေရန် ငါ၏နှုတ်ခမ်းများကို ပါးချပ်တပ်၍ ထားမည်” ဟု ဆုံးဖြတ်သောအခါ သူ၏ပင်ကိုယ်ဉာဏ်သည် စင်စစ်ဧကန်အမှန်သို့ရောက်ကြောင်းကို လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိမြင်စပြုခဲ့ကြရ၏။

“သင်က ဆုံးဖြတ်သော တရားနှင့် သင့်ကို ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့် သင့်ကို တရားအဆုံးအဖြတ်မခံရစေရန် သူတစ်ပါးကို မတရားမဆုံးဖြတ်ပါနှင့်” ဟူသော ဗျာဒိတ်ကျမ်းလာ ပညတ်တော်ကဲ့သို့သော စကားသည်လည်း ရုတ်တရက် ထင်ရှားလာတော့သည်။

၇၂၅

ဝေပန် သုံးသပ်ခြင်း

ကေစီ မှတ်တမ်းများကို စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာခြင်းဖြင့် ဆရာဝန်များ၊ စိတ်ကုပညာရှင်များ၊ စိတ်ပညာရှင်များနှင့် လူမှုရေး လုပ်သားတို့၏ လုပ်ငန်းခွင် မှတ်တမ်းအားလုံးကို စုပေါင်းထားသော ဖြစ်ရပ်များထက်ပင် ပိုမိုကျယ်ပြန့်၍ အမျိုးအစားလည်း ပိုမိုများပြားသော လူသား၏ ဒုက္ခဆင်းရဲမြင်ကွင်းကျယ်ကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရ၏။

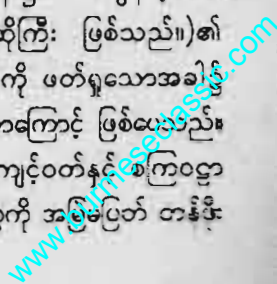
ဤသို့ ဆိုခြင်းမှာ ချဲ့ကားလွန်းသည့်သဘော သက်ရောက်ကောင်း သက်ရောက်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ချဲ့ကားခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ ဤနေရာ၌ လူသား၏ ဆင်းရဲဒုက္ခသည် ကုစားနည်း ကုစားဟန်နှင့် ဆက်စပ် ပတ်သက်ရုံမျှသာမဟုတ်မှတ် အတိတ်ကာလ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာပတ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့၍ မေ့ပျောက်နေခဲ့သည့် မကောင်းမှုများ၊ အမှားများ၊ မိုက်မဲမှုများ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့်လည်း ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေပေသည်။

ကေစီ မှတ်တမ်းများ၌ ကံဇာရာ၏ အဆိုးသဘောများက ပို၍ သိသာထင်ရှား၏။ အကြောင်းမူ ကေစီထံသို့ အကူအညီရရှိရေး အတွက် လာရောက်ကြသူတို့မှာ ပဓာနအားဖြင့် မကျန်းမာသူ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သူများသာ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ကျန်းမာနေသူသည် ဆရာဝန်ထံ သွားရန် အကြောင်းမရှိပေ။ အဆင်ပြေနေသူသည် ဘဝ၏အဆုံးစွန် ရည်ရွယ်ချက်ကို စောကြောမေးမြန်းဖို့ရာ အရေးကြီးသည်ဟု မယူဆပေ။

ထို့ကြောင့် ကေစီ ဟောစာတမ်းများအနက် အများစုကို ဆေးပညာရှင်များကဖြစ်စေ၊ စိတ်ပညာရှင်များကဖြစ်စေ၊ ဘာသာရေးသမားများကဖြစ်စေ။ ပြေရှင်းမပေးနိုင်သော အလွန်တိကျ၍ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ပုဂ္ဂလိက ပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့် လူအများအတွက်သာ ဟောထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများကို လေ့လာခြင်းသည် ဟောစာတမ်းပါ ဖြစ်ရပ်များတွင် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတို့၌ ဒုက္ခ၏ အရေးပါ အရာရောက်မှုကို ရှင်းလင်းစွာ ဟောပြောထားပါက လွန်စွာမှပင် စိတ်ပျက်အားလျော့ဖွယ်ဖြစ်နေပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဟောစာတမ်းများ၌ရှိသော စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်တွင် ဒန္တီ (Alighieri Dante = ၁၃ ရာစုနှစ် ကုန်ခါနီး၌ ပေါ်ထွန်းခဲ့သော အီတလီအမျိုးသား ကမ္ဘာကျော် ကဗျာစာဆိုကြီး ဖြစ်သည်။)၏ ငရဲကြီး ငရဲလေးများအကြောင်း လင်္ကာကြီးကို ဖတ်ရှုသောအခါ၌ ရရှိသော ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုမျိုးကို ပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများသည် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် စကြဝဠာကမ္ဘာလောကကြီးဆိုင်ရာ အညွှန်းများဖြင့် ဒုက္ခကို အမြဲမြဲပြတ် တန်းဖိ-

ဖြတ်ပေးလျက်ရှိ၏။ ထိုအချက်က ယင်းဟောစာတမ်းများကို လှေလာရာ၌ စိတ်သက်သာမှုကို ရစေလေသည်။ စိတ်သက်သာမှု ရစေရုံမျှ မက ထိုဟောစာတမ်းများသည် စိတ်ကို စွဲငြိစေ၏။ စိတ်အားတက်စေ၏။ ကြွစေ၏။ ခိုင်မြဲစွာ ယုံကြည်စိတ်ချစေပါသည်။

သို့ရာတွင် ကေစီ မှတ်တမ်းတွင် ပါဝင်သော ကံ၏အကျိုးပြု ဖြစ်ရပ်များသည် အားလုံး စိတ်မချမ်းမြေ့စရာနှင့် ဖြစ်မြဲသဘောကို ကျော်လွန်သည့် ဖြစ်ရပ်များချင်း မဟုတ်ချေ။ နောက်တွင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လမ်းညွှန်ချက်နှင့် ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ်များကို ဆွေးနွေးသည့်အခါ လူသား၏ အရည်အသွေး၊ ထူးခြားချက်များသည် အတိတ်ကာလတစ်လျှောက်လုံး အဖန်ဖန် ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ဘဝများတွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ကံများ၏ ဆုလာဘ်များဖြစ်ပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြုံရပေမည်။

အဆင်ပြေသော ပက်ဝန်းကျင်နှင့် ကျန်းမာသော ခန္ဓာကိုယ်တို့သည်လည်း ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးတရားများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့စေကာမူ ယောစာတမ်းများက ယင်းတို့၏ အခြေခံအကြောင်းရင်းသည် ကံတရားဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည့်အကြိမ်မှာ မများလှပေ။

ဟောပြောရန် ရရှိသော အချက်အလက်များ ရရှိမည့်အခြေခံသဘာဝများက သတင်းထောက်ကောင်း တစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် သတင်းကောင်းကို တန်ဖိုးရှိသော သတင်းဟု အသိအမှတ်မပြုဘဲ သတင်းဆိုးကိုသာ တန်ဖိုးရှိသော သတင်းဟု အသိအမှတ်ပြုသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိနေပေသည်။

ကေစီထံမှ ဟောစာတမ်းတောင်းသော လူများသည် ကံကောင်းခြင်းအတွက် ရှင်းလင်းချက်ရယူရန်မလိုဟု လူသား၏သဘာဝအရ ခံစားသိရှိကြပြီ ဖြစ်၏။ လူသားသည် ဤအချက်မှာ မိမိမွေးရာ

ပါ အခွင့်အရေးဖြစ်သည်ဟု ပဋိသန္ဓေပါ အသိအရပင် ခံစားသိရှိထားသည်။ လူသည် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျသောအခါ၌သာ သူ ဘာကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ကို မေ့မြန်းလေ့ရှိကြပါသည်။

ရုပ်ရည် ချောမောလှပပြေပြစ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်းသော ကံ၏ အကျိုးတရားပင် ဖြစ်လေသည်။ ယခုဘဝ၌ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ လှပတင့်တယ် ပြေပြစ်ခြင်းသည် အတိတ်ဘဝများက ခန္ဓာကိုယ်ကို ဂရုစိုက် ပြုပြင်မှုနှင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံတို့ကို ဂရုစိုက်ပြုပြင်မှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆနိုင်သည့် စကားလုံးများနှင့် ဟောစာတမ်းများက ရံဖန်ရံခါ ညွှန်ပြထားလေသည်။ လှပတင့်တယ်ခြင်းသည် အခြားသော ကံများကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောစာတမ်းက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖော်ပြထားသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရပေသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှန်မှာ နယူးယောက်မြို့မှ စံပြမယ်တစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုစံပြမယ်သည် သူ၏ထူးခြားစွာ လှပသော လက်ကြောင့် လက်သည်းညှပ်လုပ်ငန်းရှင်များ လက်သည်းဆိုးလုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ရတနာကုန်သည်များက သူတို့၏ ကြော်ငြာများတွင် သူမ၏ လက်ပုံကို ထည့်သွင်းကြော်ငြာကြသဖြင့် အခကြေးငွေအမြောက်အမြား ရရှိ၏။ သူမ ချောမောလှပခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကံကို သူမ၏ လက်ရှိဘဝမတိုင်မီ ဘဝက အင်္ဂလိပ်သီလရှင်ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုစဉ်က သူမသည် လက်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ရသော မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ အလုပ်များကို ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ဘဲ စိတ်စေတနာထက်သန်စွာဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လက်တို့မှာ ထူးထူးခြားခြား စွဲမက်နှစ်လိုဖွယ် လှပနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်သည် အလှအပ တောင့်တသူများအတွက် အားကျ အတယူစေသော ပုံစံပင် ဖြစ်၏။ ယင်းဖြစ်ရပ်က အားလုံး သော ကံတရားများသည် စည်းမျဉ်းတင်းကျပ်၍ ဖိညှပ်သော သဘော ရှိသည် မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သတိတရားရစေလေသည်။

ကံတရား၏ ကောင်းကျိုးသဘောပါသော ဖြစ်ရပ်များထက် ပြစ်ဒဏ်သဘောပါသော ဖြစ်ရပ်များက ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထဲတွင် ပို၍ စွဲနေတတ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်တွင် အများအားဖြင့် ရှုပ်ထွေး၍ စာရိတ္တ ပျက်စီးစေသော အယူအဆရှိသူများအတွက် စိတ်ထဲတွင် စွဲထင်နေရုံမျှသာမဟုတ်ဘဲ ထိုသို့ဖြစ်ရန် အမှန်လည်း လိုအပ်နေပေသည်။

အသိဉာဏ်ရှိသော လူသား၌ ဘဝအတွက် အသိဉာဏ်ပါသော စာရိတ္တအခြေခံ ရှိရပေမည်။ ပိုင်းခြားဝေဖန်စိစစ်၍ စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားသော သိပ္ပံနည်းကျ သဘာဝကိုသာ လက်ခံတတ်သည့် လူတို့၏ စိတ်များက သမားရိုးကျ တရားသေသဘောများကို လက်မခံတော့ပေ။ သို့ဖြင့် ရှေးအစဉ်အလာ အယူအဆများနှင့် အကောင်းဆုံးဟု မှတ်ယူခဲ့ကြသော အရာများသည် ကျိုးပျက်သွားကြပေပြီ။ သို့ရာတွင် ယင်းတို့နေရာ၌ အစားထိုးရန် သိပ္ပံနည်းကျ လက်ခံနိုင်လောက်သော အယူအဆသစ်များလည်း မရှိကြသေးပေ။

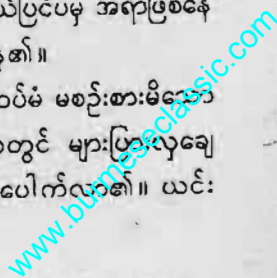
ကံတရားနှင့် တမလွန် နိယာမများကို လေ့လာသောအခါ လူသား၏ ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ရေး၌ အကျင့်စာရိတ္တ၏ ပဓာနကျ၍ အရေးကြီးပုံသည် အံ့ဩဖွယ်ရာ ထင်ရှားလာသည်။ ကေစီမှတ်တမ်းများအရ ကမ္မနိယာမ၏ စည်းမျဉ်းသဘောများကို ဤနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြနေခြင်းသည် တမလွန်အတွက် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ မဖြစ်စေသင့်ပေ။ စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ မဖြစ်စေသင့်ရုံမျှ

မက ဤသို့ ဖော်ပြခြင်းသည် မျှော်လင့်ချက်နှင့် အကောင်းကြည့်ဝါဒဘက်သို့လည်းကောင်း၊ လူသား၏ အလုံးစုံသော အမှုကိစ္စတို့၌ တည်ရှိနေသော တရားမျှတမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အသိဉာဏ် ယှဉ်သည့် ယုံကြည်မှုအပေါ်၌ အခြေတည် ဆန်းသစ်သည့် ဘာသာရေး ယုံကြည်မှုသို့ လမ်းညွှန်စေသင့်ပါသည်။

ကမ္မနိယာမအရ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသည် မျက်စိကွယ်ခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ပန်းနာရင်ကျပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါသေခြင်းတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကျိုးကိုပေးသည်။ ကာမကြူးခြင်းကြောင့် ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ စွဲကပ်ရ၏။ မိမိအကျိုးအတွက် သူတစ်ပါးအကျိုးကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည် ကိုယ်လက်အင်္ဂါသေခြင်း အကျိုးကိုပေးသည်။ ကမ္မနိယာမ၏ သိသာလွယ်သော၊ သိပ္ပံနည်းကျသော၊ ဘက်မလိုက်သော၊ သင့်လျော်သော လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုပုံစံများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်မှန်များ၌ အခြားမည်သည့် အဓိပ္ပာယ်မျှမရှိဟုဆိုတော့ ထိုဖြစ်ရပ်မှန်တို့သည် အနည်းဆုံး လူတို့ကို ကောင်းသောအမှုအကျင့်များ ပြုလုပ်ကျင့်ကြံအောင် လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်ပေသည်။

အနောက်တိုင်း အနွယ်ဝင်တို့အတွက် တမလွန်အယူအဆကို ကြားလျှင် ကြားချင်း လက်ခံဖို့ရာမှာ မလွယ်ကူပေ။ ယင်းအယူအဆသည် စောင့်ကြည့်သိရှိထားသော အတွေ့အကြုံ သို့မဟုတ် စောင့်ကြည့် သိနိုင်လောက်သော အတွေ့အကြုံနယ်ပယ်ပြင်ပမှ အရာဖြစ်နေသဖြင့် ယုံကြည်နိုင်စရာ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ မစဉ်းစားမိသော ယုံနိုင်စရာမရှိသည့် အရာများမှာ လူလောကတွင် များပြားလှချေသည်။ ဥတစ်လုံးမှ ဖားလောင်းကောင်လေး ပေါက်လာ၏။ ယင်း

ဖားလောင်းကောင်သည် ပထမတွင် ငါးဖြစ်လာပြီးနောက် ဖားဖြစ်လာသည်။ ပေါက်ဖတ်သည် သူ့ကိုယ်သူ ပိုးမျှင်ခြံထည်နှင့် လွှမ်းခြံထည်နှင့် လွှမ်းခြံပြီးနောက် အလွန်လှပသော လိပ်ပြာတစ်ကောင်အဖြစ်ဖြင့် ခြံထည်တွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဤသည်တို့မှာ တစ်ဘဝတည်း၌ပင် မူလရုပ်သဘောကို မပျောက်ပျက်စေဘဲ ရုပ်သွင်သဏ္ဍန်တစ်မျိုးသို့ မပြောင်းလဲနိုင်သည့်နည်း၏ အံ့ဩဖွယ်ရာ နမူနာများပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းတို့ကိုကား ကျွန်ုပ်တို့ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရကောင်းမှန်းမသိကြချေ။ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ပါက ယင်းတို့သည် လူ၏နာမ်ဝိညာဏ်က မူလသဘောမပျက်ဘဲ ရုပ်သွင်တစ်မျိုးကို ယူခြင်းထက်ပို၍ ဆန်းကြယ်ကောင်းမှ ဆန်းကြယ်ပေလိမ့်မည်။

သတ္တဝါတစ်ဦး မွေးဖွားလာပုံအဆင့်ဆင့်သည် အံ့ဖွယ်သရဲတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တဝါမွေးဖွားပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်ဟု မှန်ဘီလူးများက ကျွန်ုပ်တို့ကို မပြလျှင် ထိုမွေးဖွားပုံအဆင့်ဆင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ အလွန်သေးမွှားလှသော ထိုဆဲလ်ကလေးနှစ်ခုသည် အတူတကွ ပေါင်းစပ်ကြပြီးနောက် သင်္ချာဗေဒနိယာမအရ ဆဲလ်တို့ပေါင်းစပ်မှုအဆင့်ဆင့် ဖွားများလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မျက်စိ၊ နှုတ်ခမ်း၊ လက်၊ ခြေနှင့် ယင်းတို့ကို လမ်းညွှန်ရန် ဦးနှောက်များပါသော လူဆိုသည့် သတ္တဝါကို မွေးထုတ်လိုက်၏။ အကယ်၍သာ ဤအချက်ကို သေချာစွာ စဉ်းစားကြည့်လျှင် မယုံကြည်သူ ကုဋေပေါင်းများစွာတို့သည် ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားဖွယ်ရာရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘဝပေါင်းများစွာ ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်ခြင်းသည်တစ်ဘဝဖြစ်ခြင်းထက်ပို၍ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်စရာ မရှိပေ။

ပို၍အဆန်းတကြယ် ဖြစ်မှုလည်း မဟုတ်ပေ။
 “နှစ်ကြိမ်မွေးဖွားခြင်းသည် တစ်ကြိမ်မွေးဖွားခြင်းထက်ပို၍ အံ့အားသင့်စရာ မဟုတ်ပေ” ဟူသော စကားပင်။

ကေစီ၏ ဘဝဟောစာတမ်းများသည် လူ့စိတ်သဘာဝနှင့် လူ့ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ၌ အကြောင်းယုတ္တိရှိလှသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မယုံကြည်မှုများကို လျော့ပါးသွားစေပါသည်။ ဤမျှ ထူးဆန်းစွာ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက် ထိုအတူပင် ထူးဆန်းစွာ ဟောထားသော ဤအက်ဂါကေစီမှတ်တမ်းများကို အသိကျယ်ပြန့်မှုတစ်ခုမှ အခြားသော အသိများကို အသိကျယ်ပြန့်မှုတစ်ခုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို မြှင့်တင်ပေးသော ယာဉ်တစ်ခုအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုနိုင်ရာပေသည်။ ထိုဟောစာတမ်းများသည် ယင်းတို့၏ ထူးဆန်းမှုကြောင့်ပင် လေကဲ့သို့သော အရာများရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်သော ပစ္စုပ္ပန်ကမ္ဘာလောကကလေးထက် ပိုမိုကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ဘဝဘောင်ကြီးရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဘဝ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ရော်ရမ်းမှန်းဆခဲ့သည်ထက် ပိုမိုကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သင်ပြပေးနိုင်တန်ရာပေသည်။

ကံတရား၏ အကျိုးပေးဆိုင်ငံမှု

ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံတရားနှင့် ပတ်သက်သည့် ဖြစ်ရပ်များ၌ သိသာသော ထူးဆန်းသည့် အချက်တစ်ခုမှာ ကံ၏အကျိုးတရားသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ တစ်ဘဝဖြစ်စေ၊ နှစ်ဘဝ သုံးဘဝဖြစ်စေ ခြားပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကံတရား၏ အကျိုးပေးဆိုင်ငံမှု ဘာကြောင့်လိုသနည်း။ နံရံကို ပစ်လိုက်သောဘောလုံး ပြန်၍ ခုန်ထွက်လာသော လျင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကံတရား၏ အကျိုးပေးမှုသည် ဘာကြောင့် ချက်ချင်းမစ၊ သင့်သနည်း။

ထိုမေးခွန်းအတွက် အဖြေပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိဟန်တူပါသည်။ အဖြေတစ်ခုမှာ သတ္တဝါသည် သူ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကံတရားအတွက် အကျိုးပေးရန် သင့်လျော်သောကာလနှင့် ဒေသကို စောင့်ရမည်ဟူသော အဖြေပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သင့်လျော်သော အခွင့်အခါ မပေါ်မီ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာကောင်း ကြာပေမည်။ ထိုကြားကာလရာစုနှစ်များသည် တခြားသော အကျင့်စာရိတ္တဆိုင်ရာ

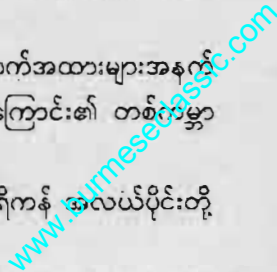
ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရေးအတွက် အသုံးပြုရန် ဖြစ်၏။ ထိုအမျိုးအစားဖြစ်သည့် အကျိုးပေးဆိုင်ငံနေသော ကံတရား၏ ပြယုဂ်ကောင်း တစ်ခုကို ပျောက်ကွယ်သွားသော အတ္တလန္တိတ်တိုက်ကြီး၌ တစ်ခါက နေထိုင်သွားကြသည့် သတ္တဝါများနှင့် ပတ်သက်သော ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းများ၌ တွေ့ရလေသည်။

သမိုင်း၊ ဘူမိဗေဒနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ သက်သေအထောက်အထားများပေါ်၌ အခြေခံ၍ အတော်အသင့် ကောင်းမွန်သော ရှာဖွေ စုံစမ်းမှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်စေကာမူကြီးမား၍ ရှေးကျသော ဤအတ္တလန္တိတ်တိုက်ကြီး သမုဒ္ဒရာရေပြင်အောက်၌ တည်ရှိနေမှုကို သိပ္ပံပညာရှင်များက မည်သည့်အခါမျှ အတည်လည်းမပြု၊ ငြင်းလည်းမငြင်းဆိုခဲ့ကြပါချေ။

မကြာခဏ အထောက်အထားပြုခဲ့ကြသည့် ဘူမိဗေဒဆိုင်ရာ သက်သေခံအချက်တစ်ခုမှာ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်၍ ချထားသော ကြေးနန်းကြိုးများ ပြတ်ကျပြီးလျှင် ရေအောက် ပေတစ်သောင်းအနက်၌ နစ်မြုပ်နေစဉ်အခါက ပြုလုပ်ခဲ့သော ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကြေးနန်းကြိုးများကို ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်သောအခါ ကြေးနန်းကြိုးများနှင့်အတူ ချော်မြုပ်အစအနများ ပါလာသည် တွေ့ကြရ၏။ ထိုချော်မြုပ်များကို မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးသောအခါ ရေမျက်နှာပြင်အထက်ရှိ ကုန်းမြေများပေါ်တွင် မာခဲခဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ သက်သေအထောက်အထားများအနက် အရေးအပါဆုံးအချက်မှာ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း အကြောင်း၏ တစ်ခုမှာ လုံးနှင့် သက်ဆိုင်နေမှုပင် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ အိဂျစ်နှင့် အမေရိကန် အလယ်ပိုင်းတို့

ကူးလူးဆက်သွယ်မှု ရှိကြပြီဟု မသိရသေးမိကာလတွင် ယင်းဒေသ နှစ်ခုတို့၏ ဘာသာစကားနှင့် ဗိသုကာပညာများ တစ်ထပ်တည်းနီးပါး တူညီနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အားလုံးကို ခြုံ၍ စဉ်းစားမည်ဆိုလျှင် သက်သေခံအထောက် အထားအားလုံးသည် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်လောက်အောင် မပြည့်စုံစေကာမူ ယုံကြည်စေနိုင်လောက်သော သဘောကား ရှိနေပေ တော့သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ အကယ်၍သာ ကေစီ မှတ်တမ်းများ ကို လက်ခံခဲ့လျှင် အတ္တလန္တိတ်တိုက် တည်ရှိခြင်းမှာ အလွန်သေချာ လှ၏။ ကေစီ မှတ်တမ်းများအရဆိုသော် မဟာပီရမစ်ကြီး (Great Pyramid = အီဂျစ်ပြည် ကိုင်ရှိမြို့၏ အနောက်ဘက်ရှိ ဆီဇာမြို့၌ တွေ့ရှိ၏။ အီဂျစ်ပြည်တွင် အကြီးဆုံး ပီရမစ်ဖြစ်၍ ဘီစီ ၂၉၀၀ ၌ ဘုရင် ခူဖူးက ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။) အတွင်းရှိ မဖွင့်ရသေးသော အခန်းများက ဤအတ္တလန္တိတ်တိုက်ကြီး၏ သမိုင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှု မှတ်တမ်း အပြည့်အစုံကို ဘစ်နေ့နေ့တွင် ဖော်ပြကောင်း ဖော်ပြ ပေလိမ့်မည်။ ဤမှတ်တမ်းများကို ဘီစီ ၉၅၀၀ လောက်တွင် နောက် ဆုံး တတိယအကြိမ် ရေလွှမ်းမိုးသည့် ဘေးကြီး ဆိုက်ရောက်ချိန်က အီဂျစ်သို့ ထွက်ပြေးလာသော အတ္တလန္တိတ်တိုက်သားများ ယူဆောင် လာကြကြောင်း ဟောစာတမ်းများ ဆိုထား၏။

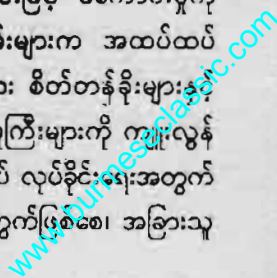
ကေစီသည် ဖလော်ရီဒါနယ် (Florida) မာယာမီ (Mi-ami) ကမ်းခြေနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဘီမီနီ (Bimini) ကျွန်းကို မြုပ် သွားသော အတ္တလန္တိတ်တိုက်ကြီး၏ တောင်ထိပ်တစ်ခုအဖြစ် ရည် ညွှန်းဖော်ပြထား၏။ ပင်လယ်ပြင်အောက် ဤနေရာ၌ အတ္တလန္တိတ် တိုက်သားတို့၏ အလွန်ကောင်းမွန်သော ဘုရားကျောင်း နမူနာတစ်ခု

ရှိ၍ ယင်းဘုရားကျောင်း၏ အမိုးခုံးကို နေ၏စွမ်းအင်ကို ဖမ်းယူရန် အထူးပုံစံထုတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ကျောက်သလင်းများဖြင့် ဆောက် လုပ်ထားကြောင်း ကေစီဟောစာတမ်း၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

ဟောစာတမ်းများအရဆိုသော် အတ္တလန္တိတ်တိုက်သားများ သည် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုရရှိပြီးသော သိပ္ပံပညာစွမ်းရည်ထက် များစွာ ပိုမိုမြင့်မားသော သိပ္ပံစွမ်းရည်ကို ရရှိခဲ့ကြ၏။ လျှပ်စစ်၊ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ လေကြောင်း သွားလာမှု၊ နေနှင့် အနုမြူတို့၏ စွမ်းအားကို အသုံးချမှုတို့မှာ အတ္တလန္တိတ်တိုက်သားတို့အကြားတွင် မြင့်မားစွာ တိုးတက်ခဲ့သည်။ သူတို့တွင် ယခု ကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသော အပူပေးရေး၊ လျှပ်စစ်မီးပေးရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အတတ် ပညာများထက် ပိုမိုကျွမ်းကျင်ပြည့်စုံသော အတတ်ပညာများ ရှိခဲ့ကြ သည်။

အဆိုပါ အချက်များကို အလေးအနက် သဘောထားသည် ဖြစ်စေ၊ မထားသည်ဖြစ်စေ၊ ယင်းအချက်အားလုံးသည် လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

အကယ်၍ အလေးအနက် သဘောထားလျှင် ဤနေရာ၌ သတိပြုစရာ အရေးပါလှသော အချက်တစ်ခုမှာ အတ္တလန္တိတ် တိုက်သားတို့သည် သူတို့လေ့လာသိရှိထားသော အလွန်ကြီးမားသည့် အင်အားများကို မှားယွင်းစွာ အသုံးပြုကြခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်မိလာကြကြောင်း ဘဝဟောစာတမ်းများက အထပ်ထပ် ဖော်ပြကြလေသည်။ သူတို့သည် လျှပ်စစ်အား စိတ်တန်ခိုးများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကြီးမားဆုံးသော အကျင့်ပျက်မှုကြီးများကို ကျူးလွန် ခဲ့ကြလေသည်။ အထူးသဖြင့် အတင်းဓမ္မအလုပ် လုပ်ခိုင်းရေးအတွက် ဖြစ်စေ၊ ကာမဆန္ဒ အာသာဖြေဖျောက်ရေးအတွက်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူ

များအပေါ်၌ စိတ်ညှို့ပညာမျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ကြပေသည်။

အကယ်၍သာ ယင်းအချက်ကို ကြောင်းရင်းမှန်အနေဖြင့် လက်ခံနိုင်ပါမူ ထိုရှေးဟောင်းတိုက်သားတို့၏ ဘဝအကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားမှုများကို လျှပ်စစ်ပညာ၊ သဘာဝလွန် သဘောတရားများနှင့် ဆိုင်သောပညာ၊ စိတ္တဗေဒပညာတို့ မထွန်းကားသေးသော ခေတ်များ၌ ကောင်းမွန် ပြည့်စုံစွာ ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးနိုင်ဦးမည် မဟုတ်ကြောင်းကို သဘောပေါက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက် အစားကြူးခြင်းကို ပယ်ဖျောက်မှု အောင်မြင်သည်၊ မအောင်မြင်သည်ကို နောက်ဆုံးစမ်းသပ်ခြင်းမှာ ထိုသူကို သူကြိုက်တတ်သော အစားအသောက်များဖြင့် ဝန်းရံထားပြီးလျှင် မျှတရုံသာ စား၊ မစား ကြည့်ရှုနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စွဲမက်စရာကောင်းသည့် မိန်းမလှများအကြားတွင် ထားသောအခါ ထိုလူသည် သွေးဆောင်ဖျားယောင်းမှုကို စိန့်အန်ထော်နီ (St. Anthony) (အေဒီ ၃၅၆ တွင် ခရစ်ယာန် ရဟန်းအဖွဲ့ကို စတင်တည်ထောင်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်သည်။) ၏ ခေါင်းမာလှသော စွဲမျိုးဖြင့် မတွန်းလှန်နိုင်လျှင် ထိုသူ့ကို သူ၏ ကာမဆန္ဒကို အောင်နိုင်သူမဟုတ်ဟု မဆိုနိုင်ပါချေ။

အလားတူပင် အဆင့်မြင့်လှသည့် အတ္တလန္တိတ်ခေတ် သိပ္ပံပညာကြောင့် ရရှိထားသော ကြီးမားသည့် တန်ခိုးအာဏာကို အလွဲသုံးစားပြုသူများသည် နောင်အခါတွင် အလားတူ တန်ခိုးအာဏာများကို ရရှိပြန်သည့်အခါ အပြုသဘောဖြင့် မှန်ကန်စွာ အသုံးမပြုနိုင်လျှင် ထိုသူတို့ကို တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်းနှင့် အာဏာမက်မောခြင်းကို ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သူများဟု မဆိုနိုင်ပါချေ။

သမိုင်း၏ တစ်ပတ်လည်လာသော တိုးတက်မှုက နှစ်ဆယ်

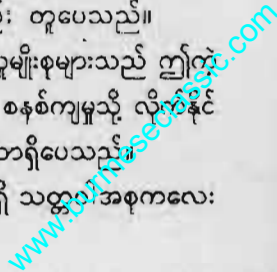
ရာစုနှစ်ကို အဆိုပါ ခေတ်မျိုးအဖြစ် ဖန်တီးပေးလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် အတ္တလန္တိတ်ခေတ်မှ လူသားအမြောက်အမြားပင် ဤခေတ်၌ လူဖြစ်လာကြကြောင်းကို ကေစီ မှတ်တမ်းများအရ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ လက်ရှိခေတ်၏ အံ့ဩဖွယ်ရာ စက်မှုပညာကို အသွင်နှစ်မျိုးဖြင့် နားလည်နိုင်ပေသည်။

ပထမအနေဖြင့် အတ္တလန္တိတ်ခေတ် အောင်မြင်မှုများကို သတိရမှတ်မိသူများ၏ ရဲရင့်၍ ထူးကဲစွာ ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သည့် ဉာဏ်စွမ်းကြောင့် ရရှိသည့်အကျိုးများအဖြစ် နားလည်နိုင်ပါသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် အဆိုပါသတ္တဝါများသည် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုနှင့် ယဉ်ကျေးအောင် ပြုပြင်ထားသည့် ရိုင်းစိုင်းရက်စက်မှုဆီသို့ သွေးဆောင်ဖျားယောင်းခြင်းကို တောင့်ခံနိုင်သည့် အရည်အချင်းကို ကြားကာလ ရာစုနှစ်များအတွင်း ရရှိသည်၊ မရရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရေးအတွက် စမ်းသပ်ကွင်းအဖြစ်ဖြင့် နားလည်နိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်လျှင် သင့်လျော်သော ယဉ်ကျေးမှုခေတ်ကို စောင့်ပို့လိုအပ်ချက်သည် ကံတရား၏ အကျိုးပေး ဆိုင်းငံ့ရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌ ပမာနအကြောင်းအချက် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။ ယင်းသို့ ကံတရားအကျိုးပေး ဆိုင်းငံ့ခြင်းမှာ သမိုင်း၏တစ်ပတ်လည်လာသော တိုးတက်မှုနှင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါတစ်ခုစီ တစ်ခုစီ၏ ဤကမ္ဘာပေါ်၌ လူဖြစ်ရမည့်ခေတ်၊ မဖြစ်ရမည့်ခေတ်သို့ တစ်လှည့်စီ မှန်မှန်ပြောင်းလဲနေမှုနှင့်လည်းကောင်း ဆက်စပ်နေဟန်လည်း တူပေသည်။

မြောက်မြားလှစွာသော လူများနှင့် လူမျိုးစုများသည် ဤကဲ့သို့ စကြဝဠာ သဘာဝအရ လူပြန်ဖြစ်ခြင်း၏ စနစ်ကျမှုသို့ လိုက်နိုင်ကြသည်ဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိတန်သည် လက္ခဏာရှိပေသည်။

သို့ရာတွင် သတ္တဝါအစုကြီးအတွင်းရှိ သတ္တဝါအစုကလေး

များ၏ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းနှင့် သတ္တဝါအစုကလေးများက အတွင်းရှိ သတ္တဝါတစ်ဦးစီ၏ ပြန်လည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်ပင် စက်ယန္တရားဆန်ဆန် မှန်မှန်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကြိုတင်ဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်ပေးမှု ကိစ္စသက်သက် မဟုတ်တန်ရာပေ။ ယင်းအချက်ကို ကေစီမှတ်တမ်းပါ စာပိုဒ်အမျိုးမျိုးက ညွှန်ပြလျက် ရှိ၏။ သတ္တဝါများနှင့် သတ္တဝါအစုများသည် ဆုံလည်တံခါး၏ အလိုအလျောက်စနစ်ကျနမှန်ကန်ခြင်းမျိုးဖြင့် လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြသည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအရာ၌ အခြားအရာများ၌ကဲ့သို့ပင် အလိုဆန္ဒ လွတ်လပ်မှု ရှိသဖြင့် သတ္တဝါတစ်ဦးစီ သို့မဟုတ် သတ္တဝါအစုတစ်စုသည် မိမိအလိုရှိလျှင် တစ်ချိန်ချိန်၌ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်ဖို့ရာ ရွေးချယ်နိုင်ပေသည်။

ဤသို့ဆိုပါမူ ယင်းအချက်က နောက်ထပ် ရှုပ်ထွေးမှုတစ်ခုကို ဖြစ်စေပြန်ပါသည်။ ယင်းရှုပ်ထွေးမှုမှာ အကယ်၍ အခြားသော သတ္တဝါတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် သတ္တဝါတစ်စုနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိမှာ အရည်အချင်းအချို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေဖို့ လိုအပ်လျှင် ထိုသတ္တဝါသည် အခြားသတ္တဝါများ လူအဖြစ် ရယူရန် ရွေးချယ်ထားသော အချိန်နှင့် ကိုက်ညီအောင် သူ၏လူ့အဖြစ် ရယူရေးကို နှောင့်နှေး ဆိုင်းငံ့ထားရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

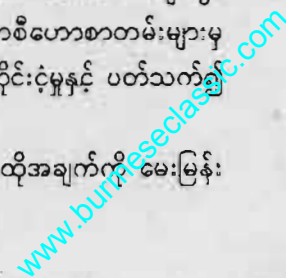
ထိုကဲ့သို့ ဆိုင်းငံ့ထားခြင်းသည် အချိန်ကာလလွန်စွာ ကြာမြင့်နေပါမူ သူသည် အခြားဘက်က ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရရှိရန် လုပ်ဆောင်ရေးအတွက် ထိုအချိန်အတွင်းမှာပင် လူ့အဖြစ်ကို ပြန်လည် ရယူရန် သင့်လျော်ကြောင်း တွေ့နိုင်ကောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့အားဖြင့် အကျိုးပေးရန် ဆိုင်းငံ့နေသော ကံတရားအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ထားခဲ့သော ဆန်းကြယ်သည့် အခြေခံ သဘာဝ ဖြစ်ပေါ်စေပါတော့သည်။

စင်စစ်မူ ဤသို့ ခြုံငုံ၍ ဆင်ခြင်ကြံဆချက်များကို သိပ္ပံနည်းကျ တိကျသေချာစွာ ပြုလုပ်နိုင်သည်ကား မဟုတ်ပေ။ ထိုအရာသည် ထိုသို့ဖြစ်သည်ဟူသော ကေစီ၏ ဟောစာတမ်းများ၌ ပြန်ကြံ၍ အထပ်ထပ် တွေ့ရသော အရိပ်ပြစကားများအပေါ်တွင် အခြေခံ၍ တင်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အကြောင်းအချက်များသည် ကံတရား၏ အကျိုးပေးဆိုင်ငံ့နေမှုကို ဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်ပေးသော ဗဟိန္ဒအကြောင်းသက်သက်ကိုသာ ညွှန်ပြသည်။ သို့သော် ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်ပေးသော အဓမ္မအကြောင်းများလည်း ရှိဟန်တူ၏။ ပို၍ အရေးမကြီးစေကာမူ တန်းတူလောက် အရေးကြီးသော အချက်တစ်ချက်မှာ ကံတရားကို ရင်ဆိုင်တွေ့ရှိဖို့ရာ အင်အားလိုအပ်သည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်ရေးရာဆိုင်ရာ အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်စေသော လိုအပ်သည့် အရည်အချင်းများ ရရှိရန်ကို သတ္တဝါအား အခွင့်အရေးပေးရပေသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကံတရား၏ တာဝန်သည် ကြီးပွားတိုးတက်ရေးထက် ဖျက်ဆီးရေးတွင် ပို၍အကျိုးသက်ရောက်လောက်အောင်ပင် လွှမ်းမိုးလာပေလိမ့်မည်။

ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားရသူ လူများစွာတို့သည် သူတို့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း အခြေခံကို အတိတ်ဘဝပေါင်းများစွာ အလွန်၌ တွေ့ရကြောင်းကို သူတို့၏ ကေစီဟောစာတမ်းများမှ လေ့လာသိရှိကြသဖြင့် ကံတရားအကျိုးပေး ဆိုင်းငံ့မှုနှင့် ပတ်သက်၍ သိလိုစိတ်ရှိခဲ့ကြပေသည်။

နောက်ပိုင်း ကံတရားတမ်းများတွင် ထိုအချက်ကို မေးမြန်း

စုံစမ်းကြသော လူအားလုံးပင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ခြေမသန်သည့် မိန်းကလေးအား ပေးသော အဖြေနှင့် ထပ်တူနီးပါး အဖြေကိုသာ ရရှိခဲ့ကြ၏။ အဆိုပါ မိန်းကလေးက...

“ဤသူသည် ရောမခေတ်မှ ပြုမူခဲ့သော ကံတရားကို ကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ပေးရန် အဘယ့်ကြောင့် ယခုဘဝအထိ စောင့်နေရပါသနည်း” ဟု မေး၏။

အဖြေမှာ...

“သူမသည် ယခင်က ယင်းသို့ ပြုလုပ်ရန် မစွမ်းဆောင်နိုင် သေးသောကြောင့်” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဤမစွမ်းဆောင်နိုင်မှုမှာ ဗဟိန္ဒကန့်သတ်ချက်ထက် အဖွဲ့စွမ်းရည်၏ ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း ရှေ့နောက်အစပ်စကားများက ထင်ရှား စေပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်နှင့် အခြားဖြစ်ရပ်များ၌ ကြားကာလ ဘဝများ ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်လျှင် ထိုဘဝတို့သည် ခိုင်မာ သော အရည်အချင်းကို ရရှိရေးအတွက် လိုအပ်သော အတွေ့အကြုံ များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါမည်။

ဥပမာပြရလျှင် ကားချင်းတိုက်မိရာမှ ဒဏ်ရာရခဲ့သော ဆယ့် ခြောက်နှစ်အရွယ်ကလေး၏ ဖြစ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်ဖော်ပြ ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်၌ ကံတရားတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကို ရှေးဟောင်းရောမတိုင်းပြည်၌ စိုက်ပျိုးပြုစုခဲ့ကြောင်း သတိပြုမိကြပေ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်တော်လှန်ရေးခေတ်၌ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုကြောင့် သူသည် သတ္တိရှိခြင်း၊ ပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်း၊ တွေ့ သမျှ ကြိုသမျှကို အကောင်းဘက်မှ ကြည့်နိုင်စွမ်းရှိခြင်းဟူသော အရည်အချင်းအချို့ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေသည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိခဲ့

သည်။ ဤသည်တို့မှာ ယခုဘဝတွင် ထိုကံတရား၏ အကျိုးဖြစ်သည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ခံရရေးအတွက် လိုအပ်သော အရည်အချင်းများ အဖြစ် ထောက်ကူခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် တမလွန် အယူအဆ၏ အခြေခံမူများကို အများလက်ခံလာကြပြီ။ ကမ္မဝါဒကို အရှေ့တိုင်း သားများ သဘောပေါက်သကဲ့သို့ အနောက်တိုင်းသားများလည်း အနည်းဆုံး အကြမ်းဖျင်းဖြစ်စေ သဘောပေါက်လာလျှင် အကျိုးပေး (ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး) ဆိုင်းငံ့နေသော ကံတရားသည် လူပေါင်းများ စွာတို့အတွက် စိုးရိမ်မှု၏ အခြေခံ အရင်းအမြစ် ဖြစ်လာကောင်း ဖြစ်လာပေမည်။ အတိတ်ဘဝက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု တစ်ခုခုသည် ဤဘဝ၌ဖြစ်စေ၊ နောက်လာမည့်ဘဝတစ်ခုခု၌ဖြစ်စေ၊ မျက်စိကွယ် သည့်အသွင်ဖြင့် အနာဂတ် ကြွေးဆပ်မှုကို တောင်းဆိုနိုင်သည်ဆို သော အချက်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်သည်မှာ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ တစ်ခုဖြစ်နေပေသည်။

စွဲလမ်းလွယ်သော စိတ်ကူးယဉ်မှု၌ ကျွန်ုပ်တို့ မသိနိုင်သော ကံတရားအကြွေးသည် ဒမော့ကလီ၏ ဓားကဲ့သို့ (Damoels = သည် ဘီစီ ၄-ရာစုနှစ်၌ ဆိုက်ရာကျူစ်) (Syracuse) နိုင်ငံကို အုပ်စိုးသော ဂရိတ်ဘုရင် ဒိုင်အိုနိုရပ် (Dionysious) ၏ နန်းတွင်း အမှုထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘုရင်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဒမော့ကလီ သိမြင်လာစေရန် သူ့ကို အလွန်ကောင်းမွန် မြိုင်ဆိုင်လှ သော ညစာစားပွဲ၌ ထိုင်စေ၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်တွင်မှ ဆံချည်တစ်မျှင် တည်းငြင့် ချည်နှောင်ထားသော ဓားတစ်ချောင်းကို ချိတ်ဆွဲထားစေ သည်။ ။ စကားချပ်) ခေါင်းပေါ်တွင် တွဲလဲဆွဲလျက် ပေါ်လာကောင်း ပေါ်လာပေမည်။

အောင်ခင်စိုး

သို့မဟုတ် လမ်းကွေ့အလွန်တွင် အသားစားတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ဝပ်လျက် စောင့်နေဘိသကဲ့သို့ စောင့်နေကြောင်း စောင့်နေပေမည်။ တမလွန်ဘဝမရှိဟု ယူဆသော ခေတ်၌ နတ်ဆိုးနှင့် ငရဲမီးတို့သည် စိတ်ကူးနှင့် ကြောက်နေရသည့်အရာများ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူပင် တမလွန်ဝါဒခေတ်၌လည်း အကျိုးပေး ဆိုင်းငံ့နေသော ကံတရား (ကောင်းကျိုး သို့မဟုတ် ဆိုးကျိုး)သည် စိတ်ကူးနှင့် ကြောက်လန့်နေရသည့်အရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

အပြစ်နှင့် ကံတရားတို့ကို ပယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အလားတူပင် ဖြစ်သည်။ တမလွန်အယူရှိသူများ အလိုအရဆိုသော် ယခု လက်ငင်းအကျိုးပေးသော ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံကိုဖြစ်စေ၊ အကျိုးပေးဆိုင်းငံ့နေသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယနှင့် အပရာပရိယဝေဒနိယကံတရားကိုဖြစ်စေ ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ပေးစရာ ကြွေးရှိသည်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သင်ယူစရာ သင်ခန်းစာရှိသည်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း တူညီ၍ သဘောအစစ်အမှန်အားဖြင့် မရိုးဖြောင့်သော စိတ်ထားပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိမိအတွက် ကျရောက်လာသော တာဝန်များ ရုပ်သဘောရှိသည်ဖြစ်စေ၊ နာမ်သဘောရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုတာဝန်နှင့် ပတ်သက်၍ လိမ်ညာလှည့်ဖြားတတ်သည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည် လေးစားမှုနှင့် မထိုက်တန်ပေ။

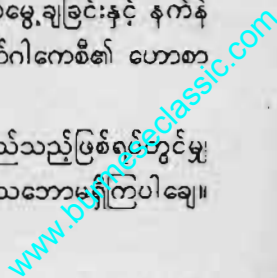
ထိုလိမ်ညာလှည့်ဖြားရန် ကြိုးစားမှု၌ စိတ်ဓာတ်က ပြောင်းကပြန် ဖောက်ပြန်မှုများ ပါဝင်နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကံတရားကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို ပရိယာယ်ဖြင့် ရှောင်လွှဲဖို့ရာ ကြိုးစားအားထုတ်သော သဘောသက်ရောက်သည်ဆိုသော အချက်ကို ထိုငြင်းပယ်မှုက ပြောင်းလဲ မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပေ။

သို့စေကာမူ ဤသို့ဆိုခြင်းမှာ အိပ်မေ့ကျ ညွှန်ကြားချက်ကို အသုံးမပြုသင့်ဟုဆိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ မဆိုသင့်ရုံမျှမက စိတ်စွဲကြီးမှုများနှင့် အပြစ်သည် စက်ယန္တရားသဘောရှိသည်ဟူသော ယူဆချက်များကို ဖြေရှင်းရာ၌ဖြစ်စေ၊ စိတ်သဘောထားအမှန်ကို ရှင်းလင်းဖော်ထုတ်ရာ၌ဖြစ်စေ ယင်းအိပ်မေ့ကျ ညွှန်ကြားချက်များမှာ လွန်စွာ အထောက်အပံ့ရလေသည်။

ထိုအကျင့်နှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားလောက်သော အပြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ရ၏။ ထိုဖြစ်ရပ်မှာ အခြားမဟုတ်ပေ။ အိပ်ရာထဲတွင် ဆီးသွားသောကလေးကို ကုသပျောက်ကင်းစေသည့် ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကိစ္စ၌ အပြစ်ကို သိနေသော အသိစိတ်ဆီသို့ အိပ်မေ့ညွှန်ကြားချက်ကို ပို့ပေးခဲ့၏။ အမှတ်လက္ခဏာ သဘောပါသော ပြစ်ဒဏ်ပေးမှုကို သူ့အား ခံရစေသောအရာမှာ မိမိကိုယ်ကို အသုံးမကျသူဟု ခံယူထားသော သူ၏ခံစားချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအပြစ်ရှိသော ခံစားချက်ကို ချေဖျက်ပစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ယင်းသို့ ချေဖျက်ပစ်လိုက်ခြင်းကြောင့် သူ၏ လူသားအပေါင်းအဖော်များအား ကူညီတတ်သည့်သဘောကို ဖော်ပြရန် သူ့ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူ၏ ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာအခြေအနေကိုရော ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးကိုပါ ပြောင်းလဲပစ်လိုက်နိုင်ပေသည်။

နာချေရောဂါ ဖြစ်ရပ်တွင်လည်း အိပ်မေ့ချခြင်းနှင့် နက်နဲသိမ်မွေ့သော ညွှန်ကြားချက်ကို ပြုလုပ်ရန် အက်ဂါကေစီ၏ ဟောစာတမ်းက ထောက်ပံ့ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ဖြစ်ရပ်မှန်နှစ်ခုအနက် မည်သည့်ဖြစ်ရပ်တွင်မျှ ကုသရန် ညွှန်ကြားချက်များကို ငြင်းပယ်ရန် သဘောမရှိကြပါချေ။

ငြင်းပယ်ရန် သဘောအလျဉ်းမရှိရုံမျှမက လူနာ၏ ကောင်းဂုဏ်ကို အခိုင်အမာ ပြုပေးခြင်းနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညီညွတ်သည့်သဘောကို သိသော အသိစိတ်များ ပေါင်းစပ်ပါဝင်ဖို့ပင် ညွှန်ကြားထားပေးသေးသည်။

အကယ်၍ စိတ်ကုဆရာများသည် ကံတရား၏ အခြေအနေနှင့် အကျိုးပေးမည် တက်ကဲဖြစ်နေသော ကံတရားကို သိနေသည့် အသိစိတ်၏ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းမှုကို ကုသလိုလျှင် အတိတ်က တာဝန်မကျေပွန်ခဲ့ခြင်းများကို ဝန်ခံခြင်း၊ ထိုတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်လိုသည့် ဆန္ဒကို ရိုးသားစွာ ဖော်ပြခြင်း၊ နာကံဆုံးတွင် ကံတရားစတင်အကျိုးပေးနိုင်စေရန် မရှိမဖြစ်သော အင်အားကို အခိုင်အမာ ပြုပြင်ပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးသည့် သဘောရှိပေသည်။

အကယ်၍ တမလွန်ဝါဒကို လက်ခံမည်ဆိုပါလျှင် လူသားမျိုးဇာတ်သည် နာမ်သဘောအားဖြင့် မရင့်ကျက်သေးသောကြောင့် လူသားတို့သည် အနာဂတ်ဘဝများတွင် မနှစ်မျိုးဖွယ်ရာသော ကံတရားတို့၏ အကျိုးပေးမှုကို မျှော်လင့်ရမည်ဆိုသည့် အချက်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ရာ လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ယင်းအချက်သည် ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် စိုးရိမ် ထိတ်လန့်မှု၏ အခြေခံအကြောင်းရင်း မဖြစ်သင့်ပေ။

ဤသို့ဆိုလိုရခြင်းမှာ အကြောင်းနှစ်ချက် ရှိပါသည်။ ပထမအကြောင်းရင်းမှာ...

“ယခုနေ့၌ ရှိနေသော မကောင်း၊ မသင့်သော အရာသည် ယနေ့အဖို့ လောက်ပေ၏” ဟူသော ရှင်မသဲခရစ်ဝင် (၆:၃၄) ၌ လာသောစကားသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုမရှိဘဲ အေးချမ်းစွာ နေခြင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်မဟုတ်ပေ။ ဘဝ၏ ဆင်းရဲ

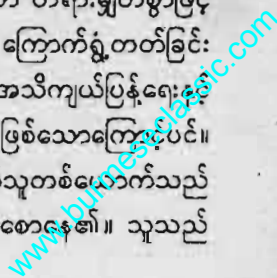
ဒုက္ခများသည် မည်မျှပင် ကြီးမားနေစေကာမူ ထိုဒုက္ခအသီးသီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး၏ ခွန်အားနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိရုံမျှသာ ဖြစ်ပေသည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချကာ တစ်ဘဝလုံး တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ နေထိုင်ခြင်းကိုလည်း ဆိုလိုပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မခံနိုင်အောင် ကြီးမားသည့် ကံတရားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မည်သည့်အခါမျှ ဆက်စပ်ပတ်သက်ခြင်း မရှိနိုင်ပေ။

ဒုတိယအကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံတရားကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ၊ အနာဂတ်၏ စိတ်မချရသော သဘောမှာကား ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အမြဲတစေ အတူရှိနေပေသည်။ အကယ်၍သာ အနာဂတ်ကာလတွင် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ကျရောက်နိုင်ကောင်းကျရောက်မည် ဘေးဆိုး၊ ကပ်ဆိုးကြီးများသည် အကြောင်းမဲ့ မတော်တဆဖြစ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကံတရားကြောင့်သာ ဖြစ်ပါမူ ယင်းကံတရားသည်လည်း တရားမျှတမှုကို အစဉ်အမြဲ အာမခံနိုင်လောက်အောင် အစီအစဉ်တကျ ပြုလုပ်ထားသည့် သဘာဝနိယာမ တစ်ခု၏ဆောင်ရွက်ချက်ကို ကိုယ်စားပြုပါမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှုများသည် ကြီးမားပြင်းထန်လာရမည်အစား လျော့ပါး၍ပင် သွားပေလိမ့်မည်။

လူသည် အနာဂတ် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်းမှာ နားလည်နိုင်သော သဘောဖြစ်၏။ သို့သော် တရားမျှတစွာဖြင့် သူ့ဆီသို့ ရောက်ရှိလာမည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်းမှာမူ မသင့်လျော်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသိကျယ်ပြန့်ရေးနှင့် ပညာပေးသဘောအနေဖြင့် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ကြွေးတင်နေသော ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူတစ်ယောက်သည် ထိုကြွေးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရေးကိုသာ စိတ်စောနေ၏။ သူသည်

လဆန်းရက်တွင် ကြွေးစာရင်း ရောက်လာသောအခါ ပေးဆပ်နိုင် သည့် အခြေအနေရှိစေရန် နေ့စဉ် ငွေရေး၊ ကြေးရေးကိစ္စများကို တာဝန်သိသိ ဂရုစိုက်လျက်ရှိ၏။

လွဲဖယ်မရအောင် အကြွေးစာရင်း ရရှိလာမည့်နေ့ကို တစ်လ လုံး ကြောက်ရွံ့စွာ စောင့်မျှော်မနေရပေ။ ထိုသို့ ကြောက်ရွံ့နေမည့် အစား သူသည် သူ၏ကြွေးဆပ်ရန် တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်အထိ သူ၏ကိုယ်အင်အား၊ ဉာဏ်အင်အားများ ကို အသုံးပြုပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မသိသော အတိတ်ဘဝများ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ချေးယူ ကောင်း ချေးယူခဲ့မည့် စာရိတ္တဆိုင်ရာ ကြွေးမြီများ၏ တိကျသော သဘာဝကို ကျွန်ုပ်တို့၏ နယ်ကျဉ်းစွာ သတ်မှတ်ထားသော အသိစိတ် ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ မသိနိုင်ကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း နှင့် ရိုးဖြောင့်သော လူတို့၏ အမှတ်အသားဖြစ်သော လိုက်လျော သဘောတူခြင်း ရှိသင့်ပါသည်။ ထိုအချက်က ပြန်လည်ပေးဆပ်လို သော ဆန္ဒသက်သက်ဖြင့် အတိတ်ကကြွေးများကို ပေးဆပ်ရန် ကျွန်ုပ် တို့ကို ကြိုးစားစေနိုင်ပါသည်။

ကံတရား၏ တည်ရှိခြင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် လိုက်လျော သဘောတူခြင်းထက် ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်သော သဘောပို၍ သက် ရောက်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ငြင်းပယ်ခြင်းသည် သံ သရာတစ်လျှောက်လုံးအတွက် အသိပညာရရေးထက် လက်ရှိဘဝ သာယာရေးကို လိုလားသည့်သဘောကို ဖော်ပြနေသောကြောင့်ပင်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများက ကံတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ယော နိသော မနသိကာရစိတ်ထား မွေးမြူရန် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် အကြံပေးထား၏။ အထူးညွှန်ပြသော အကြံပေးချက်မှာ...

အကယ်၍ မိမိ၏ ဘဝအတွေ့အကြုံကို မိမိ၏ ကာမဂုဏ် လိုက်စားရေး ကြီးကျယ်ခမ်းနားရေးနှင့် မိမိကိုယ်ကို မြှင့် မြှောက်ရေးအတွက် အသုံးပြုလျှင် ထိုသတ္တဝါသည် သူ၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းကို ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ တွေ့ကြုံရမည့် ကံတရားကို သူ့ဘာသာ ဖန်တီးခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှားတိုင်း စမ်းသပ်မှုတိုင်းနှင့် သွေးဆောင်မှု တိုင်းကို တွေ့ကြုံရာတွင် ယင်းတို့သည် နာမ်သဘောရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ရုပ်သဘောရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ယင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်ရာ၌ မိမိအလိုမဟုတ်၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ဖြစ်သည်ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် ချဉ်းကပ်သင့်ပေသည်။ ။

ဘုရားသခင် အလိုတော်ဟူသော စကားကို စကြဝဠာ၏ သဘာဝနိယာမမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြသော အလိုတော်အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ဆုတောင်းရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်ဝေါ်သော ဖခင်တည်းဟူသော ဝိညာဉ်တော်၏ အလိုတော်အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူ နိုင်ပါသည်။ ထိုစကားကို မည်သို့ပင် အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူသည်ဖြစ် စေ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ရောက်လာသော မည်သည့်ကံတရားကိုမဆို လိုက်လျောသဘောတူခြင်းနှင့် ယုံမှတ်ကိုးစားခြင်းသဘော ရှိသင့် ပေသည်။ ။

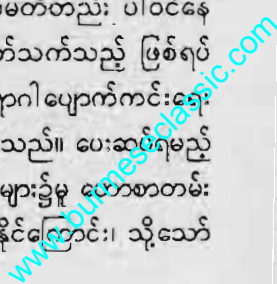
ကေစီ၏ ကျန်းမာရေးဟောစာတမ်းနှင့် ကံတရားပြဿနာ

ကံတရားကို ယုံကြည်မှုနှင့် ကံတရားကို ဂရုမပြု လျစ်လျူ။ ရှုမှုတို့အကြားတွင် စိတ်သဘောအရ လိုအပ်သော ဆက်စပ်မှုမရှိပေ။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ကမ္မဝါဒကို လက်ခံလျှင် ထိုသူသည် စကြဝဠာ၏မည်သည့်သဘာဝ နိယာမအပေါ်၌မဆို သဘောထားသကဲ့သို့ပင် ကမ္မဝါဒအပေါ်၌လည်း လိုက်လျောသဘော တူသော သဘောနှင့် ယုံမှတ်ကိုးစားသော သဘောထားရှိရပေမည်။ သို့ရာတွင် သူသည် မည်မျှလောက် လိုက်လျော သဘောတူ ရမည်ကို လည်းကောင်း၊ သူ့အပေါ်သို့ ကျလာသည့် ဖိညှစ်မှုကို မည်မျှလောက် လက်ခံရမည်ကိုလည်းကောင်း သိလိုစိတ်ဖြစ်ရုံမှတစ်ပါး မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ပေ။ ထိုပြဿနာသည် ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံတရားကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲနှင့် ပတ်သက်သည့် အခြေအနေတွင် အထူးသဖြင့် သိလာသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံတရားတွင်လည်း အခြားနေရာများမှာ လိုပင် ကေစီ ဟောစာတမ်းများသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေ သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် လက်တွေ့သဘော အရ တမလွန်ဝါဒ၏ အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တွေးဆချက် မေးခွန်းများကို တိကျထိမိသော အဖြေများ ပေးထား သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုမေးခွန်းနှင့် အဖြေများကို ကြည့်ပါဦး။ ကံတရားကြောင့်ဖြစ်သော ကာယိကဒုက္ခကို ခံစားနေရသော လူများ အတွက် မည်ကဲ့သို့သော ကုထုံးများကို ညွှန်ကြားပါသနည်း။ ယင်း တို့၏ ရောဂါပျောက်ကင်းရေးအတွက် မည်ကဲ့သို့သော မျှော်လင့် ချက်များ ပေးထားပါသနည်း။

အက်ဂါကေစီ၏ မှတ်တမ်းများ၌ ပါရှိသော ဟောစာတမ်း တိုင်းက ကံတရားကို ယုံကြည်လျှင် ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ခေါင်းငံ့ခံရမည် ဆိုသော အမြင်ကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်လိုက်၏။ ဟောစာတမ်းများ အားလုံး၌ မပြောင်းလဲဘဲ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ပါဝင်သောအချက်မှာ... “ဒါဟာ သင့်ကံတရားပဲ။ အခု ဒီကံတရားနဲ့ ပတ်သက်လို့ သင်လုပ်နိုင်တာက ဟောဒီမှာ” ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းမှတ်တမ်းများ၌ ပါဝင်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံးအချက်များအနက် တစ်ချက်မှာ ကုထုံးညွှန်ကြားချက် များတွင် ကံအကြောင်း ဖော်ပြချက်များ တသမတ်တည်း ပါဝင်နေ ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံနှင့်ပတ်သက်သည့် ဖြစ်ရပ် ပေါင်းများစွာ၌ ဟောစာတမ်းများသည် ရောဂါပျောက်ကင်းရေး အတွက် တိကျသော မျှော်လင့်ချက်ကို ပေးထားသည်။ ပေးဆပ်ရမည့် ကံကြွေး ပို၍ များပြားအားကောင်းသော ဖြစ်ရပ်များ၌မူ ဟောစာတမ်း များက အပြည့်အဝပျောက်ကင်းဖို့ မမျှော်လင့်နိုင်ကြောင်း၊ သို့သော်

လည်း ကြီးစားလျှင် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာနိုင်ကြောင်း ပွင့်လင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။ နောက်မှ ကုထုံးကို ဆက်လက်ဖော်ပြလေသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ လျှပ်စစ် အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ရောဂါကို ဆရာဝန်များက မျှော်လင့်ချက်ကင်းသော လေမြင်းရောဂါ (Scleriosis) ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြသည်။ သူသည် သုံးနှစ်ပတ်လုံး အလုပ်မလုပ်နိုင် ပေ။ လမ်းလျှောက်ဖို့ ကြိုးစားသောအခါတွင်လည်း မကြာခဏ လဲကျတတ်၏။ ဆေးရုံပေါင်းများစွာက သူ့ကို အခမဲ့ လူနာအဖြစ် လက်ခံကုသပေးကြရသည်။ ထိုအတောအတွင်း သူ၏ နှိုးညှပ်နှင့် သူမ၏ ငါးနှစ်အရွယ် သားကလေး၏ စားဝတ်နေရေးအတွက် စတိုး ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်တွင် စာရေးမအလုပ်ကို လုပ်နေရ၏။

သူသည် ဘဝဟောစာတမ်းကို မမေးသော်လည်း သူ၏ ကာယဟောစာတမ်း၌ သူ၏ရောဂါမှာ ကံအကြောင်းခံကြောင်း၊ သို့ သော်လည်း မျှော်လင့်ချက် မပျက်စေလိုကြောင်း ဟောစာတမ်းက ဆိုသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဒီမှာ ဒီခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အခြေအနေဟာ တမလွန်ဘဝအတွက် အရေးကြီးပါတယ်။ သို့သော်လည်း မျှော်လင့် ချက်တော့ မပျက်ပါစေနဲ့။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သင့်ကသာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် အကူအညီဟာ အနီးမှာတင် ရှိနေလို့ပါပဲ”

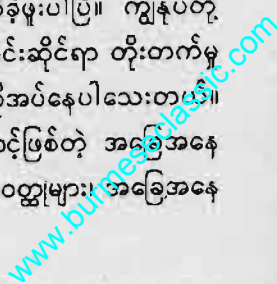
ထို့နောက် ထူးထူးခြားခြား လှပ၍ အားအပြည့်ပါသော စကားလုံးများဖြင့် ဟောထားသော ဟောစာတမ်းသုံးမျက်နှာခန့်ကို တွေ့ရ၏။ ဟောစာတမ်းတွင် ပထမဆုံး ဆေးပညာသုံး စကားလုံး များဖြင့် ရောဂါ၏ အခြေအနေကို ဖော်ပြထားသည်။ ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ရောဂါပျောက်ကင်းစေနိုင်သော အင်အားများကို

ဖော်ပြသည်။ ထိုမှဆက်၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏ ဤအခြေအနေသည် ကံ ကြောင့် ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူ၏စိတ်နေစိတ်ထားကို ပြုပြင်၍ သူ၏စိတ်သန္တာန်မှ မလိုမုန်းထားမှုများနှင့် ရန်ငြိုးသိုမှုများကို ဖယ် ရှားပစ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးမထားလေသည်။ အဆုံးတွင် စေ့စပ် သေချာသောကုထုံးအညွှန်းဖြင့် ဟောစာတမ်းကို နိဂုံးချုပ်ထားပါသည်။

တစ်နှစ်ခန့် ကြာသောအခါ ထိုသူသည် နောက်ထပ် ဟောစာတမ်းတစ်ခု ဟောပေးရန် စာရေးပြန်ပါသည်။ သူ၏စာ၌ သူသည် ဘာသာတရားကို ယုံကြည်အားကိုးလျက် ကုထုံးအညွှန်း အတိုင်း လိုက်နာကုသ၍ ရောဂါ သက်သာလာသည်ကို ချက်ချင်း သတိပြုမိကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သူ၏ရောဂါသည် လေးလခန့်မျှ ဆက်လက်၍ တိုးတက်သက်သာလာပြီးနောက်မူ လအတိုင်း အခြေ အနေ ပြန်ဆိုးလာပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ် အင်အားဆုတ်ယုတ်လာကြောင်း လည်း ဖော်ပြလေသည်။

သူသည် ကုထုံးအညွှန်း၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုထုံးကိုသာ လိုက်နာကုသ၍ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုထုံးကို ဂရုစိုက်ပုံမပေါ်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒုတိယအကြိမ် ဟောစာတမ်းက သူ့ကို မိမိစီးစီး လိုက်နာရန် တိကျသော စကားလုံးများဖြင့် ပြစ်တင်ညွှန်ကြားထား ခြင်း ဖြစ်၏။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဒီမှာ ဒီခန္ဓာကိုယ် ရှိနေပါတယ်။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ဟာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ထံ ရောက်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဒီခန္ဓာကိုယ်မှာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်မှု ရှိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း များစွာမှ လိုအပ်နေပါသေးတယ်။ ညွှန်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့အတိုင်းပဲ ဒါဟာ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသတ္တဝါဟာ အရာဝတ္ထုများ အခြေအနေ

များနှင့် ဘဝတူ လူသားများအပေါ်မှာထားတဲ့ သူ့စိတ်နေစိတ်ထားကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးရပါတယ်။ ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ပြုပြင်မှုအတွက် ရုပ်ဝတ္ထုတွေကို အသုံးပြုနေသမျှ သက်သာမှုတော့ ရခဲ့တာပါပဲ”

“သို့သော်လည်း ဒီသတ္တဝါဟာ နာမ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ အရာဝတ္ထုတွေကို ငြင်းပယ်သည်အထိ ဖြစ်လောက်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျေနပ်နေခြင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ အရေးထားခြင်းများ ဖြစ်လာပြီး သူ့ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထား မပြောင်းလဲတဲ့အခါမှာ မလိုမန့်ထားခြင်း၊ ရန်ငြိုးထားခြင်း၊ တရားမမျှတခြင်းနှင့် မနာလိုခြင်းများ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သည်းခံခြင်း၊ ကာလရှည်ကြာ ဆင်းရဲခံခြင်း၊ ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် ချစ်ခင်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ သိမ်မွေ့ခြင်း တရားများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်တရား တစ်စုံတစ်ရာ သူ့သန္တာန်မှာ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ယိုယွင်းနေတဲ့ အခြေအနေပျောက်ကင်းဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒီသတ္တဝါ ဘာအတွက် ရောဂါပျောက်လိုပါသလဲ၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဆာလောင်တောင့်တမှု အာသာကို ဖြေပျောက်ရအောင်လို့လား၊ သူ့ရဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှု ကြီးထွားလာအောင်လို့လား။ အဲဒါတွေအတွက်သာဆိုလျှင်တော့ သူဟာ ဒီအတိုင်းနေတာက ကောင်းပါတယ်”

“သူဟာ သူ့စိတ်ထားနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရင် ဒီလို ပြောင်းလဲမှုကို နှုတ်နှင့်ရော၊ ကိုယ်နှင့်ပါ ဖော်ပြရင်၊ ညွှန်ကြားထားတဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အရာများကို အသုံးပြုရင် အခြေအနေပိုပြီး ကောင်းလာတာကို သူတွေ့ရလိမ့်မယ်”

“သို့သော်လည်း ပထမဆုံး စိတ်ထား၊ နှလုံးထား၊ အကြံ

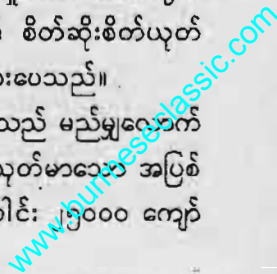
အစည်၊ ရည်ရွယ်ချက်များကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်။ သင့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဝိညာဉ်ကို မြင့်မြတ်သော ဝိညာဉ်တော်နှင့် မထုံမွမ်းရင် သင် စုဆောင်းရသမျှသော စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုမပါတဲ့ စက်ဆန်ဆန် ပြုလုပ်မှုမှန်သမျှဟာ လုံးဝ ပျောက်ကင်းမှုကို ဖြစ်စေနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး။ သင် လက်ခံမည်လား၊ ငြင်းပယ်မည်လား။ ဒါကတော့ သင့်အပေါ်မှာ တည်တယ်။ သင် မပြုပြင်ရင် တို့က ဒါအပြီးပဲ၊ အပြီးသတ် ဟောစာတမ်းပဲ...”

အထက်ပါ ဟောစာတမ်း၌ သတိပြုရမည့် အချက်မှာ ထိုသူသည် သူ၏ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် ဘဝရည်ရွယ်ချက်များကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲလျှင် ရောဂါပျောက်ကင်းရေးအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိသည်ဆိုသော အချက်ပင်။ ဟောစာတမ်းက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း စူးစူးစမ်းစမ်း မေးထားသည်မှာ...

“သင်သည် ဘာအတွက် ရောဂါ ပျောက်လိုပါသလဲ။ သင်၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆာလောင်တောင့်တမှု အာသာကို ဖြေပျောက်ရအောင်လို့လား၊ သင်၏တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှု ကြီးထွားလာအောင်လို့လား။ အဲဒါတွေအတွက်သာဆိုလျှင်တော့ သင် ဒီအတိုင်းနေတာက ကောင်းပါတယ်”ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ပွင့်လင်းလှသော ဤဟောစာတမ်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ်ယောက်၏ အနိုးအတန်မျှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုသက်သက်အတွက် ထက်ပို၍ မြင်သော သမားတော်ကြီးတစ်ဦး၏ စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်ပယ်ရှားရေး စာရိတ္တအမြင်ကို ကိုယ်စားပြုထားပေသည်။

ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်မျှလောက် အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်စီး၍ မည်မျှလောက်ပင် ယုတ်မာသော အပြစ်ရှိစေကာမူ ကေစီသည် သူ၏ ဟောစာတမ်းပေါင်း ၂၅၀၀၀ ကျော်

အနက် မည်သည့်ဟောစာတမ်းတွင်မျှ ရောဂါပျောက်ကင်းစေရန် ညွှန်ကြားချက်မပေးဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ မရှိချေ။

သူသည် အလွန်သနားကြင်နာတတ်သူ ဖြစ်စေကာမူ ရောဂါဝေဒနာသည် အကျင့်စာရိတ္တအနေဖြင့် ပြုပြင်ပေးသော သဘောရှိကြောင်း၊ ရောဂါ၏ အမြစ်အရင်းဖြစ်သော အကျင့်စာရိတ္တ ချွတ်ယွင်းမှုကို ပြုပြင်သင့်ကြောင်းကို ယခုကိစ္စမှာလိုပင် အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ မလွဲသာ မရှောင်သာ ထောက်ပြခဲ့ရပေသည်။ ရောဂါဝေဒနာခံစားရသူများသည် သူတို့စွမ်းနိုင်သမျှသော နည်းမျိုးစုံဖြင့် အကျင့်စာရိတ္တကို ပြုပြင်ရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဘဝသည် သူ၏ အဇ္ဈတ္တအားနည်းချက်ကို ပြုပြင်ရန် တင်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော အရိပ်အမြက်သဘောကိုလည်း နားလည် သင့်ပေသည်။

ခေတ်ပေါ် သိပ္ပံပညာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အံ့ဩလောက်သည့် ဆေးဝါးများသည် အခိုက်အတန့် သက်သာမှုကို ရကောင်းရစေမည်။ သို့သော် ကံတရား၏ အကျင့်စာရိတ္တဆိုင်ရာ လမ်းကြောင်းပေါ်ဦးကား ယင်းဆေးဝါးများသည် အာနိသင်ကင်းမဲ့ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အောက်ပါ မျက်စိကွယ်သော ဖြစ်ရပ်သည်လည်း ရှေ့နောက် ညီညွတ်သော ဤအတွေးအမြင်ကို ထောက်ခံသည့် ရာပေါင်းများစွာသော ဖြစ်ရပ်များထဲမှ အခြားပုံစံတစ်ခု ဖြစ်၏။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီမှာ အခြေအနေတွေကတော့ များသောအားဖြင့် ကံနှင့် သက်ဆိုင်နေပါတယ်။ အခြားသူများနှင့် ပတ်သက် ဆက်ဆံရာမှာ အကောင်းဆုံး စိတ်နေစိတ်ထားများကို ပိုပြီး ထားခြင်းဖြင့် ဤသူ၏ ဘဝအတွေးအကြံမှာ ခြားနားချက်တွေများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ

ပါလိမ့်မယ်”

“လက်ဦးမှာ သူ့ရဲ့ အသိအမြင်များစွာ မပြောင်းလဲသေးသော်လည်း စိတ်နေစိတ်ထား ပြုပြင်ပေးနိုင်သည်နှင့်အမျှ ရုပ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုတွေ ဖြစ်လာမှာကို တွေ့ရပါတယ်။”

“ကျောရိုးအဖွဲ့အစည်း အခြေအနေများ၊ ပါးစပ်နှင့် သွားဖုံး အခြေအနေများဟာ မျက်စိအခြေအနေနှင့် များစွာ ဆက်စပ်နေပါတယ်”

“ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသမျှဆိုလျှင် စိတ်ဓာတ်၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖော်ထုတ်ပေးဖို့နှင့် နေ့စဉ်ဘဝမှာ ခရစ်တော် စိတ်ဓာတ်များ သွင်းပေးဖို့ ပထမဆုံး ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။ ဒီနောက်တော့ ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် ချင်ခင်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ ကာလရှည်ကြာ အဆင်းရဲခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းများကို လေ့ကျင့်ပွားများရပါမယ်”

“ပြီးတော့ အရိုးဆုပ်နယ် ကုသမှု ပြုပေးပါ။ အထူးသဖြင့် စတုတ္ထ၊ တတိယ၊ ဒုတိယ၊ ပထမကျောရိုးဆစ်များနှင့် တတိယ၊ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ စတုတ္ထ လည်ကုပ်ရိုးဆစ်များကို ဆုပ်နယ်ကုသပါ။ ညွှန်ကြားထားသည့် အစဉ်အတိုင်း ဆုပ်နယ်ရပါမယ်။ ပြီးတော့ သွားဆီကို သွားတဲ့ အာရုံကြောများကို ပြုပြင်ပေးပါ။ နားရဲ့ နောက်ဘက်နှင့် ဆက်စပ်နေတဲ့ အာရုံကြောများကို အထူးအာရုံစိုက်ပြီး ပြုပြင်ပေးပါ”

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုလုံးကို ကြည့်လျှင် ရုပ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကံတရား၏ အခြေအနေများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးတွင် စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စရိုက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသည် မုချလိုအပ်သောအရာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဟောစာတမ်းက အလေးပေး ဖော်ပြထားသည်ကို ကျွန်ုပ်

တို့ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ကံတရား ရည်ရွယ်ချက်မှာ စာရိတ္တ ပညာပေး
ရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိရသောအခါ ကံတရား
ဆိုင်ရာ ကုသမှုသည် မည်မျှသာဘာဝကျ၍ ရှောင်လွှဲမရသော နည်း
လမ်းဖြစ်ကြောင်း သိမြင်လာပေလိမ့်မည်။

စင်စစ်မှာမူ ကံက ပြုပြင်ပေးသော 'အပြစ်သည်'သမိုင်း
မတင်မီခေတ် အယူသည်းသော လူသားတို့၏ နတ်ဘုရားများကို
ပြစ်မှားသော အပြစ်မျိုး မဟုတ်ပေ။ ဘာသာရေး တယူသန်သမားတို့
ယူဆသော အပြစ်မျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။ ဝိတိုရိယခေတ် လူများနှင့်
ပျူရီတန်များ ယူဆသော အပြစ်မျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။ အဟုတ်သော်
ကား စိတ်ဓာတ်ရေးဆိုင်ရာ 'အပြစ်'သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်
လောကလုံးအနေဖြင့် အဓိပ္ပာယ် ဖော်ဆောင်နိုင်သော စကြဝဠာ၏
သဘာဝနိယာမနှင့် ဆီလျော်သော 'အပြစ်'သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူအပ်သော အပြစ်
သည် တစ်ကိုယ်တည်း ဆန့်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် လူအများနှင့်
မဟုတ်ဘဲ ထူးခြား သားမွန်သူဟု ထင်မြင်ခြင်း၌ အခြေခံအားဖြင့်
တည်ရှိပေသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးပုံမှာ အမျိုးအစားများစွာ
ရှိပေသည်။ ယင်းအပြစ်သည် သူတစ်ပါး၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အလိုဆန္ဒ
ကို ဆန့်ကျင်၍ မခန့်မညားပြုခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ မိမိကိုယ်
ကို စချုပ်ထိန်းခြင်းနှင့် ဂရုမစိုက်ခြင်းတို့ကြောင့် မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်
ကို ဆန့်ကျင်၍ အကြမ်းပတမ်းပြုမှုခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။
မာနတရားနှင့် မိမိကိုယ်ကို သူတစ်ပါးနှင့် မတူမတန်သူဟု အထင်
ကြီးခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုအမှားမျိုးတို့သည် ပဓာနအမှားတစ်ခု
ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အရင်းခံကျသော အသိအမြင် အထင်
အမြင်မှားမှုတစ်ခုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မေလျော့ပေါ့တန်မှု

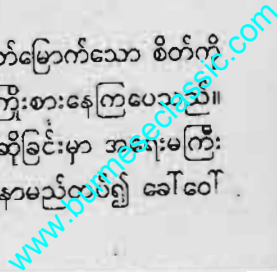
တစ်ခုကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အကြောင်းသော်ကား လူဆိုသည်မှာ စိတ်ပင် ဖြစ်၏။
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်ပေ။ လူသည် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို လူဟု ထင်
မှတ်သောအခါ စိတ်သည် လူဖြစ်ကြောင်း မေလျော့သွားရာမှ အပြစ်
ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူသည် ဤအမြင် မှောက်မှားမှုကို တိုက်ဖျက်ရပေ
မည်။ ယင်းကို တိုက်ဖျက် အောင်မြင်ရန် အသေချာဆုံးနည်းမှာ
စိတ်ကို လူနှင့် ထပ်တူ မှတ်ယူခြင်းတည်းဟူသော အပြုလုပ်ငန်းစဉ်
ဖြင့်သာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ယင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းဟူသော အဖျက်
လုပ်ငန်းစဉ်ဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိမိကိုယ်ကို စိတ်နှင့် ထပ်တူ
မှတ်ယူနိုင်သောအခါ သူသည် ဂေစီ ဟောစာတမ်းက ခရစ်တော်
စိတ်ဓာတ်ဟု ဖော်ပြသော လွတ်မြောက်စိတ်ကို ရရှိပေပြီ။

သို့သော် ခရစ်တော်စိတ်ဓာတ်ဆိုသည်မှာ ခရစ်ယာန်တို့နှင့်
သာ သက်ဆိုင်သော ဂုဏ်အရည်အသွေးကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။
ခရစ်ဆိုသည်မှာ ယေရှုဆိုသော လူသား၏ နာမည်မဟုတ်ပေ။ ခရစ်
ဆိုသော စကားလုံး၏ အနက်ရင်းမှာ 'အဘိသိက်သွန်းထားသောသူ'
ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ယင်းစကားလုံး၏ တိမ်မြုပ်နေသော စိတ်သဘာဝ
ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'လွတ်မြောက်သောစိတ်'ဟူသော အဓိပ္ပာယ်
ပင် ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသည် ထိုလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို ပိုင်ဆိုင်သူ
ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ပေသည်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ လူတို့သည် ဤလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို
ရရှိရေးအတွက် မပြတ်မသား ဝိုးတဝါးဖြင့် ကြိုးစားနေကြပေသည်။
သူတို့၏ ဆရာသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ အရေးမကြီး
ပေ။ ဤစိတ်ဓာတ်ကို မည်သည့်စကားပုံဖြင့် နာမည်တပ်၍ ခေါ်ဝေါ်

သည် ဆိုခြင်းမှာလည်း အရေးမကြီးပေ။ ဤလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို ရရှိရန်သာ အရေးကြီးပေသည်။

လွတ်မြောက်သော စိတ်ကို ရရှိခြင်းသည် ကံတရား၏ အကျိုးပေးခြင်းကို ချေဖျက်ပစ်လိုက်သော ကျေးဇူးတော်နိဿာမပင် ဖြစ်၏။ ဘာသာရေးစိတ်ဓာတ်သည် ကံတရား၏ အခြေခံအမြစ်အရင်း ဖြစ်သော ချွတ်ချော်မှားယွင်းမှုကို ဖျက်ဆီးသော အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖြင့် ကျေးဇူးတော် နိဿာမကို ပြည့်စုံစေလေသည်။

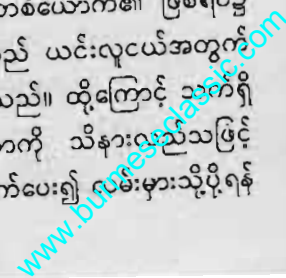
သို့သော် ဤလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို အပြည့်အစုံ ရရှိရန် မှာ လွယ်ကူသည် မဟုတ်ပေ။ ဟောစာအုပ်များ၌ ဆိုသည်မှာ...

“မှတ်ထားပါ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အားပါဝင်တဲ့ စိတ်ကို ရရှိဖို့ ဖြတ်လမ်းမရှိဘူး။ အဲဒီ စိတ်ဟာ သင့်စိတ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု သာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် ရလို့တဲ့ဆန္ဒသက်သက်နဲ့ အဲဒီစိတ်ကို မရနိုင်ဘူး။ နာမ်တရားရဲ့ လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်ကို မဏ္ဍိုင်ထားပြီး နာမ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ အမှန်တရားကို အသုံးမပြုဘဲ အဲဒီစိတ်ကို ရချင်လို့ မျှော်လင့်တဲ့ အလိုဆန္ဒဟာ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ ဒီအချက် ဟာ ပန်းတိုင်ကိုရောက်ဖို့ တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းပဲ။ အမြင် ပေါက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဂဏန်းတွေကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ နက္ခတ်တွေကို ဖတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘယ်လိုပဲပြောပြော ပရမတ္ထ သဘာဝကို လေ့လာရာမှာတော့ ဖြတ်လမ်းမရှိဘူး။ သူတို့ဟာ တိုက် တွန်း လှုံ့ဆော်မှုတွေကို တွေ့ကောင်း တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေက အလိုအန္တကို မစိုးမိုးနိုင်ပါဘူး။ မိမိအဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ ဘဝကို လေ့လာရပါတယ်။ သင်ဟာ ဘဝကို ဖြောင့်ချက်ပေးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ လေ့လာဖို့ပဲ”

တရားအားထုတ်ခြင်း ဆုတောင်းခြင်း၊ တရားကျမ်းစာ

လေ့လာခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် လူသားတို့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခြင်းများသည် စိတ်ဓာတ်ပြောင်းလဲစေရန် ဟောစာတမ်း များက မကြာခဏ ထောက်ခံထားသော နည်းလမ်းများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော် စစ်မှန်သော တိုးတက်မှုကို ရုပ်ဆန်ဆန် ပြုလုပ်ခြင်းအား ဖြင့် မရနိုင်ပေ။ စိတ်နှလုံး အပြည့်အစုံ မနူးညံ့၊ မသိမ်မွေ့လျှင် ပေါလ်၏ စကားဖြင့်ဆိုရသော် ဤအကျင့်များသည် အသံသာသော ကြွေးခေါင်းလောင်းကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မှန်ကန်သော မေတ္တာ စိတ်ထားမရှိလျှင် ထိုလုပ်ငန်းများသည် အနှစ်သာရအားဖြင့် တန်ဖိုး မရှိချေ။ စည်းကမ်းအနေဖြင့် ယင်းတို့သည် တန်ဖိုးရှိပေလိမ့်မည်။ စိတ်ကို အရိပ်အမြွက်ပြသော အင်အားများအနေဖြင့် ယင်းတို့သည် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိပေလိမ့်မည်။ အသိပညာပေး အစတွဲအကြံ များအနေဖြင့် ယင်းတို့သည် သတ္တဝါကို သင့်လျော်သော လမ်းပေါ်၌ စတင်လျှောက်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ယင်းတို့သည် သူငယ် တန်းအဆင့်ရှိသော လူပေါင်းများစွာကို တက္ကသိုလ်သို့ ချက်ချင်းပို့ မပေးနိုင်ချေ။ အားလုံးသောလူများသည် မှန်ကန်သော လွတ်မြောက် စိတ်၏ အနှစ်သာရဖြစ်သော သတ္တဝါအားလုံးအပေါ်၌ ထားအပ်သော ထိုမေတ္တာတရားကို တစ်ဘဝတည်း၌ ရနိုင်လောက်အောင် နာမ်တရား အနေဖြင့် ပြည့်စုံစွာ မတိုးတက်ကြသေးချေ။ ထို့ကြောင့် ကံတရား၏ ကြွေးမြီမှ လွတ်မြောက်မှုကိုလည်း မရနိုင်ကြသေးချေ။

အဆစ်ရောင်ရောဂါရှင် လူငယ်တစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်၌ အချက်အလက်ရရာဖြစ်သော မသိစိတ်သည် ယင်းလူငယ်အတွက် ဤအချက်မဖြစ်နိုင်ပုံကို သိရှိဟန် တူပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ရှိ သဘာဝ၏ အဖြစ်နိုင်ဆုံးသော သဘောကို သိနားလည်သဖြင့် ဝေဒနာရှင်ကို မှားယွင်းသော မျှော်လင့်ချက်ပေး၍ လမ်းမှားသို့ပို့ရန်

အလိုမရှိသော ဆရာဝန်၏ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကေစီက...

“ဤဝေဒနာရှင်သည် သက်သာရာ ရကောင်းရနိုင်ပါလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း လုံးဝ ပျောက်ကင်းနိုင်မည် မဟုတ်ပေ”ဟု ရှင်းပြလေသည်။

သို့စေကာမူ သူသည် ထိုရောဂါဝေဒနာရှင်ကို လက်မလွှတ် လိုက်ပေ။ ဤဖြစ်ရပ်နှင့် အခြားအလားတူ ဖြစ်ရပ်တို့၌ ကေစီသည် ကုသပျောက်ကင်းမှု ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေဒနာရှင်အား သူ၏ဒုက္ခကို အောင်နိုင်ရေးအတွက် တက်တက် ကြွကြွ ကြိုးစားလမ်းညွှန်နိုင်လောက်အောင် ရုပ်သဘောရှိသော ကုထုံး များကို ဆက်လက်ညွှန်ကြားပေးလေသည်။

စိတ်ရှည်ခြင်း၊ မဖြစ်မနေစိတ်ရှိခြင်း၊ ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းနှင့် နှိမ့်ချသော စိတ်ထား သို့မဟုတ် စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်၏ မည်သည့် အရည်အသွေးကမဆို ကံတရား၏ ကြွေးဖြစ်သော စာရိတ္တပြည့်စုံရေး အတွက် အနည်းဆုံး သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့်ပင်ဖြစ်စေ အထောက် အကူ ပြုသည်သာဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ကေစီ ဟောစာတမ်းများသည် ကံတရား၏ အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ မပြုလုပ်ဘဲ လည်စင်းခေါင်းငုံ့ ခံသော စိတ်ထားကို မဖြစ်ပွားစေရုံမျှမက အရေးပါ၍ အင်အား ကောင်းသော လုပ်ဆောင်ရေးစိတ်ထားကို တိုးပွားစေသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

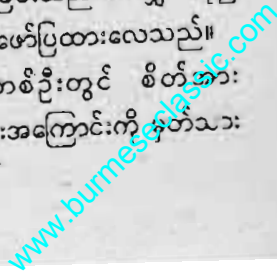
ကုသမှု၏ အရေးကြီးသော အခြားအချက်တစ်ချက်မှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။ ဟောစာတမ်းများသည် ဝေဒနာရှင်တို့၏ ရောဂါ ဝေဒနာ အတိုးအဆုတ် အခြေအနေအလိုက် သူတို့ကို အကြံဉာဏ်ပေး ရန် လိုအပ်ကြောင်း အမြဲတစေ သိရှိ၏။ ဟောစာတမ်းများသည်

ဤကဲ့သို့သော စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ ကုသနည်းများကို သဘောမပေါက် သော ဝေဒနာရှင်များအားဖြစ်စေ၊ ဤနည်းလမ်းများနှင့် မသင့်လျော် သော ဝေဒနာရှင်များအားဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ ကုသနည်းများကို မညွှန်ကြားပေ။

ကေစီ၏ ကာယဟောစာတမ်းများစွာကို နှိုင်းယှဉ် လေ့လာ သောအခါ အချက်အလက်ရရာဖြစ်သော အသိစိတ်သည် ဟော စာတမ်း လာရောက်တောင်းခံသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး၏ ယုံကြည်မှု အကန့်အသတ်ရှိပုံကို သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့် ဝန်ခံထားကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

များစွာသော ဖြစ်ရပ်များ၌ အချို့သော ဝေဒနာရှင်များ၏ ရောဂါများသည် စိတ်ဓာတ်ရေးရာ ကုသမှု ညွှန်ကြားချက်သက်သက် ဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ကြောင်း ဟောစာတမ်းများက ယုံကြည်ဟန်တူပေ သည်။ ဤသည်မှာ ညွှန်ကြားချက်၏ အံ့ဩလောက်သော စွမ်းပကား နှင့် မသိစိတ်၏ လိုက်နာမှု ဖြစ်ပေသည်။ ရောဂါဝေဒနာတူသော အခြားဖြစ်ရပ်များ၌မူ ဝေဒနာရှင်ကို ဤနည်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေ နိုင်ဟန် မတူပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဒနာရှင်၏ အသိဉာဏ် နည်းမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မယုံကြည်မှုကြောင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ရုပ်ဝါဒ အစွဲသန်မှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက် တိကျသော ရုပ် ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုသမှုများကို ထောက်ခံပေးခြင်းသည်သာလျှင် ပို၍ အဆင်ပြေကြောင်း ဟောစာတမ်းများက ဖော်ပြထားလေသည်။

ဤနေရာ၌ ဟိန္ဒူယောဂီကြီးတစ်ဦးတွင် စိတ်အား ထက်သန်လှသော တပည့်ယောဂီငယ်တစ်ဦးအကြောင်းကို နှုတ်သား သင့်ပေသည်။

ထိုတပည့် ယောဂီလေးသည် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်များရစေနိုင် သည့် အခြေခံ ကျင့်စဉ်များကို ဆရာထံမှ သင်ယူပြီးနောက် ဆိတ်ငြိမ် ရာ တစ်နေရာသို့သွား၍ အားထုတ်လေသည်။ ဆယ်နှစ်ကြာမျှ အား ထုတ်ပြီး၍ ဆရာထံသို့ ပြန်လာသောအခါ ဆရာယောဂီကြီးက...

“ဆယ်နှစ်ပတ်လုံး သင်ဘာတွေ လုပ်နေခဲ့သနည်း”ဟု မေးလေ၏။ တပည့်က...

“ရေပေါ်၌ လမ်းလျှောက်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို မည်သို့ ထိန်းချုပ်ရမည်ကို လေ့လာနေခဲ့ပါသည်”ဟု ဖြေကြားသည်ကို ကြားရ သောအခါ ဆရာယောဂီကြီးက...

ငါ့တပည့်နယ်၊ မင့်အချိန်တွေ ပြန်းသွားတာ ဆရာ နှမြော လိုက်လေကွယ်၊ ငွေစကလေးနှစ်ပဲပေးရုံနဲ့ ကူးတို့သမားက မင်းကို ဟိုဘက်ကမ်းရောက်အောင် အသာကလေး ပို့ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာများ မင်း မသိလေရောသလား”ဟု စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းစွာ ပြောလိုက်လေ သည်။

စိတ်တန်ခိုး စွမ်းအားများ ရရှိရေးအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့လာ အားထုတ်နေသော လူမျိုးတစ်မျိုးက ပြောပြသော အဆိုပါ ပုံပြင်၌ ရောဂါကုသရေးတွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုထုံးကုနည်းအားလုံး ကို လက်မခံသော လူများ ချင့်ချင်ချိန်ချိန် စဉ်းစား ဆင်ခြင်သင့် သော နေ့စဉ် လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ ပိုင်းခြားဝေဖန် သိမြင်တတ်သည့် အသိဉာဏ်အား ပါဝင်ပေသည်။

ပို၍သေချာအောင် ပြောရလျှင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုသမှု သက်သက်မျှဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းစေရန် ကြိုးစားအားထုတ်မှုမှာ ချီးမွမ်းဖွယ် ဖြစ်သည်သာမက ခွန်အားကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ စိတ်သည် များစွာသော ရောဂါဝေဒနာတို့၏ အခြေခံအကြောင်းရင်း

ဖြစ်သည့် နည်းတူ ရောဂါဝေဒနာတို့ ပျောက်ကင်းရေးအတွက် အခြေခံအကြောင်းရင်းလည်းဖြစ်သည်ဟု လူအများ နားလည်သဘော ပေါက်စေရေး၌ လွန်စွာ အထောက်အကူ ဖြစ်လှပေသည်။

သို့ရာတွင် အခြေအနေ တစ်ရပ်သည် နာမ်တရား၌ အခြေခံ သည့် အချိန်အခါ ရှိသကဲ့သို့ မည်သည့်အပေါ်၌ အခြေခံသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်ကို ကုခြင်းထက် ရုပ်ကိုကုသခြင်းသာလျှင် အကျိုးပြီးစီးနိုင်သော အချိန်အခါများလည်း ရှိပါသည်။

ဤအချက်ကို ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ဆေးပညာက အသိ အမှတ်ပြုသကဲ့သို့ ပရမတ္ထသဘာဝ လေ့လာရေး ပညာကလည်း အသိအမှတ်ပြုရန်မှာ အရေးကြီးပေသည်။

ကေစီ ကုသနည်း အတွေးအမြင်၏ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အခြားအချက်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဟောစာတမ်းများက ကုထုံးတစ်ခု သည် အခြားကုထုံးတစ်ခုထက်ပို၍ ဘာသာရေးဆန်သည်ဟု မယူဆ ပေ။ ကုထုံးအားလုံး၌ ရောဂါပျောက်ကင်းစေနိုင်သော အခြေခံ အင်အား ရှိကြသည်ချည်းဖြစ်ကြောင်း မှတ်ယူလေသည်။

မခံသာအောင် ကျောအောင့်ဝေဒနာကို ခံစားနေရသော အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်သည် ရုပ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ပြုပြင်မှုကို လုပ် သင့်သလား။ သို့မဟုတ် ညီညွတ်ရေး ဂိုဏ်း (Unity)၏ စိတ်ဓာတ် ဆိုင်ရာ ကုသမှုကို အားကိုးသင့်သလားဟု ကေစီက စုံစမ်းမေးမြန်း သည်။ ဟောစာတမ်းက သူ၏အမေးကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေ လိုက်၏။

“ဤရောဂါသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုသမှုဖြင့် လုံးဝကောက် နီးပါး ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ သို့သော် အခြေအနေကို အရှိအတိုင်း ရင်ဆိုင်ရပါမည်။ ပို၍နာလာလျှင် ရုပ်ခန္ဓာလိုအင်နှင့် ကိုက်ညီသော

ကုသမှု သို့မဟုတ် ပြုပြင်မှုကို ပြုလုပ်ပါ။ အမှန်တကယ် ခြားနားမှု ကား မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုသမှုနှစ်မျိုးလုံး၏ ကောင်း ခြင်းဂုဏ်သည် တစ်ခုတည်းသော အခြေခံအမြစ်အရင်းမှ လာသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကုသမှုနှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အချို့ယုံကြည် ယူမှတ် သကဲ့သို့ အချင်းချင်း မဆန့်ကျင်ပါ။”

“ဘုရားသခင်သည် လူအားလုံးကို အတူတူ ကုသခဲ့သလား။ တချို့ကို စက်ယန္တရားဆန်ဆန် ကုသခဲ့သလား။ အခြားသူများကို တစ်ဆင့်စကား ကမ်းလှမ်းဖို့ရာ ပြောကြားခဲ့သလား။ အခြားသူများ အတွက် ကိုယ်တိုင်ပြောစကားကို အသုံးပြုခဲ့သလား။ သင်၏ဘုရား သခင်သည် တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်သည်ဟူသော ဤအခြေခံမှုကို မှတ်ထားပါ။”

“စိတ်လောက၊ ရုပ်လော၊ ဝိညာဉ်လောကတိုင်း၌ ထိုတစ်ဦး တည်းနှင့် ထပ်တူဖြစ်အောင် ညှိပေးရသည်။ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ၌ ယင်း၏ ဂုဏ်အရည်အသွေးနှင့် ကန့်သတ်ချက်အသီးသီး ရှိကြ၏။ တစ်ဦးတည်းသောသူ၌သာလျှင် ပြည့်စုံသော တစ်ထပ်တည်း တူညီ မှု ရှိပေသည်။”

ပစ်စပတ်မြို့ (Pittsburgh) မှ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး အဆစ်ရောင် ရောဂါ စွဲကပ်နေခဲ့သော သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်သည် ရုပ်ကို ကုသရေးထက် စိတ်ကိုကုသရေးဘက်သို့ တိမ်းညွတ်နေခဲ့၏။ ထိုသူ ကို သွေးလှည့်ပတ်မှု သွက်လက်စေ့ရန် ရေကုထုံး (Hydrotherapy Treatments) နှင့် ခရမ်းလွန် ရောင်ခြည်ကုထုံး (Ultraviolet Ray Treatment) တို့ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

“အားလုံးသော ပျောက်ကင်းမှုများကို သင်၏ ကိုယ်တွင်း သန္တာန်၌ပင် ပြီးမြောက်စေနိုင်၏။ ပျောက်ကင်းမှုအားလုံးသည် တန်ခိုး

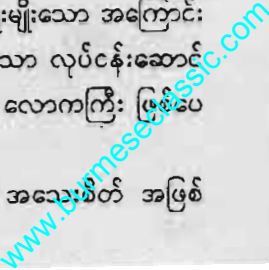
ရှင်အထံမှာလာခြင်း ဖြစ်၏။ သင်၏ ရောဂါကို ဘယ်သူ ကုသ၊ သလဲ၊ ဝကြဝဠာတစ်ခုလုံး၏ အရင်းအမြစ်က ကုသသည်။”

“အားလုံးသော ကုထုံးများရရာ အရင်းအမြစ် အမျိုးမျိုး သည် တစ်ခုတည်းသော အရင်းအမြစ်မှ လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကုထုံး ကို အသုံးပြုခြင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ပရမာဏုမြူးကလေးများကို နှိုးဆွပေးရန်သာ ဖြစ်၏။ ဆဲလ်တိုင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ စကြ ဝဠာကလေးတစ်ခု ဖြစ်၏။”

“ခန္ဓာကိုယ်၌ အကျိုးသက်ရောက်စေသော အရှိန်အဝါသည် ဆေးဝါးမှ လာသည်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်ကုထုံးကို အသုံးပြုမှုမှ လာသည် ဖြစ်စေ၊ ရေကုထုံးမှ လာသည်ဖြစ်စေ၊ အခြားမည်သည့်အရာမှပင် လာလော၊ ထိုအရှိန်အဝါတို့သည် အသက်ဓာတ်တည်းဟူသော တစ်ခု တည်းသော အရင်းအမြစ်မှလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။”

ကေစီ၏ ရောဂါပျောက်ကင်းရေး အဖိတွဲအခေါ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားအချက်တစ်ခုကိုလည်း ဤနေရာမှ ဖော်ပြရပေဦး မည်။ အကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အားလုံးသော အကြောင်းရင်း များသည် အဆုံးစွန် ပြည့်စုံသော အနက်အဓိပ္ပာယ်အနေဖြင့် စိတ် တွင်း၌ ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တို့၏အသက်ရှင် တည်နေ ကြသော လောကမှာ ရုပ်သဘာဝတွင် ဤမျှနစ်မြုပ်နေသော လောက၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့နှင့် ဤမျှဆက်စပ်ပတ်သက်နေသော လောက၊ ကျွန်ုပ်တို့ပြုမှုဆောင်ရွက်နိုင်ကြ၍ အမျိုးမျိုးသော အကြောင်း တရားတို့၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ခံကြရသော လုပ်ငန်းဆောင် တာ အမျိုးမျိုးနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသော လောကကြီး ဖြစ်ပေ သည်။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝ၌ အသေးစိတ် အဖြစ်

အပျက်ကလေးများအထိ ကျွန်ုပ်တို့၌ ဖြစ်သမျှကို စိတ်အကြောင်းခံသည်ဟု အတင်းအကျပ် ယူဆကြပါမူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖော်ပြပါကဲ့သို့သော ကောက်ချက်ကို မလွဲမရှောင်သာ ချရပေလိမ့်မည်။ သေချာစွာ ဆိုရပါမူ ဤရှင်းပြချက်သည် မည်မျှပင် အတွေးခေါင်သည် လက္ခဏာရှိစေကာမူ အမှန်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းများ၏ သက်သေခံချက်အရ ဤလောကကြီး၌ မမြင်ရသော အားများနှင့် ဆွဲဆောင်မှုလမ်းကြောင်းများမှ များစွာသော အကြောင်းတရားတို့ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်ဖြစ်ရာ ယင်းသို့ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ဤကဲ့သို့သော ဖြစ်နိုင်သည့် သဘောကို ငြင်းပယ်သင့်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မထင်မှတ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကေစီသည် ရုပ်သက်သက် အခြေအနေအတွက် ရုပ်သက်သက် ကုထုံးကိုလည်းကောင်း၊ အဆိပ်အတွက် အဆိပ်ဖြေဆေးကိုလည်းကောင်း၊ သွေးစုခဲသော ရောဂါအတွက် အပူပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲ လိုအပ်သူများအား နေရာဒေသပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရန်ကိုလည်းကောင်း မကြာခဏ ညွှန်ကြားခဲ့ပေသည်။

ကေစီ ဟောစာတမ်းပါ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုထုံးများသည် အကြောင်းရင်းကို မစဉ်းစားနှင့်ဦးတော့ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှပေသည်။ ကံတရားအကြောင်းခံသော ရောဂါများအတွက် ကုထုံးများနှင့် ကံတရားအကြောင်းခံသည်ဟု ဖော်ပြထားသော ရောဂါများအတွက် ကုထုံးများကို သီးခြားလေ့လာရပေမည်။

သမားတော်တစ်ယောက်အနေဖြင့် အချက်အလက်ရရာ အခြေခံအရင်းအမြစ်သည် ကုထုံးရွေးချယ်ရာ၌ အကောင်းဆုံးဆရာဖြစ်ပေသည်။ ဟောစာတမ်းများ၌ ထောက်ခံထားသော ကုထုံးများ

တွင် ဓာတ်စာ၊ လေ့ကျင့်ခန်း၊ ဆေးဝါး၊ ဗိုက်တာမင်၊ ခွဲစိတ်ခြင်း၊ သစ်ပင်သစ်ရွက်၊ နှိပ်ခြင်း၊ အရိုးဆုပ်နယ်ကုသဖြင်း၊ ရေဖြင့်ကုသခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဖြင့် ကုသဖြင်းများအပြင် ရေဒီယိုအက်စစ်ကုသနည်း (Radio-active) နှင့် ဝက်(တ်)ဆဲလ် (Wet-cell) ကုသနည်းများ ပါဝင်လေသည်။

ဤနောက်ဆုံး ကုထုံးနှစ်ခုသည် ဟောစာတမ်းများက ထွင်လိုက်သော ကုထုံးများ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကုထုံးများအတွက် အညွှန်းများ မတောင်းပါဘဲလျက် ဟောစာတမ်းများက ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၍ နောင်အခါတွင် အရာမကသော ရောဂါဝေဒနာများအတွက် ထိုရေးထုံး နည်းများကို အသုံးပြုရန် ထောက်ခံထားပေသည်။

အရိုးဆုပ်နယ်ကုသမှု၏ ကာကွယ်ရေး၊ ကုသရေး နှစ်မျိုးလုံးအတွက် တန်ဖိုးရှိပုံကို အဆက်မပြတ် အလေးပေးဖော်ပြထားလေသည်။ ထိုကုသနည်းဖြင့် ကလေးသူငယ်နာ မျက်ဆန်မာရောဂါမှစ၍ ကလေးမီးဖွားရာတွင် သက်သက်သာသာ ဖွားနိုင်ပုံအထိ လွန်စွာ အံ့ဩလောက်သော အကျိုးများ ရရှိပုံကို သတင်းပို့ကြလေသည်။

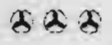
ထိုကုထုံးများနှင့် အခြေခံကျသည့် များစွာသော အခြားကုထုံးများသည် ကေစီ ဟောစာတမ်းများမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသိပ္ပံက လက်လွှတ်ထားရသော ရောဂါများအတွက် ကုထုံးများ၏ အကျိုးသက်ရောက်ပုံနှင့် သက်သေသာဓကများကို စစ်ဆေး၍ ထုတ်ဖော်တင်ပြရေးလုပ်ငန်းနှင့် ရောဂါဝေဒနာ အမျိုးမျိုးအတွက် ပဓာနကုထုံး အချက်အလက်များ ထုတ်နုတ်ရေးလုပ်ငန်းများက ဆေးပညာဘက်၌ ကျွမ်းကျင်၍ အရည်အသွေး ပြည့်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး ပညာရှင်တစ်ဦးဦး၏ လုံ့လဝီရိယကို ခေါ်ဆိုမျှော်လျက် ရှိပေသည်။

သို့တစေ ယခုအထိ စုံစမ်းလေ့လာခဲ့သမျှသော အချက် အလက်များသည် လူသား၏ ပေါင်းစည်းရေး သိပ္ပံပညာသစ်ကြီးဖြစ် သော ကုသရေးအတွေးအခေါ်သစ်ကြီး တစ်ရပ်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို အကြမ်းဖျင်း ဖော်ပြရုံမျှသာ ရှိသည်။ လူသည် ခန္ဓာကိုယ် စိတ်နှင့် ဝိညာဉ်တည်းဟူသော အခြေခံသဘောသုံးရပ်ကို ပေါင်းစည်းထား သော အရာတစ်ခု ဖြစ်၏။

လူသား၏ ဤသုံးပွင့်ဆိုင် သဘောတရားသည် ဘုရား သခင်ထံမှ ရရှိလာခြင်း ဖြစ်၍ ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာကာလပင်လုံး ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာသော လူသား၏ ဆေးပညာ၊ စိတ်ပညာနှင့် ဘာသာရေးတည်းဟူသော ပညာဘဏ်တိုက်ကြီး သုံးခု၌ ပြန်၍ ထင်ဟပ်လာကြ၏။

ထိုပညာဂိုဏ်းခွဲ သုံးခုသည် သီးခြားစီဖြစ်၍ မကြာခဏ ပဋိပက္ခဖြစ်ရသော လမ်းသုံးသွယ်သို့ လိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တစ်သီး တခြားစီဖြစ်ခြင်း၊ ပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်းမှာ လူသား၏ သူ့အကြောင်း မှန်ကို မသိသော မောဟတရားကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အစစ်အမှန် အားဖြင့် ဆရာဝန်၊ စိတ်ပညာရှင်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးများသည် တစ်ခု တည်းသော ဓာတ်ခွဲခန်း စားပွဲကြီး၌ ထိုင်နေကြသော လုပ်သားသုံး ယောက်ဖြစ်သလို ပျော့ပျောင်းသော တစ်ခုတည်းသော ရွှံ့တုံးကို ပုံသွင်းနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖြစ်ပါသတည်း။ ။

အောင်ခင်စိုး

နံနက် ၅:၁၅ မှာရီ

၂၇-၁-၂၀၀၄